

Møteinnkalling

Utvalg: Rohkunborri nasjonalparkstyre
Møtested: Formannskapssalen, Setermoen/Teams
Dato: 11.06.2020
Tidspunkt: 12:00-15:30

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 91576445. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
	Styresak		
ST 13/20	Godkjenne innkalling og saksliste		2020/2449
ST 14/20	Godkjenne protokoll		2020/2449
ST 15/20	Justering av aktivitetsplan 2020		2019/13265
ST 16/20	Økonomi 2020 - justering		2020/2450
ST 17/20	Organisert hundekjøring - presisering av vedtak		2020/2233
ST 18/20	Behandling av klage - BJFF		2020/1069
ST 19/20	Behandling av klage på vedtak - Kjelelva		2020/2005
ST 20/20	Eventuelt		2020/2449
	Referat sak		
RS 5/20	Kjørespor - tiltak i Reisa og Kvænangen		2020/6121
RS 6/20	Føre reiseregning og møtegodtgjørelse		2020/2449
	Delegert sak		
DS 17/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 18/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 19/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 20/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 21/20	Innvilget søknad om motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske	X	2020/1661
DS 22/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661

DS 23/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 24/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 25/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 26/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 27/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 28/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 29/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 30/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 31/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 32/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 33/20	Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri	X	2020/1661
DS 34/20	Innvilget søknad om tillatelse til uorganisert ferdsel i Rohkunborri nasjonalpark med hundespann		2020/4506

DS 35/20	Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til uorganisert hundesledekjøring i verneområdet	2020/4664
DS 36/20	Innvilget forlengelse av dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til merking av dispensasjonstrasé til Geavdnjajávri	2020/2352
DS 37/20	Avslag på søknad om tillatelse til motorferdsel i forbindelse med isfiske	2020/2674
DS 38/20	Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter for uttransport av båt og utstyrskasse fra Eartebealjávri	2020/2803
DS 39/20	Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til uorganisert hundesledekjøring i verneområdet	2020/4506

Styresak

ST 13/20 Godkjenne innkalling og saksliste Godkjenne innkalling og saksliste

Arkivsaksnr: 2020/2449-4

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 02.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	13/20	11.06.2020

Forvalters innstilling

Innkalling til møtet og saksliste godkjennes.

Arkivsaksnr: 2020/2449-5

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 03.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	14/20	11.06.2020

Forvalters innstilling

Protokollen fra forrige møte godkjennes.

Arkivsaksnr: 2019/13265-3

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 03.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	15/20	11.06.2020

Forvalters innstilling

Hva	Hvor	Når
Befaring østlig del av nasjonalparken	Altevatnet	23.4.20
Styremøte med lokal opplæring	Setermoen/Teams	31.3.20
Styremøte	Setermoen/Teams	11.6.20
Skoletur Lappjord	Tornehamn-Sørdalen	1.-2.9.20
Studietur Lyngsalpan LVO	Lyngsalpan	Uke 37
Styremøte		Uke 36 eller 37
Regional opplæring nasjonalparkstyrer	Bardufosstun	3.11.20
Styremøte	Kiruna	19.11.20

Saksopplysninger

På grunn av situasjonen med korona-virus er en rekke arrangementer avlyst eller utsatt. Nord-norsk villmarksmesse 2020 er avlyst. Åpning av Hotell Hilton må utsettes grunnet store snømendger i fjellet. Styret kan vurdere åpning i august, eller det kan utsettes til 2021.

Bardu ungdomsskole er innstilt på å gjennomføre vandring som planlagt så fremt det er mulig. Lappjordhytta åpner tidligst 1. august med booking.

Lyngsalpan verneområdestyre gjennomfører styremøte mandag 7. september, og ønsker Rohkunborri nasjonalparkstyre velkommen på studietur samme uke.

Som erstatning for den avlyste samlinga 30.-31. mars av alle nasjonalpark- og verneområdestyrene i Troms og Finnmark i Tromsø, blir det regional opplæring på Bardufosstun 3. november sammen med styrene til Øvre Dividal nasjonalpark og Ånderdalen nasjonalpark.

For gjennomføring av styremøte i Kiruna er styret avhengig av at restriksjonene for reise til og fra Sverige oppheves.

Arkivsaksnr: 2020/2450-2

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	16/20	11.06.2020

Forvalters innstilling

Styret vedtar følgende justering av budsjett for 2020:

Drift av styre og forvaltningsplan 1420.21		
Drift av styre og utvalg (N1500)	Beløp	Merknad
Driftsutgifter styre	230.000	Inkl. opplæring, befaring, studietur
Driftsutgifter rådgivende utvalg	10.000	Leie av møterom, bevertning, reisekostnader
Driftsutgifter forvaltningsplanarbeid	20.000	Trykking av høringsutkast m.m.
Driftsutgifter arbeidsgrupper	160.000	Det legges opp til tre møter i arbeidsutvalget for planen
Delsum	420.000	
Forvaltningsplan, besøksstrategi og kartlegging (N1501)		
Kartlegging kjørespor Budalen	15.000	
Kartlegging kulturminner	75.000	Omdisponering fra besøksstrategi
Delsum	90.000	
Sum	510.000	
Tiltak i verneområder 1420.31 (N1502)		
Stiskjøtsel Sør-dalen og Isdalen	30.000	
Årlig skoletur	15.000	
Informasjon hundeparkering	50.000	

Materialer til kløpping	60.000	
Sum	155.000	

Saksopplysninger

Styret kan omdisponere midler innenfor de tildelte pottene til godkjente postformål. Omdisponerer styret midler til tiltak som ikke allerede er godkjent skal Miljødirektoratet varsles.

Styret har per 4.6.20 følgende regnskap:

Prosjekt	Prosjekttittel	Regnskap	Budsjett	Gjenstående
N1500	Drift utvalg	147.374,85	360.000	212.625,15
N1501	Forvaltningsplan, kartlegging, besøksstrategi	0	150.000	150.000
N1502	Tiltaksmidler	0	155.000	155.000
Sum		147.374,85	665.000	517.625,15

Styret vedtok følgende budsjett 31.3.20:

Drift av styre og forvaltningsplan 1420.21		
Drift av styre og utvalg (N1500)	Beløp	Merknad
Driftsutgifter styre	340.000	Inkl. opplæring, np-konferansen, befarng
Driftsutgifter rådgivende utvalg	10.000	Leie av møterom, bevertning, reisekostnader
Driftsutgifter forvaltningsplanarbeid	20.000	Trykking av høringsutkast m.m.
Driftsutgifter arbeidsgrupper	50.000	Det legges opp til tre møter i arbeidsutvalget for planen
Delsum	420.000	
Forvaltningsplan, besøksstrategi og kartlegging (N1501)		
Kartlegging kjørespor Budalen	50.000	
Kartlegging kulturminner	0	
Besøksstrategi	40.000	
Delsum	90.000	
Sum	510.000	
Tiltak i verneområder 1420.31 (N1502)		
Stiskjøtsel Sør-dalen	70.000	

Reetablering av gammel ferdseveg Lappbukta-Eartebeal	40.000	
Opprusting Staggonjunnihytta	0	
Informasjonspunkt Vektshuset	0	
Årlig skoletur	15.000	
Informasjon hundeparkering	10.000	
Kvisting Isdalen	20.000	
Sum	155.000	

Arkivsaksnr: 2020/2233-6

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	17/20	11.06.2020

Forvalters innstilling

I medhold av verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 5.2 innvilges tillatelse til organisert ferdsel med hundespenn i Rohkunborri nasjonalpark.

Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Tillatelsen gjelder for følgende aktører:
 - a. Bardu huskylodge v/ Ane og Jan Klaudiussen
 - b. Innset Huskyfarm v/Bjørn Klauer
 - c. OffTrack Experience AS v/Espen Prestbakmo
2. Tillatelsen gjelder frem til 1. mai hver sesong i årene 2020-2023.
3. All organisert hundekjøring i april måned i verneområdet skal ta kontakt med kontaktperson i Talma sameby før kjøring for avklaring om reinens bevegelser:
 - a. Lars-Erik Svonni, telefon +46 70-576 73 00
 - b. Aslak Allas, telefon +46 70-215 35 93
 - c. Per-Olof Svonni, telefon +46 70-230 60 84

Saksopplysninger

Fylkesmannen i Troms og Finnmark opplyste etter styremøte 31.3.20 at styrets vedtak om tillatelse til organisert ferdsel med hundespenn var ugyldig da det manglet henvisning til hjemmel i verneforskriften.

Forvaltningsmyndigheten har en begrenset adgang til å omgjøre eget vedtak når vedtaket ikke er påklaget, jf. forvaltningsloven § 35. Denne adgangen gjelder uavhengig av om initiativet kommer fra en part eller fra forvaltningsorganet selv. Etter fvl. § 35 første ledd kan et forvaltningsorgan omgjøre eget vedtak når 1) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller tilgodeser, 2) underretning om

vedtaket ikke er kommet frem til vedkommende, 3) vedtaket må anses ugyldig. Reglene for omgjøring i forvaltningsloven § 35 første ledd gjelder både underinstans, klageinstans eller annet overordnet organ.

Bardu huskylodge, Innset huskyfarm og OffTrack Experience er gjort kjent med at styret må presisere tidligere vedtak om organisert hundekjøring.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sjødalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnet.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. forskriften § 3 pkt 5.2. Organisert turvirksomhet til fots er tillatt så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Nasjonalparkstyret vedtok 20.3.2019 at hundekjøring med slede er en ferdselsform som potensielt kan skade naturmiljøet og det samiske naturgrunnet, og at slik ferdsel er søknadspliktig når ett av to følgende vilkår er oppfylt: 1) ferdselen er organisert, eller 2) uorganisert ferdsel etter 1. mai.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnet (§ 8), førevarprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Forvaltningsmyndigheten kan etter forvaltningslovens § 35 omgjøre eget vedtak når 1) endringen ikke er til skade for noen som vedtaket retter seg mot eller tilgodeser, 2) underretning om vedtaket ikke er kommet frem til vedkommende, 3) vedtaket må anses ugyldig. I dette tilfellet anses vedtaket som ugyldig da det mangler henvisning til hjemmel i verneforskriften.

De tidligere innvilgede tillatelsene til organisert hundekjøring har stilt vilkår om tidsrom for ferdselen (frem til 1. mai hver sesong), men har ikke vært begrenset i antall år tillatelsen gjelder for. Ved å begrense tillatelsen til fire år om gangen vil forvaltningsmyndigheten ved behov ha mulighet for å justere vilkår ved fornyelse av tillatelsen. Per i dag er omfanget av organisert hundekjøring i verneområdet uproblematisk.

Bardu huskylodge opplyser at de har maksimalt 15 turer i løpet av en sesong der de kan ha behov for å kjøre inn i verneområdet. Det kan være dagsturer på starten av sesongen for å trekke spor eller lengre turer senere i sesongen der de kjører Stordalen-Geavdnjajávri-Bihppas eller motsatt. På enkelte turer kan de være innom nasjonalparken kun én vei, på andre turer begge veier. Dette gjelder også for Innset huskyfarm og OffTrack Experience. Behovet for å kjøre Stordalen/Geavdnjajávri er i stor grad avhengig av vær og føre sammenliknet med Altevatnet. Innset huskyfarm opplyser om at de har 8-12 turer som kan være innom nasjonalparken i løpet av et år. Verken Bardu huskylodge eller Innset huskyfarm har overnattet inne i verneområdet de seneste år da de bruker lavvo i Storbukta. OffTrack Experience opplyser om at de kan ha behov for å overnatte i nasjonalparken, men at det i hovedsak vil være i januar, februar og mars. OffTrack Experience har turer hovedsakelig i Øvre Dividal nasjonalpark, men vil også ha noen turer inn i Rohkunborri.

Forskriften for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til organisert ferdsel og ferdsel som kan skade naturmiljøet. Ferdsele det søkes om regnes som organisert etter følgende definisjon brukt av forvaltningsmyndigheten i utkast til forvaltningsplan for verneområdet: Ferdsele betraktes som organisert når en person, organisasjon eller virksomhet har planlagt, koordinert eller arrangert en aktivitet for en gruppe deltakere, en aktivitet som er kunngjort/markedsført på forhånd, eller en aktivitet som gjentas. Dette omfatter blant annet utsetting av poster for topptrim, idrettsarrangement, større telteirer over tid, organisert trening i store grupper og klatring i store grupper med fjellførere.

På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til organisert ferdsel med hundespenn etter § 3 pkt 5.2 i forskriften.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), førevarprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12). Ved behandling av søknader om hundekjøring skal forvaltningsmyndigheten legge vekt på det samiske naturgrunnlaget, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019.

Kunnskapen om dyre- og planteliv i området er god, blant annet gjennom vernevedtak for Rohkunborri nasjonalpark med tilhørende naturfaglige registreringer, fagrapporter fra verneplanprosessen, generell kunnskap om sårbarhet for forstyrrelser i området og gjennom Naturbase og Artsdatabanken. Det finnes god kunnskap om skadevirkninger som kan oppstå i forbindelse med hundekjøring. Kunnskapen om verneverdiene er god, og det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9 i nml.

Virkningene på naturmiljøet er kjent, og det foreligger liten fare for irreversible skader på naturmangfoldet langs den aktuelle traseen før 1. mai. Hundekjøringen foregår primært i ei tid på året da det er mindre viktig å ta spesielle hensyn til fuglelivet. Begynnelsen av april nærmer seg likevel ei sårbar tid for fuglelivet. Antallet hundespenn er også relevant for den samla belastninga. Ved å innrette seg etter gitte vilkår og benytte eksisterende traseer, er vurderingen slik at hundekjøring med slede ikke vil ha negative følger for naturverdiene i området i det aktuelle tidsrommet, jf. nml §

10 om økosystemtilnærming og samlet belastning. § 12 om miljøforsvarlige teknikker er lite aktuelt da det er hundekjøringen i seg selv det her søkes om.

Det vurderes til at ferdselen ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier.

Det er også en del av formålet at allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Trafikk og oppstalling av hundespenn kan forstyrre friluftsliv. Det enkle og uorganiserte friluftslivet kan påregnes å bli forstyrret i mindre grad når den organiserte ferdselen unngår de største utfartstidene, som helger og nær påske.

Hundekjøringa vil i liten grad påvirke verneformålet knyttet til bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Den vil være avsluttet før kalvingstiden.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden ikke påvirker verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden tilfredsstillt kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 5.2, og de kriteriene forvaltningsmyndigheten har lagt til grunn i vedtak av 20.3.2019 for å innvilge søknader etter denne paragrafen. Søknaden innvilges derfor med vilkår.

Arkivsaksnr: 2020/1069-9

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	18/20	11.06.2020

Vedlegg:

- 1 resultset 4207 3694 vedlegg1
- 2 Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for bruk av snøskuter for transport av materialer og utstyr til naust og hytte ved Geavdnjajavri 2020
- 3 Svar på klage - informasjon om søkemulighet
- 4 Klage på innvilget dispensasjon
- 5 Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter - Bardu jeger- og fiskerforening
- 6 Klage på vedtak - dispensasjon for motorferdsel i Rohkunborri nasjonalpark

Forvalters innstilling

Nasjonalparkstyret tar klagen til Fylkesmannen i Troms og Finnmark til følge og omgjør vedtak fattet 31.3.20. Nytt vedtak lyder som følger:

I medhold av verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for nødvendig transport av varer, utstyr og materialer fram til hytte og naust ved Geavdnjajávri. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt. 6.3. d og 6.3. e. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet er nødvendig transport av gass og annet nødvendig utstyr og materialer til og fra hytta ved Geavdnjajávri, samt til naustet ved østre båtopplag.
2. Tillatelsen gjelder for inntil tre turer (tur-retur) med inntil to snøskutere per tur i perioden fra 15. februar til og med 1. mai-helga hvert år i perioden 2020-2023. Dato for kjøring skal påføres denne tillatelsen, før kjøring, og bringes med under transporten.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av snøskutere på snødekt mark fra nasjonalparkgrensen etter merket/kartfestet trasé ned til stoppskilt ved Eartebealjávri, videre til foreningens hytte ved Geavdnjajávri og derfra langs iskanten til naustet ved Røkskardet.
4. Det skal meldes fra til oppsynet senest dagen før turen tar til. Dette kan gjøres på e-post til torbjorn.berglund@miljodir.no eller per sms til: 91622022.

Tillatelsen gjelder ikke kjøring videre ut på isen for å fiske. Tillatelsen gjelder ikke kjøring på barmark. Før transporten kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Dette vedtaket kan påklages innen tre uker til Miljødirektoratet, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Eventuell klage rettes til Rohkunborri nasjonalparkstyre på adressen under, og skal være skriftlig og begrunnet, jf. forvaltningsloven § 32.

E-post: rohkunborri@fylkesmannen.no

Post:
Rohkunborri nasjonalparkstyre
Postboks 137
9365 Bardu

Dato for kjøring:

Tur	2020	2021	2022	2023
1				
2				
3				

Saksopplysninger

Bardu jeger- og fiskeforening (BJFF) søkte nasjonalparkstyret og Bardu kommune om dispensasjon til å kjøre med snøskuter 5-10 turer til hytta ved Geavdnjajávri vinteren 2020. I det opprinnelige vedtaket av 29.01.20 la forvalteren til grunn at BJFF ikke hadde dokumentert behov for mer enn to turer og innvilget derfor kun to turer, med delegert myndighet etter styrets vedtak 1.2.2013. BJFF påklaget vedtaket 14.02.20. Nasjonalparkstyret tok klagen til følge og omgjorde vedtaket 31.3.20 til følgende:

«BJFF innvilges inntil 5 turer til drift og vedlikehold av hytta ved Geavdnjajávri hvert år. Dispensasjonene gjelder for inntil to snøskutere per tur.

Vurdering:

Vilkårene for at Bardu kommune foreslo betydelig utvidelse av nasjonalparken var at den tradisjonelle bruken ikke skulle begrenses av vernevedtaket.»

Fylkesmannen i Troms og Finnmark påklaget 21.4.20 det omgjorte vedtaket fattet av nasjonalparkstyret 31.3.20.

Klagepunktene for denne saken er som følger:

1. Vedtakene er fattet uten å vise til hvilken hjemmel i verneforskriften eller naturmangfoldloven som er benyttet
2. Vedtakene oppfyller ikke krav til begrunnelse etter forvaltningsloven eller verneforskriften. Det foreligger ingen vurdering om vilkår for å gi dispensasjonen er oppfylt.
3. Det kommer ikke frem at beslutningen bygger på en vurdering etter de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven § 7 (8-12).
4. Vedtakene er ikke begrenset i tid, og gjelder derfor i uoverskuelig framtid.

Klagen fra Fylkesmannen ble oversendt BJFF på e-post 24.4.20.

Regelverk

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Nasjonalparken har en egen forskrift, og motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer jfr. forskriften § 3 6.3 d, og til transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger, jf. forskriften § 3 pkt. 6.3 e.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-varprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Nasjonalparkstyret har i vedtak av 1.2.2013 delegert myndighet til forvalter i saker om ferdsel som kommer inn under spesifiserte hjemler i forskriften. Tillatelse etter verneforskriften fritar ikke søker fra å innhente tillatelse etter annet regelverk. For motorferdsel med snøskuter i utmark skal det også søkes tillatelse hos kommunen, som kan vurdere å gi slik tillatelse etter motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

Hvis forvaltningsmyndigheten/underinstansen ved klagebehandling finner at klagen ikke gir grunnlag for å endre eller oppheve eget vedtak, skal saken oversendes til klagemyndigheten, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd, i dette tilfellet Miljødirektoratet.

Vurdering

Klagepunkt 1: manglende hjemmel i lov

Vedtaket kan hjemles i verneforskriften § 3 pkt 6.3 *Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:*

d) Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer.

e) Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.

BJFF har i tillegg til dispensasjon etter verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 d og e, også egen dispensasjon til bruk av snøskuter i forbindelse med vedhogst (§ 3 pkt. 6.3 c). Dispensasjonen til frakt av ved hugget i anvist teig er for inntil fire snøskutere, én tur-retur inn i nasjonalparken og deretter nødvendig antall turer mellom vedteigen og hytta.

Klagepunkt 2: manglende begrunnelse og vurdering

Det er hjemmel i forskriften for nasjonalparken til å gi tillatelse til å bruke snøskuter for transport av utstyr og varer til hytter, samt materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.

Nasjonalparkstyret har i sitt vedtak 31.3.20 ikke vurdert om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt.

BJFF opplyste i sin søknad om at de hadde behov for å frakte: «Transport av gass, Bensin, Vindmølle, batterier, båt, materialer og forbruksmateriell til sommer og høstsesong. Naust skal beises i sommer og båter og motorer skal ha service før sommersesong.»

Forvalter vurderte i det opprinnelige vedtaket at behovet kunne dekkes av to turer, som er den etablerte praksisen for frakt av varer og utstyr til de to foreningshyttene i verneområdet. BJFF har i sin klage ikke kommet med ytterligere opplysninger som understøtter ønsket om fem turer kontra to turer. Ved behov utover allerede innvilgede turer kan det innvilges ytterligere dispensasjon fra verneforskriften til frakt av utstyr og varer (§ 3 pkt. 6.3 d), materialer (§ 3 pkt. 6.3 e), ved (§ 3 pkt. 6.3 c) eller transport av utstyr eller båt i forbindelse med fiske på Geavdnjajávri (§ 3 pkt. 6.3 j).

Forvaltningsmyndigheten anser det som spesielt viktig at foreninger dokumenterer behovet for transport av varer og utstyr på en god måte. Vurderinga av behovet skal ligge hos forvaltningsmyndigheten, ikke hos søker. Forvaltningsmyndigheten har ansvar for å forvalte nasjonalparken helhetlig. Det innebærer blant annet vurdering av det totale omfanget av motorferdsel i området, samt se dispensasjonspraksisen i sammenheng med praksis i andre verneområder. Forvaltningsmyndigheten må alltid vurdere hva som er den verste konsekvensen av et vedtak. Det ville være uheldig praksis om noen (privatperson eller forening) hadde turer til overs etter at transport av varer og utstyr var gjennomført, og at disse turene ble benyttet uten at det var et reelt behov for transport av utstyr som er for tungt til å bære. Likeledes ville det være uheldig om utstyr og varer ble spredt utover flere turer enn nødvendig, da dette strider mot prinsippet om at motorferdsel i utmark skal begrenses til det som er strengt nødvendig. I nasjonalparkene er dette spesielt viktig, da områdene

er vernet både av hensyn til naturverdier og for at folk skal kunne ferdes i naturområder med mindre støy og inngrep enn ellers.

BJFF bestrider i sin klage at de sammenlignes med Troms turlag som eier og drifter Lappjordhyttene i Sjørdalen. Forvalter opprettholder sammenligningen av hyttene og behovet for frakt av varer og utstyr. Begge hyttene er foreningshytter. Lappjordhytta med sine to enheter er åpen for alle med DNT-nøkkel. Antall overnattinger på de to enhetene på Lappjord ligger mellom 300 og 525 overnattinger i året. BJFF si hytte ved Geavdnjajávri har også to enheter men kan kun leies av medlemmer i Bardu jeger- og fiskeforening. BJFF har i underkant av 250 medlemmer. Medlemmer som leier hytta kan ta med seg ikke-medlemmer. Hytta til BJFF er fullt utstyrt med gass, kopper og kar, bestikk, sengetøy, dopapir, tørkerull og ved. Ved overnatting i hytte vil en derfor ha behov for å ta med seg mindre utstyr enn om en skulle ligge i telt. I 2020 ble det innvilget 13 dispensasjoner for frakt av utstyr til isfiske med snøskuter, der søker oppga at de skulle overnatte på BJFF sin hytte. Dispensasjonene ble innvilget med krav om legeerklæring på varig fysisk funksjonshemming. Ved behov bør det være mulig for medlemmer av BJFF som skal overnatte på hytta å ta med seg noe varer/utstyr som skal til hytta.

Troms turlag får flydd in ved til hytta årlig. Det har også BJFF mulighet til å søke om. BJFF har et naust og to båter som ligger ca. 4 km unna hytta. Det er behov for å frakte bensin og utføre vedlikehold på båtene. Det vurderes at transport av bensin kan medføre behov for en tredje tur. For frakt av utstyr til vedlikehold av båter kan det innvilges egen dispensasjon til dette etter verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 j. Medlemmer av BJFF som får innvilget søknad om bruk av snøskuter til frakt av egen båt eller utstyr til båttopplaget bør også kunne ta med noe utstyr for foreninga, for eksempel bensin til båtene.

Per i dag har BJFF egen dispensasjon for bruk av snøskuter til frakt av ved som hugges på anvist teig i nasjonalparken. Dispensasjonen til hogst og frakt av ved gir BJFF tillatelse til kjøre en tur til hytta på Geavdnjajávri med inntil fire snøskutere, deretter så mange turer som nødvendig mellom vedteig og hytta. På en slik vedtur er det naturlig nok nødvendig å ta med noe utstyr spesifikt til vedhogst, for eksempel motorsager, men det bør også være mulig for BJFF å ta med noe annet utstyr/varer/materiale på tur inn til hytta når vedstøttingene er tomme.

Ellers henvises det til følgende avsnitt i midlertidig svar på BJFF sin klage, datert 17. februar 2020:

BJFF: Bardu Jeger og Fiskeforening klager på antall tildelte scooterturer til vår hytta ved gebna. Vi har fått innvilget 2 turer m/ 2 scootere for å transportere opp nødvendig materiell for å vedlikeholde vår dobbelthytte og vårt naust med 2 båter og flere motor. Det skal kjøres opp bensin til drift av båtmotorer og aggregat . gass til kokeapparater og kjøleskap i 2 avdelinger samt Forbruksmateriell. Sjøppel skal kjøres ned. (Det samles sjøppel hele sommern, som transporteres ned på vinterstid)

Forvalter: Hver og en som oppholder seg i nasjonalparken er pliktig til å ta med seg eget avfall når de forlater. Hvis dette ikke er tilfelle for de som bruker hytta bør BJFF gjøre dette kjent overfor sine medlemmer. Skulle det likevel være behov for å frakte ut sjøppel vurderes det til at dette bør kunne gjennomføres på innvilgede turer, da utstyr som fraktes inn (material, forbruksmateriell, maling, gass, etc.) vil bli satt igjen på hytta og det dermed frigjøres plass på tur ut.

BJFF: Servicemateriell til båter og motorer, når vi kan ta service der oppe. Noen ganger må motorer eller båter tas ned for å repareres nede for så å bli kjørt inn igjen samme sesong.

Forvalter: Bensin til båter bør kunne tas med på turer der formålet er frakt av utstyr til hytte/naust. I tilfeller der det oppdages at det er behov for å ta ned båt for reparasjon er det mulig å søke spesifikt om dette. Forvalter kan behandle slik søknad delegert, altså er det mulig å behandle søknad i løpet av kort tid. Ved transport av båt kan det gis dispensasjon for to snøskutere.

BJFF: Hytta ligger værhardt til, slik at vi vet ikke om det har skjedd ting ved hytta før vi har vært oppe første tur hvert år, slik at det ofte må kjøres extra matriell (det har vært knuste ruter, løse takplater, pipebeslag ødelagt og ødelagt vindmølle osv) opp for å holde den i bruksmessig stand.

Forvalter: Igjen, der det avdekkes uventet behov for transport av utstyr eller materiell er det mulig å søke om flere turer, med kort behandlingstid da forvalter kan behandle søknad delegert. Det er viktig at behovet dokumenteres godt.

BJFF: Det ble sagt da rokhunborri nasjonalpark ble opprettet at det ikke skulle ha noe å si for de som hadde Hytter/Naust i parken, men vi har fått færre disper inn, slik at vi har måttet få utstyr kjørt inn av medlemmer som har fått egne disper. Dette mener vi ikke er riktig, da de ofte har nok med å få med sitt eget utstyr opp.

Forvalter: Fylkesmannen har hele tiden vært klar på at det ville bli en mer restriktiv praksis angående dispensasjoner til motorferdsel ved vern. Praksisen er i hovedsak strammet inn når det gjelder dispensasjoner til isfiske på Eartebealjávri/Geavdnjajávri, der nåværende dispensasjonspraksis er innenfor rammen til forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Praksisen for dispensasjoner til foreningshytter er to turer til frakt av utstyr + egen dispensasjon med snøskuter eller helikopter for frakt/hogst av ved. Praksisen skal ifølge loven være restriktiv – kan transporten gjennomføres på to turer så skal det ikke tillates tre turer. Er det behov utover to turer er det viktig at dette dokumenteres på tilstrekkelig vis i søknad. Som det allerede er nevnt er det fullt mulig å få innvilget flere turer ved behov.

BJFF: At vi blir sammenlignet med lappjordhytta med antall disper , er heller ikke greit. Vi har båter og motorer samt et naust i tillegg til hytta ,som trenger tilsyn. Samt at lappjordhytta får flydd inn ved og utstyr årlig .

Forvalter: BJFF har i likhet med Troms turlag mulighet til å få flydd inn ved og utstyr med helikopter, slik det ble gjort i 2019. BJFF har også egen dispensasjon for hogst og frakt av ved i tillegg til dispensasjonen som gjelder for frakt av material og utstyr til hytte/naust. På tur inn til vedhogst bør det være mulig å ta med noe material, båt eller annet forbruksmateriell på vedstøtting. Vedlikehold/repasasjon av båt er det mulig å få egen dispensasjon til. Ellers vurderes sammenligninga med Lappjordhytta som relevant, da begge er foreningshytter og har behov både for frakt av utstyr og tilsyn.

BJFF: Vi ønsker å få inntil 5 turer inn til hytta, slik at vi kan få opp det utstyret som kreves og at vi fortsatt kan opprettholde en viss standard til våre medlemmer som benytter hytta og det fantastiske område som den ligger i.

Forvalter: For fremtidige søknader; gjør det enkelt for forvaltningsmyndigheten – *dokumenter* at behovet er to eller tre eller fem turer. Hva skal med på tur 1, tur 2, osv.? Og igjen, det er ingen problem å innvilge ytterligere turer hvis det oppstår behov for det.

Klagepunkt 3: manglende vurdering etter naturmangfoldloven § 7 (8-12)

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter forskrifter for verneområder. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre var- prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Motorferdsel kan forstyrre friluftslivet som også er en del av formålet med nasjonalparken. Det legges til grunn at hytta til Bardu- jeger og fiskerforeningen er et viktig tilbud for friluftsutøvere i nasjonalparken, og at det er en del av formålet at nasjonalparken skal kunne brukes til friluftsliv. Motorferdselen som er nødvendig for å opprettholde dette tilbudet har begrenset omfang. Det er få hytter i nasjonalparken (to foreningshytter og to private hytter, samt noen reindriftshytter). En restriktiv praksis der kun dokumenterte behov for nødvendig transport tillatelse vil ikke skape presedens for en utvikling av en samlet belastning som på sikt kan skade verneformålet eller verneverdier i nasjonalparken. Førre var-prinsippet (§ 9) brukes derfor ikke i denne sammenheng.

Det samlede omfanget av motorferdsel med snøskuter er mindre i dag enn før vernet. Før vernet kunne alle over 70 år få innvilget dispensasjon til to turer årlig til isfiske på Eartebealjávri. Ved vernet ble Fylkesmannen i Troms og Bardu kommune enig om at dispensasjonspraksisen måtte være innenfor rammene til motorferdselloven og forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift). I dag er det derfor kun personer som oppfyller krav i nasjonal forskrift § 5 b (legeerklæring på varig fysisk funksjonshemming ikke relatert til alder) som kan få dispensasjon til frakt av utstyr til isfiske, og kun én tur årlig. Til tross for innstramningen er det totale omfanget av motorferdsel i området Eartebealjávri-Geavdnjávri relativt stort. Det ble i 2020 innvilget 25 dispensasjoner til personer med legeerklæring og fire dispensasjoner til frakt av båt eller utstyr til vedlikehold av båt. I tillegg kommer dispensasjonene til BJFF til frakt av utstyr, varer, materialer og ved. Perioden for bruk av snøskuter er satt til 15. februar til 1. mai-helga for frakt av utstyr og 15. mars til 1. mai-helga for isfiske. Av erfaring anvender de fleste dispensasjonen sin seint i den angitte perioden når det er lengre dager og varmere i været. Det er viktig å opprettholde en restriktiv praksis for tillatelse til bruk av snøskuter fordi ferdselen er konsentrert til en kort periode av året (§ 10).

Denne søknaden gjelder bruk av snøskuter på snødekt mark, og vil ikke skade verneverdier knyttet til vegetasjon. Det er usikkert når snøen smelter i det området, og det kan oppstå førefall og bli barmark allerede i april. For å unngå at transporten medfører skade på vegetasjon må det settes vilkår om at tillatelsen kun gjelder kjøring på snødekket mark som ikke skader vegetasjonsdekket. Det er ikke registrert hekke- eller yngleplasser for sjeldne arter langs den traseen det skal kjøres. Det vurderes til at transporten ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier (§ 8, § 10).

Et alternativ er at utstyret transporteres med helikopter. Dette medfører mer kortvarig forstyrrelse i nasjonalparken, og kan i så henseende være en mer miljøforsvarlig teknikk. Bruk av helikopter anses imidlertid som uforholdsmessig kostbart for søker når transport med snøskuter er mulig (§ 12). Det vurderes at § 11 ikke er relevant så lenge ferdselen foregår på snødekt mark. På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden tilfredsstiller kravene i verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark. Prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens § 7 legges til grunn for å innvilge søknaden.

Det påpekes at det ved aktivitet og ferdsel skal tas hensyn til at området er vernet som nasjonalpark, og at motorferdselen reduseres til et minimum ved kjøring til hytta. Det presiseres også at dispensasjonen kun gjelder for kjøring fram til hytta, og ikke unødvendig kjøring på stedet, for eksempel for fiske på isen.

Klagepunkt 4: vedtaket er ikke begrenset i tid

I tråd med regelverk og retningslinjer for dispensasjoner til motorferdsel i utmark skal dispensasjoner være tidsbegrenset. I tidligere år har nasjonalparkstyret ved forvalter fattet delegerte vedtak der tidsperioden for dispensasjonen er begrenset. For dispensasjoner til bruk av snøskuter for frakt av utstyr i forbindelse med isfiske, som kun gis til personer som oppfyller § 5. b i forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (varig fysisk funksjonshemming ikke relatert til alder), har perioden for dispensasjoner vært 15. mars til 1. mai-helga. Bakgrunnen for dette var å unngå forstyrrelse i tida for rypejakt (10. september – 15. mars) og i kalvingstida for reinen (reinen trekker inn

i området ca. 1. mai). I de tilfellene der formålet med snøskuterkjøring er transport av utstyr, materialer, båt eller vedhogst har det også ved flere anledninger blitt gitt dispensasjoner fra 15. februar til 1. mai-helga for å redusere sannsynligheten for at man må grave frem båt eller trær som skal hugges i store snømengder, og for at transporten skal kunne gjennomføres utenom den travleste utfartstiden seint på vinteren. For BJFF bør perioden for dispensasjonen derfor begrenses til den perioden som er etablert for transportformål, fra 15. februar t.o.m. 1. mai-helga hvert år.

På bakgrunn av denne vurderinga tas klagen til Fylkesmannen i Troms og Finnmark til følge og vedtaket omgjøres.

Bardu kommune

Bardu jeger- og fiskeforening

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/1069 - 432.3

Dato 29.01.2020

Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til nødvendig bruk av snøscooter for transport av materialer og utstyr til naust og hytte ved Geavdnjajavri 2020

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 1.2.2013 innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for nødvendig transport av utstyr fram til hytte og naust ved Geavdnjajavri. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt. 6.3. d. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet er nødvendig transport av gass og annet nødvendig utstyr til og fra hytta ved Geavdnjajavri, samt til naustet ved østre båtopplag.
2. Tillatelsen gjelder for inntil to turer (tur-retur) med inntil to snøskutere i perioden fra 15. februar til og med 3. mai 2020. Datoer for kjøring skal påføres denne tillatelsen, og bringes med under transporten.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av snøskutere på snødekt mark fra nasjonalparkgrensen etter merket/kartfestet trasé ned til stoppskilt ved Eartebealjávri, videre til foreningens hytte ved Geavdnjajávri og derfra til naustet ved Røkskardet.
4. Det skal meldes fra til oppsynet senest dagen før turen tar til. Dette kan gjøres på e-post til torbjorn.berglund@miljodir.no eller per sms til: 91622022.

Tillatelsen gjelder ikke kjøring videre ut på isen for å fiske. Tillatelsen gjelder ikke kjøring på barmark. Før transporten kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Dette vedtaket kan påklages innen tre uker Miljødirektoratet. Eventuell klage rettes til Rohkunborri nasjonalparkstyre.

Det vises til søknad datert 20.01.2020, oversendt fra Bardu kommune 28.01.2020.

Søknaden

Bardu jeger- og fiskeforening har en hytte ved Geavdnjajávri og søker om tillatelse til å bruke to snøscootere 5-10 turer for å transportere nødvendig utstyr til hytte og naust, samt utføre service på båtene i naustet. Aktuell trase er fra Altevatn over Bihppas til Eartebealjávri og til hytta ved Geavdnjajávri, deretter bortetter isen til naustet ved Røkskardet. Hytta ligger i Rohkunborri nasjonalpark og det søkes om tillatelse etter verneforskriften til motorferdsel for å gjennomføre denne transporten til og fra hytta.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sørtdalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift, og motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer jfr. forskriften § 3 6.3.d.

Vurdering

Det er hjemmel i forskriften for nasjonalparken til å gi tillatelse til å bruke snøscooter for transport av utstyr og varer til hytter.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter forskrifter for verneområder. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Motorferdsel kan forstyrre friluftslivet som også er en del av formålet med nasjonalparken. Det legges til grunn at hytta til Bardu- jeger og fiskerforeningen er et viktig tilbud for friluftsliv i nasjonalparken, og at det er en del av formålet at nasjonalparken skal kunne brukes til friluftsliv. Motorferdselen som er nødvendig for å opprettholde dette tilbudet har begrenset omfang. Det er få hytter i nasjonalparken og dette tiltaket vil ikke skape presedens for en utvikling av en samlet belastning som på sikt kan skade verneformålet eller verneverdier i nasjonalparken. Føre var-prinsippet brukes derfor ikke i denne sammenheng.

Forvaltningsmyndigheten har også tidligere år gitt dispensasjoner til hytta og naustet til BJFF, samt til Lappjordhytta til Troms turlag. Praksis har vært at det ble innvilget inntil to turer (tur-retur) med inntil to snøskutere per tur hvert år. BJFF har i tillegg fått innvilget årlig tillatelse til bruk av

snøskuter til vedhogst i nasjonalparken. Denne separate tillatelsen spesifiserer en tur (tur-retur) med inntil fire snøskutere fra nasjonalparkgrensa til hytta, og derfra det antall turer som er nødvendig mellom hytta og vedteigen. I 2019 ble det innvilget inntil fem turer til hytta for transport av utstyr grunnet oppgitt særlig behov for flere turer. Alle turene ble imidlertid ikke gjennomført pga tidlig førefall. Det vurderes at inntil to turer slik praksis har vært skal være tilstrekkelig for transport med god planlegging. Transporten kan gjennomføres fra 15. februar, en måned før traseen over Bihppas åpnes for privatpersoner med gyldig dispensasjon, for å øke gjennomføringsmuligheten for transporten til BJFF sin hytte. Behov for transport til hyttene vil bli tema i forvaltningsplanen.

Denne søknaden gjelder bruk av snøscooter på snødekt mark, og vil ikke skade verneverdier knyttet til vegetasjon. Den traseen det er aktuelt å kjøre vil ikke berøre kjente hekke- eller yngleområder for sjeldne dyr. Et alternativ er at utstyret transporteres med helikopter. Dette medfører mer kortvarig forstyrrelse i nasjonalparken, og kan i så henseende være en mer miljøforsvarlig teknikk. Bruk av helikopter anses imidlertid som uforholdsmessig kostbart for søker. Det vurderes at § 11 ikke er relevant så lenge ferdselen foregår på snødekt mark. På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden tilfredsstillende kravene i verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark. Prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens § 7 legges til grunn for å innvilge søknaden.

Det påpekes at det ved aktivitet og ferdsel skal tas hensyn til at området er vernet som nasjonalpark, og at motorferdselen reduseres til et minimum ved kjøring til hytta. Det presiseres også at dispensasjonen kun gjelder for kjøring fram til hytta, og ikke unødvendig kjøring på stedet, for eksempel for fiske på isen.

Dato for kjøring skal påføres nedenfor før kjøring.

Dato for kjøring

Med vennlig hilsen

Denne dokumentet er elektronisk godkjent og sendes derfor uten underskrift

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi sendes per e-post til:

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

SNO v/Torbjørn Berglund

Bardu kommune Postboks 401 9360 BARDU

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

Fra: Bjerka, Ida Steien[isbje@fylkesmannen.no]

Dato: 17. feb 2020 15.12.00

Til: 'Torfinn Strømseth'

Tittel: SV: Anke

Hei Torfinn

Viser til ditt brev av 14. februar. Vil gjøre dere oppmerksom på at det er fullt mulig å søke ytterligere turer både for frakt av utstyr til hytta og ifm reparasjon av båt om det skulle oppstå behov ıla vinteren. Slike søknader kan jeg behandle delegert ıla en dag eller to.

Når det gjelder antall turer i gjeldende dispensasjon er to turer den etablerte praksisen for transport til foreningshytter. Har dere spesifikke behov som tilsier at dere trenger for flere turer må dette dokumenteres i søknad. Som nevnt er det fullt mulig å søke om flere turer ved dokumentert behov. Se også svar direkte i brevet nedenfor.

Om dere anser at behovet for frakt av utstyr, materiell og vedlikehold kan dekkes ved at dere søker om ekstra turer hvis det oppstår ekstra behov, kan jeg anse klagen for trukket tilbake. Om dere ønsker å opprettholde klagen vil den bli behandlet av nasjonalparkstyret i styremøte 16. mars.

Bardu Jeger og Fiskerforening klager på antall tildelte scooterturer til vår hytta ved gebna.

Vi har fått innvilget 2 turer m/ 2 scootere for å transportere opp nødvendig matriell for å vedlikeholde vår dobbelthytte og vårt naust med 2 båter og flere motor.

Det skal kjøres opp bensin til drift av båtmotorer og aggregat . gass til kokeapparater og kjøleskap i 2 avdelinger. samt Forbruksmatriell. Sjøppel skal kjøres ned. (Det samles søppel hele sommern, som transporteres ned på vinterstid)

Hver og en som oppholder seg i nasjonalparken er pliktig til å ta med seg eget avfall når de forlater. Hvis dette ikke er tilfelle for de som bruker hytta bør BJFF gjøre dette kjent overfor sine medlemmer. Skulle det likevel være behov for å frakte ut søppel vurderes det til at dette bør kunne gjennomføres på innvilgede turer, da utstyr som fraktes inn (material, forbruksmateriell, maling, gass, etc.) vil bli satt igjen på hytta og det dermed frigjøres plass på tur ut.

Service matriell til båter og motorer, når vi kan ta service der oppe. Noen ganger må motorer eller båter tas ned for å repareres nede for så å bli kjørt inn igjen samme sesong.

Bensin til båter bør kunne tas med på turer der formålet er frakt av utstyr til hytte/naust. I tilfeller der det oppdages at det er behov for å ta ned båt for reparasjon er det mulig å søke spesifikt om dette. Forvalter kan behandle slik søknad delegert, altså er det mulig å behandle søknad i løpet av kort tid. Ved transport av båt kan det gis dispensasjon for to snøskutere.

Hytta ligger værhardt til, slik at vi vet ikke om det har skjedd ting ved hytta før vi har vært oppe første tur hvert år, slik at det ofte må kjøres extra matriell (det har vært knuste ruter, løse takplater, pipebeslag ødelagt og ødelagt vindmølle osv) opp for å holde den i bruksmessig stand.

Igjen, der det avdekkes uventet behov for transport av utstyr eller materiell er det mulig å søke om flere turer, med kort behandlingstid da forvalter kan behandle søknad delegert. Det er viktig at behovet dokumenteres godt.

Det ble sagt da rokhunborri nasjonalpark ble opprettet at det ikke skulle ha noe å si for de som hadde Hytter/Naust i parken, men vi har fått færre disper inn, slik at vi har måttet få utstyr kjørt inn av medlemmer som har fått egne disper. Dette mener vi ikke er riktig, da de ofte har nok med å få med sitt eget utstyr opp.

Fylkesmannen har hele tiden vært klar på at det ville bli en mer restriktiv praksis angående dispensasjoner til motorferdsel ved vern. Praksisen er i hovedsak strammet inn når det gjelder dispensasjoner til isfiske på Eartebealjávri/Geavdnjajávri, der nåværende dispensasjonspraksis er innenfor rammen til forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Praksisen for dispensasjoner til foreningshytter er to turer til frakt av utstyr + egen dispensasjon med snøskuter eller helikopter for frakt/hogst av ved. Praksisen skal ifølge loven være restriktiv – kan transporten gjennomføres på to turer så skal det ikke tillates tre turer. Er det behov utover to turer er det viktig at dette dokumenteres på tilstrekkelig vis i søknad. Som det allerede er nevnt er det fullt mulig å få innvilget flere turer ved behov.

At vi blir sammenlignet med lappjordhytta med antall disper , er heller ikke greit. Vi har båter og motorer samt et

naust i tillegg til hytta ,som trenger tilsyn. Samt at lappjordhytta får flydd inn ved og utstyr årlig . BJFF har i likhet med Troms turlag mulighet til å få flydd inn ved og utstyr med helikopter, slik det ble gjort i 2019. BJFF har også egen dispensasjon for hogst og frakt av ved i tillegg til dispensasjonen som gjelder for frakt av material og utstyr til hytte/naust. På tur inn til vedhogst bør det være mulig å ta med noe material, båt eller annet forbruksmateriell på vedstøtting. Vedlikehold/reparasjon av båt er det mulig å få egen dispensasjon til. Ellers vurderes sammenligninga med Lappjordhytta som relevant, da begge er foreningshytter og har behov både for frakt av utstyr og tilsyn.

Vi ønsker å få inntil 5 turer inn til hytta, slik at vi kan få opp det utstyret som kreves og at vi fortsatt kan opprettholde en viss standard til våre medlemmer som benytter hytta og det fantastiske område som den ligger i. For fremtidige søknader; gjør det enkelt for forvaltningsmyndigheten – *dokumenter* at behovet er to eller tre eller fem turer. Hva skal med på tur 1, tur 2, osv.? Og igjen, det er ingen problem å innvilge ytterligere turer hvis det oppstår behov for det.

Med vennlig hilsen

Ida Steien Bjerka

nasjonalparkforvalter

Telefon: +4791576445

Rohkunborri
nasjonalpark

www.nasjonalparkstyre.no/rohkunborri

Fra: Torfinn Strømseth <tostromseth@mil.no>

Sendt: fredag 14. februar 2020 11:08

Til: Bjerka, Ida Steien <isbje@fylkesmannen.no>

Emne: Anke

Eiendomsutvalget V/ Torfinn Strømseth

Rokhunborri Nasjonalparkstyre

V/Ida Steien Bjerka

Klage på Dispensasjonssøknad .

Bardu Jeger og Fiskerforening klager på antall tildelte scooterturer til vår hytta ved gebna.

Vi har fått innvilget 2 turer m/ 2 scooterer for å transportere opp nødvendig matriell for å vedlikeholde vår dobbelthytte og vårt naust med 2 båter og flere motor.

Det skal kjøres opp bensin til drift av båtmotorer og aggregat . gass til kokeapparater og kjøleskap i 2 avdelinger. samt Forbruksmatriell. Sjøppel skal kjøres ned. (Det samles søppel hele sommern, som transporteres ned på vinterstid)

Service matriell til båter og motorer, når vi kan ta service der oppe. Noen ganger må motorer eller båter tas ned for å repareres nede for så å bli kjørt inn igjen samme sesong.

Hytta ligger værhardt til, slik at vi vet ikke om det har skjedd ting ved hytta før vi har vært oppe første tur hvert år, slik at det ofte må kjøres extra matriell (det har vært knuste ruter, løse takplater, pipebeslag ødelagt og ødelagt vindmølle osv) opp for å holde den i bruksmessig stand.

Det ble sagt da rokhunborri nasjonalpark ble opprettet at det ikke skulle ha noe å si for de som hadde Hytter/Naust i parken, men vi har fått færre disper inn, slik at vi har måttet få utstyr kjørt inn av medlemmer som har fått egne disper. Dette mener vi ikke er riktig, da de ofte har nok med å få med sitt eget utstyr opp.

At vi blir sammenlignet med lappjordhytta med antall disper , er heller ikke greit. Vi har båter og motorer samt et naust i tillegg til hytta ,som trenger tilsyn. Samt at lappjordhytta får flydd inn ved og utstyr årlig .

Vi ønsker å få inntil 5 turer inn til hytta, slik at vi kan få opp det utstyret som kreves og at vi fortsatt kan opprettholde en viss standard til våre medlemmer som benytter hytta og det fantastiske område som den ligger i.

Mvh

Torfinn Strømseth

BJFF Eiendomsutvalget

**Rohkunborri
nasjonalparkstyre**

Besøksadresse
Veksthuset Setermoen
Altevannsveien 7
9365 Bardu

Postadresse
Statens Hus
9815 Vadsø

Kontakt
Sentralbord +47 78 95 03 00
Direkte 77642209+47 91 57 64 45
isbje@fylkesmannen.no

Bardu jeger- og fiskerforening

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/1069 - 432.3

Dato 02.04.2020

Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter - Bardu jeger- og fiskerforening

Vedtak

BJFF innvilges inntil 5 turer til drift og vedlikehold av hytta ved Geavdnjávri hvert år. Dispensasjonene gjelder for inntil to snøskutere per tur.

Vurdering:

Vilkårene for at Bardu kommune foreslo betydelig utvidelse av nasjonalparken var at den tradisjonelle bruken ikke skulle begrenses av vernevedtaket.

Med vennlig hilsen

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og
sendes derfor uten underskrift.*

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

SNO v/Emil Halvorsrud

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

SNO v/Torbjørn Berglund

Fjelltjenesten v/Fredrik Jensen

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

Bardu kommune

Postboks 401 9360 BARDU

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2020/1069-0

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 07.03.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	10/20	16.03.2020

Vedlegg:

- 1 resultset 4207 3694
- 2 BJFF_transport_2020
- 3 BJFF_klage_2020
- 4 BJFF_svar_2020

Saksprotokoll i Rohkunborri nasjonalparkstyre - 16.03.2020

Vedtak

BJFF innvilges inntil 5 turer til drift og vedlikehold av hytta ved Geavdnjajávri hvert år. Dispensasjonene gjelder for inntil to snøskutere per tur.

Vurdering:

Vilkårene for at Bardu kommune foreslo betydelig utvidelse av nasjonalparken var at den tradisjonelle bruken ikke skulle begrenses av vernevedtaket.

Forvalters innstilling

Vedtak av 29.01.2020 opprettholdes og klagen avslås. Klagen med fullstendig saksgang oversendes til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Saksopplysninger

Bardu jeger- og fiskerforening har fremsatt klage på delegert vedtak av 29.01.2020. Klagen er fremsatt 14.02.2020 og er innenfor klagefristen på tre uker fra vedtaksdato.

Klagen gjelder antall turer innvilget til transport av utstyr til foreningas hytte i nasjonalparken. BJFF søkte om fem-ti turer og fikk innvilget dispensasjon til to turer. Se fullstendig klage vedlagt. Se også opprinnelig søknad vedlagt og midlertidig svar på klage av 17. februar 2020.

Opprinnelig søknad er vurdert etter verneforskriften § 3 pkt 6.3 d) og naturmangfoldloven §§ 8-12. Vedtaket er fattet delegert, jf. vedtak om delegering av 1.2.2013. Styret har myndighet til å omgjøre vedtaket. Dersom klagen står ved lag vil saken sendes til Miljødirektoratet for endelig vedtak.

Hytta benyttes av medlemmer sommer og vinter. Forvaltningsmyndigheten har ikke tilgang til besøkstall fra hytta. Sommerstid brukes stien over Røkskardet til adkomst til Geavdnjajávri. Det er ca. 20 registreringer i turboka til nasjonalparkstyret i Røkskardet hver sommer. Vinterstid brukes for det meste den merka trassen over Bihppas for adkomst til hytta, enten på ski eller med snøskuter. Årlig innvilges det rundt 15-20 dispensasjoner til medlemmer for å kjøre snøskuter frem til hytta. Slike dispensasjoner etter verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 j) gis kun til søkere som oppfyller § 5 første ledd bokstav b i forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag. Det legges til grunn at disse har med det utstyr som er nødvendig for oppholdet og at avfall tas med ned igjen av hver enkelt.

Etter opprettelsen av kommunal rekreasjonsløype for snøskuter til Leinajávri utenfor nasjonalparken har antallet søknader om dispensasjon etter verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 j) gått ned.

Det innvilges utenom dette dispensasjon til vedkjøring en tur med inntil fire snøskutere hvert år. I denne sammenheng er det også mulig å transportere gods til hytta med vedstøtting.

Antall dispensasjoner til transport av utstyr ifm isfiske							
2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
35	27	34	31	31	32	16	17

Regelverk og rutiner for saksbehandling

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift, og motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer jfr. forskriften § 3 6.3.d.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Nasjonalparkstyret har i vedtak av 1.2.2013 delegert myndighet til forvalter i saker om ferdsel som kommer inn under spesifiserte hjemler i forskriften.

Tillatelse etter verneforskriften fritar ikke søker fra å innhente tillatelse etter annet regelverk. For motorferdsel med snøskuter i utmark skal det også søkes tillatelse hos kommunen, som kan vurdere å gi slik tillatelse etter motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

I forbindelse med arbeidet med forvaltningsplan (forvaltningsplanen er under utarbeidelse) for nasjonalparken er det lagt vekt på at det skal være enklest mulig for søker å sende inn søknad til behandling hos nasjonalparkstyret så vel som til sektormyndigheter. Det er inngått avtale med Bardu kommune om at alle som søker om dispensasjon til motorferdsel som krever tillatelse både fra nasjonalparkstyret og kommunen skal benytte elektronisk søknadsskjema på kommunens hjemmesider. Saksbehandler hos Bardu kommune videresender søknad til nasjonalparkstyret for behandling. Kommunen behandler søknad i dispensasjonsutvalget når vedtak fra nasjonalparkstyret foreligger.

Vurdering

Bardu JFF har i søknadsskjema datert 20.01.2020 oppgitt at de søker om 5-10 turer til hytte og naust i Rohkunborri nasjonalpark for transport av material og

utstyr. Formål er nærmere beskrevet som følgende: «Transport av gass, Bensin, Vindmølle, batterier, båt, materialer og forbruksmateriell til sommer og høstsesong. Naust skal beises i sommer og båter og motorer skal ha service før sommersesong.»

I opprinnelig vedtak av 29.01.2020 ble følgende vurdering lagt til grunn for at det ble innvilget to turer og ikke fem:

Forvaltningsmyndigheten har også tidligere år gitt dispensasjoner til hytta og naustet til BJFF, samt til Lappjordhytta til Troms turlag. Praksis har vært at det ble innvilget inntil to turer (tur-retur) med inntil to snøskutere per tur hvert år. BJFF har i tillegg fått innvilget årlig tillatelse til bruk av snøskuter til vedhogst i nasjonalparken. Denne separate tillatelsen spesifiserer en tur (tur-retur) med inntil fire snøskutere fra nasjonalparkgrensa til hytta, og derfra det antall turer som er nødvendig mellom hytta og vedteigen. I 2019 ble det innvilget inntil fem turer til hytta for transport av utstyr grunnet oppgitt særlig behov for flere turer. Alle turene ble imidlertid ikke gjennomført pga tidlig førefall. Det vurderes at inntil to turer slik praksis har vært skal være tilstrekkelig for transport med god planlegging. Transporten kan gjennomføres fra 15. februar, en måned før traseen over Bihppas åpnes for privatpersoner med gyldig dispensasjon, for å øke gjennomføringsmuligheten for transporten til BJFF sin hytte.

I årene 2014 ble det innvilget tre turer, i 2015 fire turer, i 2016 fire turer, i 2017 to turer og i 2018 to turer, med inntil to snøskutere på hver tur alle år der formålet var transport av utstyr til hytta.

I klagen fra BJFF står det følgende:

«Det skal kjøres opp bensin til drift av båtmotorer og aggregat. gass til kokeapparater og kjøleskap i 2 avdelinger. samt Forbruksmateriell. Sjøppel skal kjøres ned. (Det samles søppel hele sommern, som transporteres ned på vinterstid)

Servicemateriell til båter og motorer, når vi kan ta service der oppe. Noen ganger må motorer eller båter tas ned for å repareres nede for så å bli kjørt inn igjen samme sesong.

Hytta ligger værhardt til, slik at vi vet ikke om det har skjedd ting ved hytta før vi har vært oppe første tur hvert år, slik at det ofte må kjøres extra materiell (det har vært knuste ruter, løse takplater, pipebeslag ødelagt og ødelagt vindmølle osv) opp for å holde den i bruksmessig stand.

Hytta ligger værhardt til, slik at vi vet ikke om det har skjedd ting ved hytta før vi har vært oppe første tur hvert år, slik at det ofte må kjøres extra materiell (det har vært knuste ruter, løse takplater, pipebeslag ødelagt og ødelagt vindmølle osv) opp for å holde den i bruksmessig stand.»

Det vurderes at klagen ikke tilfører opplysninger som endrer vurderingen gjort i opprinnelig vedtak. I midlertidig svar til BJFF av 17.02.2020 opplyses det om mulighet for BJFF til å søke om ytterligere tuer til nødvendig transport av utstyr eller ifm reparasjon av båt om det oppstår ekstra behov ila vinteren. Slike søknader kan behandles delegert av forvalter ila en dag eller to. Videre lyder svar på ovennevnte avsnitt i BJFF sin klage som følger:

Hver og en som oppholder seg i nasjonalparken er pliktig til å ta med seg eget avfall når de forlater. Hvis dette ikke er tilfelle for de som bruker hytta bør BJFF gjøre dette kjent overfor sine medlemmer. Skulle det likevel være behov for å frakte ut søppel vurderes det til at dette bør kunne gjennomføres på innvilgede turer, da utstyr som fraktes inn (material, forbruksmateriell, maling, gass, etc.) vil bli satt igjen på hytta og det dermed frigjøres plass på tur ut.

Bensin til båter bør kunne tas med på turer der formålet er frakt av utstyr til hytte/naust. I tilfeller der det oppdages at det er behov for å ta ned båt for reparasjon er det mulig å søke spesifikt om dette. Forvalter kan behandle slik søknad delegert, altså er det mulig å behandle søknad i løpet av kort tid. Ved transport av båt kan det gis dispensasjon for to snøskutere.

Der det avdekkes uventet behov for transport av utstyr eller materiell er det mulig å søke om flere turer, med kort behandlingstid da forvalter kan behandle søknad delegert. Det er viktig at behovet dokumenteres godt.

Videre gjengis BJFF sin klage og midlertidig svar av 17.02.2020:

BJFF: Det ble sagt da rokhunborri nasjonalpark ble opprettet at det ikke skulle ha noe å si for de som hadde Hytter/Naust i parken, men vi har fått færre disper inn, slik at vi har måttet få utstyr kjørt inn av medlemmer som har fått egne disper. Dette mener vi ikke er riktig, da de ofte har nok med å få med sitt eget utstyr opp.

Svar 17.02.20: *Fylkesmannen har hele tiden vært klar på at det ville bli en mer restriktiv praksis angående dispensasjoner til motorferdsel ved vern. Praksisen er i hovedsak strammet inn når det gjelder dispensasjoner til isfiske på Eartebealjávri/Geavdnjajávri, der nåværende dispensasjonspraksis er innenfor rammen til forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Praksisen for dispensasjoner til foreningshytter er to turer til frakt av utstyr + egen dispensasjon med snøskuter eller helikopter for frakt/hogst av ved. Praksisen skal ifølge loven være restriktiv – kan transporten gjennomføres på to turer så skal det ikke tillates tre turer. Er det behov utover to turer er det viktig at dette dokumenteres på tilstrekkelig vis i søknad. Som det allerede er nevnt er det fullt mulig å få innvilget flere turer ved behov.*

BJFF: At vi blir sammenlignet med lappjordhytta med antall disper, er heller ikke greit. Vi har båter og motorer samt et naust i tillegg til hytta, som trenger tilsyn. Samt at lappjordhytta får flydd inn ved og utstyr årlig.

Svar 17.02.20: *BJFF har i likhet med Troms turlag mulighet til å få flydd inn ved og utstyr med helikopter, slik det ble gjort i 2019. BJFF har også egen dispensasjon for hogst og frakt av ved i tillegg til dispensasjonen som gjelder for frakt av material og utstyr til hytte/naust. På tur inn til vedhogst bør det være mulig å ta med noe material, båt eller annet forbruksmateriell på vedstøtting.*

Vedlikehold/reparasjon av båt er det mulig å få egen dispensasjon til. Ellers vurderes sammenligninga med Lappjordhytta som relevant, da begge er foreningshytter og har behov både for frakt av utstyr og tilsyn.

BJFF: Vi ønsker å få inntil 5 turer inn til hytta, slik at vi kan få opp det utstyret som kreves og at vi fortsatt kan opprettholde en viss standard til våre medlemmer som benytter hytta og det fantastiske området som den ligger i.

Svar 17.02.20: For fremtidige søknader; gjør det enkelt for forvaltningsmyndigheten – dokumenter at behovet er to eller tre eller fem turer. Hva skal med på tur 1, tur 2, osv.? Og igjen, det er ingen problem å innvilge ytterligere turer hvis det oppstår behov for det.

Angående sammenligningen med Lappjorhytta fastholder forvaltningsmyndigheten at dette er ei relevant sammenligning. Hytettunet til Troms turlag på Lappjord i Rohkunborri nasjonalpark består av to separate hytter med henholdsvis 10 og 4 sengeplasser. Hytta til BJFF består av ei vertikaldelt hytte med to utleiedeler. Hytta til BJFF har vindmølle som leverer 12V strøm og kjøleskap som benytter gass. Både Lappjord og BJFF benytter gass til kokeapparat.

Forvaltningsmyndigheten har ikke tilgang til besøkstall fra hytta til BJFF, som kun kan leies av medlemmer. 15-20 personer får hver vinter dispensasjon til å kjøre snøskuter til hytta ifm overnatting på isfisketur med hjemmel i verneforskriften og forskrift til motorferdselloven § 5 første ledd bokstav b. Forvaltningsmyndigheten anslår at det ikke er flere som går på ski til hytta enn som kjører dit med gyldig dispensasjon for snøskuter. Basert på registreringer i turbok i Røkskaret (adkomst sommer) og antall innvilgede dispensasjoner til transport med snøskuter til isfiske, vurderes det som sikkert at det er vesentlig færre overnattinger på hytta til BJFF enn på Lappjordhyttene i løpet av et år.

Hele sesongen														
	Overnatting							Dagsbesøk						
Hytte	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Lappjord lille	0	51	84	82	86	103	77	0	0	3	0	0	9	0
Lappjord store	338	264	257	277	284	422	218	4	4	10	12	9	9	8

For å belyse ytterligere BJFF sin påstand om at det ifm med vernet ble sagt at vern ikke ville få betydning for dispensasjoner til motorferdsel med snøskuter vises det til referater fra forarbeidene til vernet i perioden 2004-2007. I møtoreferatene fremgår det følgende om motorferdsel med snøskuter:

Referat fra møte i februar 2006:

«Det er ikke aktuelt å videreføre dagens praksis med dispensasjoner til å kjøre skuter til Geavdnjajavre for isfiske.»

Referat fra desember 2006:

«Det ble også presisert at det er gitt anledning til å kommentere eller tilføre referatene på hvert møte. Det er viktig at kontaktpersonene benytter denne anledningen til å rette opp feil og mangler i referatene.»

«Motorbåter på Geavdnjávri: Forslag til forskriften åpner for fortsatt bruk av påhengsmotor inntil 10 hk på Geavdnjávri. Forskriften vil bli tilpasset slik at det kan gis tillatelse for motorisert ferdsel på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport av båter/utstyr til båter etc. Gamle båter som ligger til forfall bør transporteres ut av området. Det gis i dag ikke tillatelse til nye båter.»

«**Strategi for forvaltningsplan**

... Med en nasjonalpark ønsker man å sikre kvalitetene i området for fremtiden ved at en nasjonalpark-forskrift gir en hjemmel til å stoppe utvikling som er negativ for naturmiljøet. Dette gjelder først og fremst å hindre ny store tekniske inngrep, **samt redusere omfanget av motorisert ferdsel.**»

Referat fra mars 2007:

«Bruk av skuter over Bihppas

Bardu kommune gir dispensasjoner etter motorferdselsloven for å kjøre skuter over Bihppas til Eartebealjávri for transport av utstyr i forbindelse med isfiske. Kjøringen skal skje etter bestemt trase. Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at denne praksisen til en viss grad skal kunne fortsette, men begrenses i forhold til dagens praksis gjennom retningslinjer i forvaltningsplan for nasjonalparken. **Dette gjør det mulig å opprettholde en friluftslivs-tradisjon i området, samtidig som at denne motoriserte ferdselen reguleres strengere av hensyn til naturmiljø og andre brukere.**

Statskog vil ikke stille seg bak forslaget om å åpne for bruk av snøskuter over til Bihppas i forskriften for nasjonalpark. Dagens praksis er i strid med motorferdselsloven. Det harmoniserer ikke med verneformålet å legalisere en dispensasjonspraksis som over tid er utøvd med varierende begrunnelse, og som det er vanskelig å finne hjemmel for i motorferdselsloven. I KU framkommer det at stillhet er nesten det eneste fortrinnet med en nasjonalpark i forhold til dagens tilstand- 0-alternativet.

Bardu grunneierlag pekte på at det er viktig at folk kommer seg ut. Det kan begrenses til tillatelse til 1-2 turer pr. år pr. person.

Salangsdalen grunneier-og utmarkslag mente det er ønskelig med en strengere regulering av skutertransporten over Bihppas. Kanskje punktet 6.3.h holder (forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av skuter for transport av båter og utstyr til båter og fiskekultivering på Geavdnjajávri).

Bardu kommune (Heimdal) foreslo å begrense ferdselen ved å legge begrensninger på kjøringen i forvaltningsplanen, for eksempel begrense antall turer pr person eller begrense ferdselen til noen helger i året.

Fylkesråden pekte på at lyd og støy må vurderes mot stillhet i en nasjonalpark og at store områder må få stillhet og ro. -Er likevel bekvem med det dispensasjonsregimet som legges frem i forslaget fra Fylkesmannen.»

I tillegg henvises det til tidligere vurderinger av søknader om motorferdsel på Geavdnjajávri:

«Før planarbeidet med Rohkunborri nasjonalpark startet opp var det etablert en praksis at det ble gitt dispensasjon fra motorferdselloven for å kjøre snøskuter for transport av utstyr for overnatting i forbindelse med fiske på isen på Geavdnjajávri. Dispensasjonen ble gitt til personer med alder over 70 år eller med hjemmel i 5b i motorferdselloven som gjelder funksjonshemmede. Dispensasjonene ble gitt for kjøring etter en bestemt trase fra Altevatn over høydedraget Bihppáš og ned til kanten av Eartebealjávri, et vatn som ligger i forlengelsen av Geavdnjajávri i øst. Det ble gitt tillatelse til to turer hvert år pr søker.

I høringsdokumentet for forslaget til nasjonalparken var det en skisse til forvaltningsplan med følgende tekst for dette temaet:

Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til bruk av snøskuter på vinterføre for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjajávri. Antall dispensasjoner skal begrenses og transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplanen. Arbeidet med forvaltningsplan skal avklare nærmere hvordan denne aktiviteten skal reguleres. Det skal tas spesielt hensyn til formålet med nasjonalparken og å redusere konflikt med andre brukere.»

Vurderinga er derfor tydelig at det i forkant av vernet av Rohkunborri nasjonalpark er presisert at omfanget av motorferdsel med snøskuter i nasjonalparken måtte reduseres i forhold til omfanget før vernet. Heidi Marie Gabler hos Fylkesmannen var referent i forarbeidene til vernet. Hun opprettholder det som fremkommer i referatene ved at Fylkesmannen godtok at adgangen til motorferdsel skulle tas inn i verneforskriften, men at praksisen med dispensasjoner måtte være innenfor rammene til motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Fylkesmannen godtok ikke at ulovlig praksis etter motorferdselloven kunne fortsette.

Opprinnelig søknad er vurdert etter verneforskriften og naturmangfoldloven §§ 8-12. Disse spesifikke vurderingene er ikke påklaget og det vurderes at de ikke har betydning for klagebehandlingen.

Forvaltningsmyndigheten har, og vil fortsatt, tilrettelegge for bruk av området til friluftsliv, inkludert bruk av BJFF sin hytte, naust og båter. Forskriftens § 3 pkt 6.3 d) sier at det kan vurderes å gi tillatelse med snøskuter eller luftfartøy til

transport av utstyr til hytter og gammer. Denne transporten skal i likhet med annen ferdsel med snøskuter begrenses til nødvendig kjøring.

Det er forståelig at det er bekvemt for søker at en dispensasjon angir et romslig antall turer. Det vil imidlertid være svært uheldig i et helhetlig forvaltningsperspektiv om noen får innvilget turer som ikke er dokumentert nødvendig. Det vil i så fall bidra til en uthuling av vernet og kan skape uheldig presedens både for Rohkunborri og andre verneområder.

Forvaltningsmyndigheten arbeider for å behandle søknader om dispensasjon på en smidig måte. Delegering av myndighet til forvalter i saker med spesifiserte hjemler i forskriften til ferdsel sikrer at søknader kan behandles raskt og effektivt. Skulle det oppstå ytterligere behov for transport av utstyr eller materiell utover året vil slike søknader kunne innvilges utover en til to dager.

Slik det allerede er presisert i midlertidig svar til BJFF av 17.02.20 er det viktig at behovet for transport beskrives og dokumenteres på en god måte. I fremtiden bør derfor BJFF synliggjøre behovet for antall turer ved at mengden utstyr spesifiseres til hver enkelt tur. Dette vil synliggjøre behovet både for BJFF i planlegging og søknadsprosess, samt gjøre vurderinga av behov enklere for forvaltningsmyndigheten.

Etter ei samlet vurdering er forvaltningsmyndigheten kommet frem til at klager ikke fremsetter noen nye opplysninger som fører til at vedtaket kan omgjøres. Vedtak av 29.01.2020 opprettholdes og klagen avslås. Samlet saksgang oversendes Miljødirektoratet for endelig behandling.

Fylkesmannen i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmarkku fylkkamánni
Tromssan ja Finmarkun maaherra

Vår dato:

21.04.2020

Vår ref:

2020/4191

Deres dato:

Deres ref:

styret for Rohkunborri nasjonalpark
Statens hus
9815 VADSØ

Saksbehandler, innvalgstelefon
Heidi-Marie Gabler, 77642231

Klage på vedtak om dispensasjon til motorferdsel i Rohkunborri nasjonalpark

Vi viser til vedtak i utvalgssak 10/20 og 11/20 datert 02.04 2020. Sakene gjelder styret sin behandling av to klager på vedtak om innvilget dispensasjon fra verneforskriften, til bruk av snøskuter for transport av materialer og utstyr til naust og hytter i nasjonalparken. Vedtakene som ble påklaget, var hjemlet i verneforskriften § 3 6.3.d og var godt begrunnet og vurdert etter verneforskrift og naturmangfoldlovens prinsipper i §7(8-12). Forvalter har innstilt på å ikke ta klagen til følge, og oversende klagen til Miljødirektoratet for avgjørelse.

Styret valgte å ikke følge innstillingen til forvalter, og fattet selv nye vedtak der begge klagen ble tatt til følge. De nye vedtakene er ikke hjemlet, og det foreligger ingen begrunnelse eller vurdering etter aktuelt lovverk. Vi vurderer også at vedtaket i sak 11/20 ikke har hjemmel i forskriften for nasjonalparken.

Dette er feil og mangler som gjør at Fylkesmannen finner det nødvendig å klage på vedtakene.

Fylkesmannen klager på følgende vedtak

Sak 10/20: Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter - Bardu jeger- og fiskerforening. Søker har fått innvilget 2 turer i tidsrommet 15. februar til og med 3. mai 2020, men klager fordi de ønsker 5 turer. Styret valgte å ta klagen til følge og innvilget inntil 5 turer hvert år til drift og vedlikehold av hytta ved Geavdnjajávri hvert år. Dispensasjonene gjelder for inntil to snøskutere per tur. Vurderingen er at vilkårene for at Bardu kommune foreslo betydelig utvidelse av nasjonalparken var at den tradisjonelle bruken ikke skulle begrenses av vernevedtaket.

E-postadresse:
fntfpost@fylkesmannen.no
Sikker melding:
www.fylkesmannen.no/melding

Postadresse:
9815 Vadsø

Besøksadresse:
Strandvegen 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Telefon: 78 95 03 00
www.fylkesmannen.no/tf

Org.nr. 967 311 014

Sak 11/20: Svar på klage - innvilget dispensasjon til Jan Sørmo fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter til hytte ved Kjelelva.

Søker hadde fått innvilget 10 turer til hytta i perioden 1.1 – 1.5 2020-2022 med vilkår. Søker klager fordi han ønsker et fritt antall turer. Styret valgte å ta klagen til følge og har fattet et nytt vedtak der det innvilges et fritt antall turer med snøskuter til hytta. Vurderingen er at søker skal likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen og at det ikke finnes ferdsel i Sør-dalen på vinteren.

Fylkesmannen klager på begge vedtakene fordi:

- Vedtakene er fattet uten å vise til hvilken hjemmel i verneforskriften eller naturmangfoldloven som er benyttet
- Vedtakene oppfyller ikke krav til begrunnelse etter forvaltningsloven eller verneforskriften. Det foreligger ingen vurdering om vilkår for å gi dispensasjon er oppfylt.
- Det kommer ikke frem at beslutningen bygger på en vurdering etter de miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §7(8-12).
- Vedtakene er ikke begrenset i tid, og gjelder derfor i uoverskuelig framtid.

For vedtak i sak 11/20 klager vi i tillegg fordi:

- Det ikke er hjemmel til å fatte vedtaket som gir dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta.
- Vedtaket ikke er begrenset i antall turer.

Forvalteren har vist til hjemmel og gjort grundige vurderinger etter verneforskrift og naturmangfoldloven i de opprinnelige vedtakene. Forvalter har gitt styret faglige råd om hvilken beslutning og vilkår som ivaretar verneverdier og verneformål i nasjonalparken. Når styret velger å ikke følge innstilling og faglige råd fra forvalteren, må de selv foreta saksforberedelsen og følge reglene for god forvaltningsskikk og oppfylle formelle krav i tråd med lover og forskrift.

Vedtakene er ikke hjemlet, men vi legger til grunn at vedtakene er fattet etter verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i nasjonalparken jf forskriften § 3 6.1.

Vedtaket i sak 11/20 gir dispensasjon til et fritt antall turer med kjøring med snøskuter til hytte i nasjonalparken uten vilkår eller begrensning i tid. Med dispensasjon til fritt antall turer uten vilkår eller begrensning i tid, settes i prinsippet forbudet mot motorferdsel i verneforskriften til side. Det har ikke styret anledning til.

Ifølge verneforskriften § 3 6.3.d kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til: «*Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og*

*gammer». Ifølge forskriften § 3 6.3.e kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til *Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.**

Hjemmelen til å dispensere fra forbudet mot motorferdsel i nasjonalparken er knyttet til transport av materialer, varer og utstyr til hytter, bygninger, anlegg og innretninger. Det må klart fremgå av vedtaket at vilkårene for å gi dispensasjon etter verneforskriften er til stede. Det må fremgå at vedtaket gjelder for formålet i de spesifiserte vernebestemmelsene. Det er kun aktiviteten eller tiltaket som direkte følger av den aktuelle bestemmelsen det kan gis dispensasjon til. Det kan ikke gis tillatelse til persontransport alene.

Fylkesmannen klager på begge vedtakene fordi det ikke kommer frem at vilkårene for å gi dispensasjon etter verneforskriften er til stede. Etter vår vurdering er det heller ikke hjemmel i forskriften til å gi dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter frem til hytte, som er gjort i vedtak 11/20. Vi vurderer at vedtakene er ugyldig også på dette grunnlag.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i utmark, og i nasjonalparken. En nasjonalpark er gitt spesiell beskyttelse gjennom vernet og forskriften, som er vedtatt for å sikre nasjonalt viktig natur. Verneforskriftene har strengere bestemmelser om motorferdsel enn motorferdselloven med forskrifter. Styret må behandle søknader om motorferdsel innenfor rammen av verneforskriften, vurdere hvilke konsekvenser det kan få for verneverdiene og sette vilkår for å ivareta vernet. Det er ikke relevant begrunnelse å vise til at søker skal likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen utenfor nasjonalparken. Ivaretagelse av verneverdiene og verneformålet er hovedoppgaven til et verneområdestyre.

Fylkesmannen vurderer at et fritt et antall turer med snøskuter til hytte i Sør-dalen, uten vilkår eller begrensning i tid, medfører risiko for å skade verneverdier og forringe verneformålet med Rohkunborri nasjonalpark. Det kan også få konsekvenser for friluftslivet som er en del av formålet med nasjonalparken. Vi legger også til grunn at tillatelse til fri kjøring med snøskuter i en nasjonalpark skaper uheldige presedensvirkninger for behandling av lignende saker i andre verneområder. Vi anmoder at det settes vilkår som begrenser dispensasjonen i tid og antall turer og ivaretar verneverdiene. Vi anbefaler også at det settes vilkår som gjør at dispensasjoner er kontrollerbare.

Konklusjon

Fylkesmannen klager på vedtak i sak 10/20 og 11/20 og anmoder styret om å ta vår klage til følge og fatte nye vedtak innenfor hjemmelen til forskriften for Rohkunborri nasjonalpark, med vilkår som ivaretar vernet og oppfyller krav til vurdering etter naturmangfoldlovens rettsprinsipper §§ 8-12.

Med hilsen

Bente Christiansen (e.f.)
Miljødirektør

Heidi-Marie Gabler
fungerende seksjonsleder

Dokumentet er elektronisk godkjent

Arkivsaksnr: 2020/2005-8

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	19/20	11.06.2020

Vedlegg:

- 1 Kjelelva_Sørmo
- 2 Innvilget dispensasjon fra verneforskriften til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr til hytte ved Kjelelva
- 3 Klage på vedtak
- 4 Sørmo_klage2016
- 5 Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter til hytte ved Kjelelva
- 6 Klage vedtak dispensasjon motorferdsel Rohkunborri

Forvalters innstilling

Nasjonalparkstyret tar klagen til Fylkesmannen i Troms og Finnmark til følge og omgjør vedtak fattet 31.3.20. Nytt vedtak lyder som følger:

I medhold av verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for nødvendig transport av varer, utstyr og materialer fram til privat hytte ved Kjelelva i Sør-dalen. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt. 6.3 d og 6.3. e. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet er nødvendig transport av gass, ved og annet nødvendig utstyr og materialer til hytta ved Kjelelva i Sør-dalen.
2. Tillatelsen gjelder for inntil seks turer (tur-retur) med snøskuter i perioden fra 1. januar til og med 1. mai hvert år i perioden 2020-2023. En snøskuter teller som en tur. Kjørere to snøskutere sammen teller det som to turer. Kun førere som er godkjent i dispensasjon til formålet fra Bardu kommune kan kjøre snøskuter, også når to snøskutere kjører i følge. Dato for kjøring skal påføres denne tillatelsen, før kjøring, og bringes med under transporten.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av snøskuter på snødekt mark fra nasjonalparkgrensen i Sør-dalen og fram til hytta ved Kjelelva langs dalbunnen.
4. Det skal meldes fra til oppsynet senest dagen før turen tar til. Dette kan gjøres på e-post til torbjorn.berglund@miljodir.no eller per sms til: 91622022.

Tillatelsen gjelder ikke kjøring på barmark. Før transporten kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Dette vedtaket kan påklages innen tre uker til Miljødirektoratet, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Eventuell klage rettes til Rohkunborri nasjonalparkstyre på adressen under, og skal være skriftlig og begrunnet, jf. forvaltningsloven § 32.

E-post: rohkunborri@fylkesmannen.no

Post:
Rohkunborri nasjonalparkstyre
Postboks 137
9365 Bardu

Dato for kjøring

Tur	2020	2021	2022	2023
1				
2				
3				
4				
5				
6				

Saksopplysninger

Bardu kommune oversendte 24.2.20 søknad fra Jan Sørmo om tillatelse til transport av varer og utstyr med snøskuter til hytta ved Kjelelva i Sørtdalen. Forvalter ringte 24.2.20 til Jan Sørmo for å få mer utfyllende informasjon om søknaden. Det ble søkt om ti turer der formålet var transport av ved, gass, bensin, ny vedovn og ovnsrør.

Forvalter fattet 24.2.20 delegert vedtak, jf. nasjonalparkstyrets vedtak om delegering av myndighet 1.2.2013, i medhold av verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 d. Det ble innvilget dispensasjon fra verneforskriften til 10 turer årlig i tidsrommet 1. januar til 1. mai for årene 2020-2022.

Jan Sørmo påklaget vedtaket av 24.2.20. Han ønsket et fritt antall turer med snøskuter til hytta, og ønsket heller ikke meldeplikt for ferdsel med snøskuter.

Nasjonalparkstyret behandlet klagen fra Sørmo i styremøte 31.3.20. Styret tok klagen til følge og omgjorde det opprinnelige vedtaket. Vedtaket av 31.3.20 er som følger:

«Jan Sørmo innvilges dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta, og det skal ikke kreves meldeplikt i forkant av kjøring.

Vurdering:

Likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen. Finnes ingen ferdsel i Sørtdalen på vinteren.»

Fylkesmannen i Troms og Finnmark påklaget 21.4.20 det omgjorte vedtaket fattet av nasjonalparkstyret 31.3.20.

Klagepunktene for denne saken er som følger:

1. Vedtakene er fattet uten å vise til hvilken hjemmel i verneforskriften eller naturmangfoldloven som er benyttet.
2. Vedtakene oppfyller ikke krav til begrunnelse etter forvaltningsloven eller verneforskriften. Det foreligger ingen vurdering om vilkår for å gi dispensasjonen er oppfylt.
3. Det kommer ikke frem at beslutningen bygger på en vurdering etter de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven § 7 (8-12).
4. Vedtakene er ikke begrenset i tid, og gjelder derfor i uoverskuelig framtid.
5. Det er ikke hjemmel til å fatte vedtaket som gir dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta.
6. Vedtaket er ikke begrenset i antall turer.

Klagen fra Fylkesmannen ble oversendt Jan Sørmo på e-post 24.4.20.

Regelverk

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråorheggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sørtdalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift, og motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer jfr. forskriften § 3 6.3 d, og til transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger, jf. forskriften § 3 pkt. 6.3 e.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-varprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Nasjonalparkstyret har i vedtak av 1.2.2013 delegert myndighet til forvalter i saker om ferdsel som kommer inn under spesifiserte hjemler i forskriften. Tillatelse etter verneforskriften fritar ikke søker fra å innhente tillatelse etter annet regelverk. For motorferdsel med snøskuter i utmark skal det også søkes tillatelse hos kommunen, som kan vurdere å gi slik tillatelse etter motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

Hvis forvaltningsmyndigheten/underinstansen ved klagebehandling finner at klagen ikke gir grunnlag for å endre eller oppheve eget vedtak, skal saken oversendes til klagemyndigheten, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd, i dette tilfellet Miljødirektoratet.

Vurdering

Klagepunkt 1: manglende hjemmel i lov

Vedtaket kan hjemles i verneforskriften § 3 pkt 6.3 *Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:*

d) Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer.

e) Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.

Merk at det etter verneforskriften ikke er hjemmel til å tillate persontransport til hytter.

Klagepunkt 2: manglende begrunnelse og vurdering og klagepunkt 3: manglende vurdering etter naturmangfoldloven § 7 (8-12)

Søknaden og klagen er vurdert i forhold til påvirkning på verneformålet og verneverdiene i nasjonalparken (§ 8). Vegetasjonen vil ikke ta skade ettersom det er snødekket. Det er registrert rovfugl som hekker i verneområdet. Motorferdsel kan forstyrre rovfugl i sårbare perioder. Den omsøkte motorferdselen vil imidlertid ha et lite omfang og være av kortvarig karakter slik at det vurderes at ferdselen trolig ikke vil påvirke hekkende fugl negativt. Det er ikke kunnskap om andre yngleplasser til sjeldne arter som vil kunne bli berørt av den omsøkte motorferdselen med snøskuter.

Det er en del av formålet at nasjonalparken skal kunne brukes til friluftsliv. Motorferdselen kan forstyrre folk på tur og dermed stride mot dette formålet med nasjonalparken. Det vurderes slik at den omsøkte motorferdselen kan forstyrre folk på tur i Sør-dalen men at dette vil være kortvarig. Samtidig er det få private hytter i nasjonalparken. Den omsøkte traseen i Sør-dalen brukes lite av turfolk om vinteren også på grunn av tidvis rasfare. De fleste turgåere følger Nordkalottruta som går øst for Sør-dalen gjennom Salvasskardet til Lappjordhytta. Det er likevel ønskelig å unngå ferdsel med snøskuter i helger og på helligdager.

Det er bare to private hytter i Sjørdalen. Det er derfor ikke fare at mange kan søke motorferdsel på samme grunnlag, og skape presedens innad i verneområdet for en økt samlet belastning som på sikt kan skade verneformålet (§ 9). Hytteeieren har tidligere fått innvilget dispensasjon for inntil tre turer med to snøskutere til hytta årlig. Hytteeieren beskriver i søknad at det er behov for flere turer for frakt av utstyr og materiale, inkludert ny vedovn og piperør til hytta. Til den eneste andre private hytta i Sjørdalen er det over flere år innvilget inntil 12 turer årlig, fordelt på fire eiere med inntil tre turer hver med én snøskuter. Det vurderes at behovet for transport av utstyr til hytta ved Kjelelva er noenlunde likt som for hytta ved Ståggonjuni, men siden hytta eies av en familie i stedet for fire familier er behovet for frakt av personlig utstyr noe mindre til Kjelelva. Dagens omfang av motorferdsel til de to hyttene i Sjørdalen vil ikke utgjøre en trussel for verneverdiene i nasjonalparken (§ 10).

Dispensasjon etter verneforskriftens § 3 pkt. 6.3 d gjelder nødvendig transport av utstyr som vanskelig lar seg bære f.eks. gass, ved, materialer etc. Det er usikkert hvor store mengder gass og ved det går med. Det er ikke hjemmel i verneforskriften for å tillate persontransport til hytte, kun transport av nødvendig utstyr, varer og materialer. Bruk av helikopter for transport av varer og utstyr vil kunne være bedre med tanke på miljøet og metodikken. Det er imidlertid forholdsmessig kostbart for hytteeier (§ 12). Det vurderes at § 11 ikke er relevant så lenge ferdseien foregår på snødekt mark.

I opprinnelig søknad beskrives formålet som transport av utstyr til hytte. I klage av 02.03.20 argumenterer Jan Sjørmø for at han har behov for bruk av snøskuter også til persontransport, noe det ikke er hjemmel til i verneforskriften.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden tilfredsstillende kravene i verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark. Prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens § 7 legges til grunn for å innvilge søknaden. Det påpekes at det ved aktivitet og ferdseien skal tas hensyn til at området er vernet som nasjonalpark, og at motorferdselen reduseres til et minimum.

Klagepunkt 4 (vedtaket er ikke begrenset i tid), klagepunkt 5: manglende hjemmel til å innvilge dispensasjon til et fritt antall turer og klagepunkt 6: vedtaket er ikke begrenset i antall turer

I opprinnelig vedtak fattet 24.2.20 ble søknad vurdert etter verneforskriften § 3 pkt 6.3 d) og naturmangfoldloven §§ 8-12. Vedtaket ble fattet delegert, jf. nasjonalparkstyrets vedtak om delegering av 1.2.2013. Nasjonalparkstyret omgjorde vedtaket 31.3.20 etter klage fra søker. I det omgjorte vedtaket er søker innvilget et fritt antall turer til hytta med snøskuter og ingen meldeplikt i forbindelse med kjøring.

Det fremgår av forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 7 at det kan settes vilkår for tillatelse etter § 5, herunder § 5.c – kjøring av bagasje og utstyr til hytter beliggende minst 2,5 km fra brøytet bilveg.

I rundskriv T-1/96: Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag heter det i punkt 7.3.3 Felles regler for tillatelser, § 7 følgende:

«Forskriftens § 7 gir regler som er felles for dispensasjoner etter §§ 5 og 6. Det fremgår av paragrafen at det kan settes vilkår for dispensasjoner. Det bør settes vilkår som kan redusere ulempene og skadene for naturmiljø og mennesker, f.eks. ved bruk av vilkår som kanalisere motorferdselen til bestemt tid og sted. Dette vil også lette arbeidet for politi/opsynsmyndighet i deres kontrollarbeid.

For alle dispensasjoner etter forskriftens §§ 5 og 6 bør det settes vilkår om at tillatelsen skal gjelde et bestemt tidsrom og som hovedregel bare for en bestemt eller et bestemt antall turer. Det kan unntaksvis gis tillatelser for lengre perioder, f.eks. kan det for kjøreformål som strekker seg over flere år og som det ikke er tvil om berettigelsen av, gis tillatelse for flere år om gangen. Dispensasjonen bør

under ingen omstendighet gjelde for et lengre tidsrom enn fem år. Det bør videre vurderes om det skal fastsettes vilkår som nærmere regulerer tidspunktet for transporten, f.eks. datoer, bestemte ukedager eller tidsrom på dagen.

For å unngå interessekonflikter kan det være et virkemiddel å etablere snøscooterfrie helger, eller deler av helger. Likeledes kan kommunen vurdere om det er behov for å ha tider på året hvor det ikke skal være adgang til å kjøre etter forskriftens §§ 5 og 6 ut fra hensynet til dyre- eller plantelivet. Det kan også settes vilkår om at kjøringen skal følge bestemte løyper eller traséer. Dette bør gjøres for å konsentrere den nyttetransporten som skal aksepteres, slik at den er minst mulig til skade og sjenanse for naturen, miljøet og friluftslivet. Dispensasjon og vilkår må utformes slik at de er kontrollerbare for politi og oppsyn.

Det framgår av § 7 annet ledd at tillatelsen skal være skriftlig og skal medbringes under transport. Videre er det uttrykkelig fastsatt at tillatelse etter §§ 5 og 6 skal vises fram på forlangende av politi eller oppsyn.»

I rundskriv om forvaltning av verneforskrifter (Veileder M106-2014) heter det i kap. 9:

Bruk av vilkår ved dispensasjon at det innenfor forvaltningsretten er ... «en ulovfestet regel som gir vedtaksmyndigheten adgang til å sette vilkår i en forvaltningssak, uten at dette er nevnt i hjemmelsgrunnlaget. Vilkår kan normalt knyttes til vedtak om tillatelser og vedtak om tildeling av ytelser. Hovedregelen er derfor at det i dispensasjoner etter verneforskrifter kan knyttes vilkår til en tillatelse for å ivareta naturmiljøet. Adgangen til å stille vilkår gjelder både ved vedtak etter spesifiserte dispensasjonsbestemmelser, og vedtak med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.»

Det vises også til brev av 5.3.2020 fra Klima- og miljødepartementet til Bardu kommune. I dette brevet skriver departementet følgende:

«Departementet anbefaler i utgangspunktet at kommunen bare gir tillatelse til en sesong om gangen. Kommunen vil likevel kunne gi tillatelse for flere sesonger dersom den etter en helhetlig vurdering finner at dette er rasjonelt og ikke er til ugunst verken for naturmiljø, friluftsliv eller andre hytteeiere. Vi vil likevel bemerke at tillatelsen bør avgrenses til å gjelde for et bestemt antall turer per sesong.»

Alle vedtak om dispensasjoner fra verneforskrift i naturvernområder registreres i Miljøvedtaksregisteret på nett: miljøvedtak.no. Ser en på innvilgede tillatelser til bruk av snøskuter til transport av utstyr til hytter i nasjonalparker vises det noe varierende praksis på antall turer som tillates til private hytter i verneområder, men at øvre antall er inntil seks turer per år (eksempelvis i Sjunkehatten NP, Stabbursdalen NP).

I nevnte vedtak om tillatelse til motorferdsel i verneområder stilles det også vilkår om meldeplikt. I de fleste tilfeller krever forvaltningsmyndighetene i verneområdene kjørebok. I kjøreboken skal dato for tur påføres med penn før kjøring og bringes med under kjøring. I mange tilfeller krever forvaltningsmyndigheten at kjørebok for et år returneres til verneområdestyret før kjørebok for neste år kan gis ut når det er innvilget en flerårig tillatelse. Vilkåret om meldeplikt gir forvaltningsmyndigheten oversikt over antall gjennomførte turer og en helhetlig oversikt over omfanget av motorferdsel i verneområdet. Kjøreboka gir også naturoppsyn eller annen kontrollmyndighet god oversikt ved kontroll av dispensasjoner. For tillatelser til motorferdsel i Rohkunborri nasjonalpark stilles det vilkår om meldeplikt ved at innehaver av tillatelse sender en e-post eller SMS til naturoppsynet før turen tar til. Sammenliknet med vilkår om kjørebok er dette en svært enkel praksis for innehaver av tillatelse, som slipper å returnere kjørebok til nasjonalparkstyret. Meldeplikten som vilkår vurderes å ha svært liten ulempe for innehaver av tillatelse. Ved behov kan forvaltningsmyndigheten etterspørre dokumentasjon av antall gjennomførte turer fra SNO.

Vedrørende naturmangfoldlovens § 9 «føre var-prinsipp» og presedens.

I rundskriv om forvaltning av verneforskrifter (M106-2014) heter det i kap. 8: *I vurderingen av om en tillatelse bør gis skal eventuelle presedensvirkninger av en tillatelse også vurderes. Selv om en enkeltstående tillatelse ikke vil være i strid med verneformålet eller påvirke verneverdiene på stedet, må det alltid vurderes om en tillatelse kan skape presedens, og således bidra til en gradvis forringelse av verneverdiene i området. Presedensvirkninger kan være relevant både når det gjelder tilsvarende søknader innenfor samme verneområde, men også generelt i forhold til andre verneområder.*

I lys av dette vurderes det at å innvilge et fritt antall turer til ei privat hytte i Rohkunborri nasjonalpark vil kunne skape uheldig presedens. Det er få hytter i Rohkunborri nasjonalpark, og transport av varer, utstyr og materialer med snøskuter bør fortsatt være begrenset både i tidsrom og antall turer. Et fritt antall turer til hytter i Rohkunborri nasjonalpark vil generelt kunne medføre uheldig presedensvirkning overfor lignende søknader i andre verneområder. Et fritt antall turer med snøskuter vil kunne medføre økt motorferdsel, som igjen vil kunne bidra til gradvis forringelse av verneverdier.

Opprinnelig søknad i dette tilfellet er vurdert etter verneforskriften og naturmangfoldloven §§ 8-12. Sørmo fikk sist innvilget dispensasjon etter verneforskriften til motorferdsel der formålet var transport av utstyr og ved til hytte i 2016. Dispensasjonen ga da tillatelse til inntil tre turer med inntil to snøskutere på hver tur, til sammen seks turer i perioden 1. januar til 1. mai. Det vurderes at det vil medføre liten fare for verneverdiene om søker får større frihet til selv å fordele transporten med snøskuter i løpet av seks turer, dvs. at søker kan velge å transportere nødvendig utstyr, varer og materiale med én snøskuter inntil seks turer eller med to snøskutere inntil tre turer (totalt seks turer). Dette er i tråd med antall turer innvilget i tillatelser gitt i andre nasjonalparker.

Vilkårene som settes for ferdselen er saklige både etter verneforskriften og motorferdselloven med nasjonal forskrift.

På bakgrunn av denne vurderinga tas klagen til Fylkesmannen i Troms og Finnmark til følge og vedtaket omgjøres.

Motorferdsel i utmark og vassdrag (KF-115-1922)

Innledning
Det skal søkes om tillatelse til all kjøring som ikke er uttrykkelig tillatt etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4.
Gjelder søknaden leiekjøring
☐ Ja ☒ Nei
Er søkeren
☒ Privatperson ☐ Foretak/lag/forening
All motorferdsel i utmark og vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljø og mennesker.

Søkeren	
Opplysninger om søkeren	
Fødselsdato (8 siffer, adskilt med punktum) 1303.1940	
Fornavn Jan Alfons	
Etternavn Sørmo	
Adresse Sordalsveien 939	
Postnummer 9360	Poststed Bardu
Telefon	Mobil 976 21380
E-post	

Skal søkeren kjøre selv
☒ Ja ☐ Nei
Skal det være andre sjåførere
☒ Ja ☐ Nei

Fornavn	Etternavn	Telefon
Stefan	Sørmo	9074 9265
Anette	"	9054 2599
Tostein	"	4134 3840

(barnesam-
vidsage)

Gjelder søknad dispensasjon for kjøring av utstyr til hytte?
☒ Ja ☐ Nei

Hytta

Opplysninger om hytta

Tilknytning til eiendommen det søkes om kjøring til

- Eier
 Hytte på åremål
 Familien medlem
 Annet:

Gårdsnr

66

Bruksnr

1

Festenr

frå 2 Kjelelshytta

Beskrivelse av hyttas beliggenhet

Hytta ligger 10km sør for Sørmo gård 32/2.

Tidsrom for åremålsleie

Dato fra [mm.åååå]

01.01.20

Dato til [mm.åååå]

23.12.2023

Opplysninger om hytteeier

Fornavn

Jørn Alfons

Etternavn

Sørmo

Adresse

Sördalsveien 939

Postnummer

9360

Poststed

Bardu.

Ferdelsområde

For at søknad skal kunne behandles må kartskisse med inntegnet trasé vedlegges søknaden.

- Jeg legger ved kartskisse/legeerklæring på neste side
 Jeg ettersender kart/legeerklæring i posten

Skal kjøringen/landingen foregå i naturvernområder

- Ja *Delvis*
 Nei

Eventuell nærmere beskrivelse av området

Grunneier(ne)s navn

Jan Sørmo

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/2005 - 432.3

Dato 24.02.2020

Innvilget dispensasjon fra verneforskriften til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr til hytte ved Kjelelva.

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 1.2.2013 innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for nødvendig transport av utstyr til privat hytte ved Kjelelva i Sør-dalen. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 6.3.d. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet er transport av ved og nødvendige materialer og utstyr til hytta.
2. Tillatelsen gjelder for inntil ti turer tur/retur årlig i perioden 2020-2022 fra 1. januar t.o.m 1. mai hvert år. En snøskuter teller som en tur. Kjører to snøskutere sammen teller det som to turer. Kun førere som er godkjent i dispensasjon til formålet fra Bardu kommune kan kjøre snøskuter, også når to skutere kjører samtidig.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av snøskuter på snødekt mark fra nasjonalparkgrensen i Sør-dalen og fram til hytta ved Kjelelva langs dalbunnen.
4. Det skal meldes ifra til oppsynet seinest dagen før turen tar til. Dette kan gjøres per e-post til: torbjorn.berglund@miljodir.no eller per tekstmelding til: 91622022.

Før transporten kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til Nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans.

Søknaden

Viser til søknad oversendt 24.02.2020 fra Bardu kommune, og til telefonsamtale med søker 24.02.2020.

Det søkes om dispensasjon for transport av gods/utstyr til privat hytte ved Kjelvelva. Det skal transporteres ved, gass, bensin, byttes ovn og ovnsrør, m.m. Det søkes om ti turer til formålet.

Regelverk for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vedtatt ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Motorisert ferdsel er generelt forbudt i Rohkunborri nasjonalpark jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. I følge 6.3. d. kan imidlertid forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fattar vedtak om dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-varprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Søknaden er vurdert i forhold til påvirkning på verneformålet og verneverdiene i nasjonalparken. Vegetasjonen vil ikke ta skade ettersom det er snødekke. Det er registrert rovfugl som hekker i verneområdet. Motorferdsel kan forstyrre rovfugl i sårbare perioder. Den omsøkte motorferdselen vil imidlertid ha et lite omfang og være av kortvarig karakter slik at det vurderes at ferdselen trolig ikke vil påvirke hekkende fugl negativt. Det er ikke kunnskap om andre yngleplasser til sjeldne arter som vil kunne bli berørt av den omsøkte motorferdselen med snøskuter.

Det er en del av formålet at nasjonalparken skal kunne brukes til friluftsliv. Motorferdselen kan forstyrre folk på tur og dermed stride mot dette formålet med nasjonalparken. Det vurderes slik at den omsøkte motorferdselen kan forstyrre folk på tur i Sør-dalen men at dette vil være kortvarig. Samtidig er det få private hytter i nasjonalparken, og bare to i Sør-dalen. Den omsøkte traseen i Sør-dalen brukes lite av turfolk om vinteren også på grunn av tidvis rasfare. De fleste turgåere følger Nordkalottruta som går øst for Sør-dalen gjennom

Salvasskardet til Lappjordhytta. Det er likevel ønskelig å unngå ferdsel med snøskuter i helger og på helligdager.

Det er bare to private hytter i Sør-dalen. Det er derfor ikke fare at mange kan søke motorferdsel på samme grunnlag, og skape presedens for en økt samlet belastning som på sikt kan skade verneformålet. Det vurderes derfor at det ikke er nødvendig å bruke føre var-prinsippet her. Hytteeieren har tidligere fått innvilget dispensasjon for inntil tre turer med to snøskutere til hytta årlig. Hytteeieren beskriver i søknad at det er behov for flere turer for frakt av utstyr og materiale til hytta. Til den eneste andre private hytta i Sør-dalen er det innvilget inntil 12 turer årlig, fordelt på fire eiere med inntil tre turer hver med én snøskuter. Det vurderes at behovet for transport av utstyr til hytta ved Kjelelva er noenlunde likt som for hytta ved Stággonjunni, og at det derfor kan vurderes å innvilge flere enn seks turer totalt til eieren av hytta ved Kjelelva.

Dispensasjon etter pkt. 6.3 d gjelder nødvendig transport av utstyr som vanskelig lar seg bære f.eks. gass, ved, materialer etc. Det er usikkert hvor store mengder gass og ved det går med. Bruk av helikopter for transport av varer og utstyr vil kunne være bedre med tanke på miljøet og metodikken. Det er imidlertid forholdsmessig kostbart for hytteeier.

På grunnlag av denne vurderingen konkluderes det med at det kan gis dispensasjon fra verneforskriften og søknaden med et omfang på ti turer til og fra hytta årlig innvilges. Det påpekes at det ved aktivitet og ferdsel skal tas hensyn til at området er vernet som nasjonalpark, og at motorferdselen reduseres til et minimum. Søknaden innvilges med vilkår.

Med vennlig hilsen
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes derfor uten underskrift.

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi sendes per e-post til:

SNO v/Torbjørn Berglund

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Bardu kommune Postboks 401 9360 BARDU

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

SNO v/Emil Halvorsrud

Jan Sørmo
Sørmo
9360 BARDU

Dato
02.03.2020

Deres sak nr:
2016/949 Dato 03022016
20202005-432.3. Dato 24.02.2020

Rohkunborri nasjonalparkstyre
Postboks 137
9365 BARDU

KLAGE OVER VEDTAK - SØKNAD OM DISPENSASJON FRA VERNEFORSKRIFTEN FOR ROHKUNBORRI NASJONALPARK TIL BRUK AV SNØSCOOTER FOR NØDVENDIG TRANSPORT AV UTSTYR TIL PRIVAT HYTTE VED KJELELVA.

Klagen gjelder vedtak av 24.02.20.

For forrige periode har jeg forholdt meg til dispensasjon fra Bardu kommune datert 22.01.2016, fordi jeg aldri fikk svar fra Nasjonalparkstyret på min klage. For ordens skyld legger jeg ved hele klagen. Argumentasjonen i første klage gjelder også for siste vedtak.

Jeg vil også nevne at jeg aldri søkte nasjonalparken om disposisjon, det har forvalteren gjort. Jeg har forholdt meg til informasjon fra lederen i arbeidsgruppen for etablering av parken, der jeg var medlem. Der fremgikk at de to hyttene i Sjørdalen ikke skulle få noen restriksjoner i forhold til tidligere.

Min kone og jeg begynner å trekke på årene. Vi har ikke helse lenger til å gå på ski. Tilgjengeligheten til hytta er svært begrenset, og må skje når vær og føre tillater det. Vi vet ikke pr. i dag hvor mange ganger vi vil besøke hytta. Færre enn tre, flere enn tre? Det vi vet er at vi under ingen omstendigheter greier å komme oss til og fra hytta med utstyr uten scooterhjelp. Vi er vant til å kunne ta oss en tur til hytta når været tillater det, og det ønsker vi å fortsette med.

Hva gjelder antall turer og meldeplikt, viser jeg til det jeg skrev i tidligere klage.

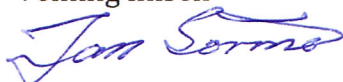
Jeg vil også henlede oppmerksomheten til paragraf 3.6.3 d
Det er ingen krav i forskriften til antall turer eller meldeplikt.

Meldeplikt er nevnt i paragraf 3. 6.2.d. Det er meldeplikt i forbindelse med transport av syke/skadde bufe.

OPPSUMMERING

Min konklusjon er at det ikke skal være tak på antall turer.
Kravet om meldeplikt faller også bort.

Vennlig hilsen

Jan Sørmo

Kopi

Jan Sørmo
Sørmo
9360 BARDU

Dato
16.02.2016

Deres sak nr: 2016/949 03.02.2016

Rohkunborri nasjonalparkstyre
Postboks 137
9365 BARDU

KLAGE OVER VEDTAK - SØKNAD OM DISPENSASJON FRA VERNEFORSKRIFTEN FOR ROHKUNBORRI NASJONALPARK TIL BRUK AV SNØSCOOTER FOR NØDVENDIG TRANSPORT AV UTSTYR TIL PRIVAT HYTTE VED KJELELVA.

KLAGEN GJELDER

Vedtaket pkt 2. Tillatelsen gjelder for inntil tre – 3 turer pr. år i perioden.....
Jeg ønsker ingen begrensning på antall turer.

Vedtaket pkt 4. Det skal meldes fra til oppsynet seinest dagen før turen tar til.
Hele punktet bortfaller.

BEGRUNNELSE

Jeg er enig i vedtakets vurderinger, men ikke i konklusjonen.

Antall turer

På hvilket grunnlag er man kommet frem til 3 turer pr sesong. Er det snittet av antall turer som Nasjonalparkens styres medlemmer hvert år er på respektive hytter.

Støyen fra en scooter vil være kortvarig. Fra du hører en scooter, til den passerer og blir borte, tar det kanskje inntil 2 minutter i det kupert terrenget.

Det skal være litt av en tilfeldighet dersom en og samme turgåer blir forstyrret mer enn en gang i løpet av vinteren av scooter støy i Sjørdalen. Dessuten brukes den omsøkte traseen omtrent ikke av turfolk om vinteren. Jeg påstår at personer som forstyrres på tur på grunn av scooterstøy, nærmest er fraværende. Det betyr at om jeg kjører tre eller seks ganger, vil ikke personene på tur bli mer forstyrret.

Min kone og jeg begynner å trekke på årene. Vi har ikke helse lenger til å gå på ski. Tilgjengeligheten til hytta er svært begrenset, og må skje når vær og føre tillater det. Vi vet ikke pr. i dag hvor mange ganger vi vil besøke hytta. Færre enn tre, flere enn tre? Det vi vet er at vi under ingen omstendigheter greier å komme oss til og fra hytta med

utstyr uten scooterhjelp. Vi er vant til å kunne ta oss en tur til hytta når været tillater det, og det ønsker vi å fortsette med.

Da jeg leste avsnittet om bruk av helikopter, at det kunne være bedre med tanke på miljøet og metodikken, satte jeg nesten ordene i halsen!

Et helikopter er langt fra støyfritt, og vil kunne høres på langt større avstand enn en scooter. Det er trangt i dalen, helikopteret må fly med redusert hastighet og derfor bruke lengre tid til innflyging og landing. Det vil normalt ikke være mye gods som skal lastes av derfor vil motoren være i gang hele tiden mens det står på bakken. Konklusjon, mere støy over et mye lengre tidsrom.

Med grunnlag i det som er nevnt ovenfor, ber jeg om at taket på antall turer tas bort. Det viktigste argumentet er friheten til å kunne dra inn til hytta når vi vil, men også at forstyrrelsen av folk på tur på grunn av scootertrafikk er fraværende.

Meldeplikt

Vedrørende meldeplikt senest dagen før turen tar til, kan jeg ikke se at dette er nevnt andre steder enn i vedtaket. Det er forståelig at forvaltningsmyndigheten vil ha en viss kontroll over hva som skjer i nasjonalparken, men dette oppfatter jeg som en grov overtredelse av privatlivets fred.

Min familie har hatt hytte inne i Sør-dalen siden 1. januar 1916, altså i 100 år. Den første hytta ble tatt av skred og flom sist på 70 tallet. I 1982 fikk jeg ny tomt ved Kjelelva, ca. 10 km fra gården Sørmo. Gården har ialle tider hatt beiterett i området. Sammenlignet med hyttene på Altevatn, betaler jeg samme festeavgift, og har hatt samme dispensasjon for kjøring med scooter som de.

Familien har altså i alle disse årene hatt tilgang til dette området og brukt dette med fornuft og følelser for naturen. De siste 20-30 årene er det omtrent bare min familie som har brukt området, spesielt om vinteren. Vi har følt det som om vi har hatt oppsynet med området i lange tider. Vi viser i den forbindelse til at vi har rapportert om naturskader og transportert død jerv til undersøkelse.

Jeg var medlem av arbeidsgruppa for etablering av nasjonalparken som representant for Bardu grunneierlag. Under dette arbeidet ble det klarlagt at de to eksisterende hyttene ikke skulle få forandring på dispensasjonsordningen ved bruk av scooter.

Jeg er også medlem av arbeidsgruppa som arbeider med forvaltningsplanen. Der diskuteres det blant annet om parken skal åpnes for kommersiell drift innen turisme. Hvis dette blir besluttet, kan man undre seg over at vi som har brukt området i alle tider skal tigge om å få ta oss en tur til hytta.

Det bør også nevnes at jeg har stilt hytta til rådighet for personell fra Fjelltjenesten og fra SNO da det ble bygd ny bru over Kjelelva og ved oppsyn i området av SNO. Jeg ser ikke det som unaturlig at det vil være ønskelig for SNO å låne hytta også i fremtiden.

Med grunnlag i det nevnt ovenfor, ber jeg om at meldeplikten faller bort. Det er begrunnet i hevd og tradisjon.

Det er heller ikke fremkommet i saksbehandlingen hvor kravet til meldeplikt er lovfestet.

OPPSUMMERING

Vedrørende vedtakets pkt 2, mener jeg å ha argumentert at fortyrrelsen av folk på grunn av scootertrafikk er fraværende. Derfor ber jeg om at antall turer bortfaller.

Vedrørende vedtakets pkt 4 ber jeg om at meldplikten bortfaller.

Vennlig hilsen

Jan Sørmo

**Rohkunborri
nasjonalparkstyre**

Besøksadresse
Veksthuset Setermoen
Altevannsveien 7
9365 Bardu

Postadresse
Statens Hus
9815 Vadsø

Kontakt
Sentralbord +47 78 95 03 00
Direkte 77642209+47 91 57 64 45
isbje@fylkesmannen.no

Jan Alfons Sørmo
Sørdalsveien 939
9360

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/2005 - 432.3

Dato 02.04.2020

Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter til hytte ved Kjelelva

Vedtak

Jan Sørmo innvilges dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta, og det skal ikke kreves meldeplikt i forkant av kjøring.

Vurdering:

Likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen. Finnes ingen ferdsel i Sørdalen på vinteren.

Med vennlig hilsen

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og
sendes derfor uten underskrift.*

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

SNO v/Emil Halvorsrud

Bardu kommune

Postboks 401 9360 BARDU

SNO v/Torbjørn Berglund

Fjelltjenesten v/Fredrik Jensen

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ
Fjelltjenesten v/Albert Fosli

Saksfremlegg

Arkivsaksnr: 2020/2005-0

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 11.03.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	11/20	16.03.2020

Vedlegg:

- 1 Kjelelva_Sørmo
- 2 Kjelelva_Sørmo_disp
- 3 Sørmo_klage2020
- 4 Sørmo_klage2016

Saksprotokoll i Rohkunborri nasjonalparkstyre - 16.03.2020

Vedtak

Jan Sørmo innvilges dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta, og det skal ikke kreves meldeplikt i forkant av kjøring.

Vurdering:

Likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen. Finnes ingen ferdsel i Sør dalen på vinteren.

Forvalters innstilling

Vedtak av 24.02.2020 opprettholdes og klagen avslås. Klagen med fullstendig saksangang oversendes til Miljødirektoratet for endelig behandling.

Saksopplysninger

Jan Sørmo klager på vedtak av 24.2.2020. Klagens to hovedpunkter er:

- Det klages på vilkår om 10 turer. Klager ønsker fritt antall turer med snøskuter til hytta.
- Det klages på vilkår om meldeplikt i forkant av kjøring. Klager ønsker ikke meldeplikt.

Se fullstendig klage vedlagt. Se også opprinnelig søknad og tillatelse i form av delegert vedtak av 24.2.2020.

Opprinnelig søknad er vurdert etter verneforskriften § 3 pkt 6.3 d) og naturmangfoldloven §§ 8-12. Vedtaket er fattet delegert, jf. vedtak om delegering av 1.2.2013. Styret har myndighet til å omgjøre vedtaket. Dersom klagen står ved lag vil saken sendes til Miljødirektoratet for endelig vedtak.

Regelverk og rutiner for saksbehandling

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift, og motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og gammer jfr. forskriften § 3 6.3.d.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter

Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Nasjonalparkstyret har i vedtak av 1.2.2013 delegert myndighet til forvalter i saker om ferdsel som kommer inn under spesifiserte hjemler i forskriften.

Tillatelse etter verneforskriften fritar ikke søker fra å innhente tillatelse etter annet regelverk. For motorferdsel med snøskuter i utmark skal det også søkes tillatelse hos kommunen, som kan vurdere å gi slik tillatelse etter motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

Vurdering

Opprinnelig søknad er vurdert etter verneforskriften § 3 pkt 6.3 d) og naturmangfoldloven §§ 8-12. Vedtaket er fattet delegert, jf. vedtak om delegering av 1.2.2013. Styret har myndighet til å omgjøre vedtaket. Dersom klagen står ved lag vil saken sendes til Miljødirektoratet for endelig vedtak.

Det fremgår av forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 7 at det kan settes vilkår for tillatelse etter § 5, herunder § 5.c – kjøring av bagasje og utstyr til hytter beliggende minst 2,5 km fra brøytet bilveg.

I rundskriv T-1/96: Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag heter det i punkt 7.3.3 *Felles regler for tillatelser, § 7* følgende:

«Forskriftens § 7 gir regler som er felles for dispensasjoner etter §§ 5 og 6. Det fremgår av paragrafen at det kan settes vilkår for dispensasjoner. Det bør settes vilkår som kan redusere ulempene og skadene for naturmiljø og mennesker, f.eks. ved bruk av vilkår som kanalisere motorferdselen til bestemt tid og sted. Dette vil også lette arbeidet for politi/oppsynsmyndighet i deres kontrollarbeid.

For alle dispensasjoner etter forskriftens §§ 5 og 6 bør det settes vilkår om at tillatelsen skal gjelde et bestemt tidsrom og som hovedregel bare for en bestemt eller et bestemt antall turer. Det kan unntaksvis gis tillatelser for lengre perioder, f.eks. kan det for kjøreformål som strekker seg over flere år og som det ikke er tvil om berettigelsen av, gis tillatelse for flere år om gangen. Dispensasjonen bør under ingen omstendighet gjelde for et lengre tidsrom enn fem år. Det bør videre vurderes om det skal fastsettes vilkår som nærmere regulerer tidspunktet for transporten, f.eks. datoer, bestemte ukedager eller tidsrom på dagen.

For å unngå interessekonflikter kan det være et virkemiddel å etablere snøscooterfrie helger, eller deler av helger. Likeledes kan kommunen vurdere om det er behov for å ha tider på året hvor det ikke skal være adgang til å kjøre etter forskriftens §§ 5 og 6 ut fra hensynet til dyre- eller plantelivet.

Det kan også settes vilkår om at kjøringen skal følge bestemte løyper eller traséer. Dette bør gjøres for å konsentrere den nyttetransporten som skal aksepteres, slik at den er minst mulig til skade og sjenanse for naturen, miljøet og friluftslivet. Dispensasjon og vilkår må utformes slik at de er kontrollerbare for politi og oppsyn.

Det framgår av § 7 annet ledd at tillatelsen skal være skriftlig og skal medbringes under transport. Videre er det uttrykkelig fastsatt at tillatelse etter §§ 5 og 6 skal vises fram på forlangende av politi eller oppsyn.»

I *rundskriv om forvaltning av verneforskrifter* (Veileder M106-2014) heter det i kap. 9: *Bruk av vilkår ved dispensasjon* at det innenfor forvaltningsretten er ... «en ulovfestet regel som gir vedtaksmyndigheten adgang til å sette vilkår i en forvaltningssak, uten at dette er nevnt i hjemmelsgrunnlaget. Vilkår kan normalt knyttes til vedtak om tillatelser og vedtak om tildeling av ytelser. Hovedregelen er derfor at det i dispensasjoner etter verneforskrifter kan knyttes vilkår til en tillatelse for å ivareta naturmiljøet. Adgangen til å stille vilkår gjelder både ved vedtak etter spesifiserte dispensasjonsbestemmelser, og vedtak med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.»

Det vises også til brev av 5.3.2020 fra Klima- og miljødepartementet til Bardu kommune. I dette brevet skriver departementet følgende:

«Departementet anbefaler i utgangspunktet at kommunen bare gir tillatelse til en sesong om gangen. Kommunen vil likevel kunne gi tillatelse for flere sesonger dersom den etter en helhetlig vurdering finner at dette er rasjonelt og ikke er til ugunst verken for naturmiljø, friluftsliv eller andre hytteeiere. **Vi vil likevel bemerke at tillatelsen bør avgrenses til å gjelde for et bestemt antall turer per sesong.**»

Alle vedtak om dispensasjoner fra verneforskrift i naturvernområder registreres i Miljøvedtaksregisteret på nett: *miljovedtak.no*. Ser en på innvilgede tillatelser til bruk av snøskuter til transport av utstyr til hytter i nasjonalparker vises det noe varierende praksis på antall turer som tillates til private hytter i verneområder, men at øvre antall turer i hovedsak er inntil seks turer per år (eksempelvis i Sjunkehatten NP, Stabbursdalen NP).

I nevnte vedtak om tillatelse til motorferdsel i verneområder stilles det også vilkår om meldeplikt. I de fleste tilfeller krever forvaltningsmyndighetene i verneområdene kjørebok. I kjøreboken skal dato for tur påføres med penn før kjøring og bringes med under kjøring. I mange tilfeller krever forvaltningsmyndigheten at kjørebok for et år returneres til verneområdestyret før kjørebok for neste år kan gis ut når det er innvilget en flerårig tillatelse. Vilkåret om meldeplikt gir forvaltningsmyndigheten oversikt over antall gjennomførte turer og en helhetlig oversikt over omfanget av motorferdsel i verneområdet. Kjøreboka gir også naturoppsyn eller annen kontrollmyndighet god oversikt ved kontroll av dispensasjoner. For tillatelser til motorferdsel i Rohkunborri nasjonalpark stilles det vilkår om meldeplikt ved at innehaver av tillatelse sender en e-post eller SMS til naturoppsynet før turen tar til.

Sammenliknet med vilkår om kjørebok er dette en svært enkel praksis for innehaver av tillatelse, som slipper å returnere kjørebok til nasjonalparkstyret. Meldeplikten som vilkår vurderes å ha svært liten ulempe for innehaver av tillatelse. Ved behov kan forvaltningsmyndigheten etterspørre dokumentasjon av antall gjennomførte turer fra SNO.

Klager fremsetter påstand om at han i forarbeidene til vernet ble lovet av Fylkesmannen i Troms, som ledet prosessen, at vernet ikke ville medføre endring i dispensasjonspraksis ved transport med snøskuter til hyttene innenfor nasjonalparkgrensa i Sør-dalen.

Både nåværende og tidligere forvalter har forholdt seg til dokumentasjonen fra forarbeidene. Det finnes skriftlige referater fra disse møtene. Fra referatene er følgende avsnitt de eneste som omhandler motorferdsel:

Referat fra møte i februar 2006:

«Det er ikke aktuelt å videreføre dagens praksis med dispensasjoner til å kjøre skuter til Geavdnjajavre for isfiske.»

Referat fra desember 2006:

«Det ble også presisert at det er gitt anledning til å kommentere eller tilføre referatene på hvert møte. Det er viktig at kontaktpersonene benytter denne anledningen til å rette opp feil og mangler i referatene.»

«Motorbåter på Geavdnjávri: Forslag til forskriften åpner for fortsatt bruk av påhengsmotor inntil 10 hk på Geavdnjávri. Forskriften vil bli tilpasset slik at det kan gis tillatelse for motorisert ferdseil på vinterføre i forbindelse med nødvendig transport av båter/utstyr til båter etc. Gamle båter som ligger til forfall bør transporteres ut av området. Det gis i dag ikke tillatelse til nye båter.»

«Strategi for forvaltningsplan

*... Med en nasjonalpark ønsker man å sikre kvalitetene i området for fremtiden ved at en nasjonalpark-forskrift gir en hjemmel til å stoppe utvikling som er negativ for naturmiljøet. Dette gjelder først og fremst å hindre ny store tekniske inngrep, **samt redusere omfanget av motorisert ferdseil.**»*

Referat fra mars 2007:

«Bruk av skuter over Bihppas

*Bardu kommune gir dispensasjoner etter motorferdselsloven for å kjøre skuter over Bihppas til Eartebealjávri for transport av utstyr i forbindelse med isfiske. Kjøringen skal skje etter bestemt trase. Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at denne praksisen til en viss grad skal kunne fortsette, men begrenses i forhold til dagens praksis gjennom retningslinjer i forvaltningsplan for nasjonalparken. **Dette gjør det mulig å opprettholde en friluftslivs-tradisjon i området, samtidig som at denne motoriserte ferdseilen reguleres strengere av hensyn til naturmiljø og andre brukere.***

Statskog vil ikke stille seg bak forslaget om å åpne for bruk av snøskuter over til Bihppas i forskriften for nasjonalpark. Dagens praksis er i strid med motorferdselsloven. Det harmoniserer ikke med verneformålet å legalisere en dispensasjonspraksis som over tid er utøvd med varierende begrunnelse, og som det er vanskelig å finne hjemmel for i motorferdselsloven. I KU framkommer det at stillhet er nesten det eneste fortrinnet med en nasjonalpark i forhold til dagens tilstand- 0-alternativet.

Bardu grunneierlag pekte på at det er viktig at folk kommer seg ut. Det kan begrenses til tillatelse til 1-2 turer pr. år pr. person.

Salangsdalen grunneier-og utmarks lag mente det er ønskelig med en strengere regulering av skutertransporten over Bihppas. Kanskje punktet 6.3.h holder (forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av skuter for transport av båter og utstyr til båter og fiskekultivering på Geavdnjajávri).

Bardu kommune (Heimdal) foreslo å begrense ferdseien ved å legge begrensninger på kjøringen i forvaltningsplanen, for eksempel begrense antall turer pr person eller begrense ferdseien til noen helger i året.

Fylkesråden pekte på at lyd og støy må vurderes mot stillhet i en nasjonalpark og at store områder må få stillhet og ro. -Er likevel bekvem med det dispensasjonsregimet som legges frem i forslaget fra Fylkesmannen.»

Vurderinga er derfor tydelig at det i forkant av vernet av Rohkunborri nasjonalpark er presisert at omfanget av motorferdsel med snøskuter i nasjonalparken måtte reduseres i forhold til omfanget før vernet. Heidi Marie Gabler hos Fylkesmannen var referent i forarbeidene til vernet. Hun opprettholder det som fremkommer i referatene ved at Fylkesmannen godtok at adgangen til motorferdsel skulle tas inn i verneforskriften, men at praksisen med dispensasjoner måtte være innenfor rammene til motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Fylkesmannen godtok ikke at ulovlig praksis etter motorferdselloven kunne fortsette.

Klager opplyser at han savner behandling av klage fra 2016. Tidligere forvalter opplyser om at klager trakk tilbake klagen og at den derfor ikke ble lagt inn i offentlig postjournal.

I klage begrunnes behov for transport med helsemessige årsaker. Dette påvirker ikke saken med mindre det gjelder § 5b. varig funksjonshemmet i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Dette skal imidlertid ikke relateres til alderdom, jf. Rundskriv T-1/96 kapittel 7.3.1. Det er ikke hjemmel for persontransport i nasjonalparken, men transport av utstyr som er for tungt til å kunne bæres. Det vil være naturlig at det år om anna er behov for noen turer for eksempel i forbindelse med vedlikehold.

Vedrørende naturmangfoldlovens «føre var-prinsipp» og presedens.

Et frislipp til fritt antall turer med snøskuter vil medføre presedens for at andre i andre nasjonalparker kan søke om dette på samme grunnlag.

Opprinnelig søknad er vurdert etter verneforskriften og naturmangfoldloven §§ 8-12. Disse spesifikke vurderingene er ikke påklaget og det vurderes at de ikke har betydning for klagebehandlingen.

Vilkårene i dispensasjonen, både antall turer og meldeplikt, fremstår som rause for søker sett i sammenheng med dispensasjoner til transport til private hytter i andre nasjonalparker. Klager fikk sist innvilget dispensasjon etter verneforskriften til motorferdsel der formålet var transport av utstyr og ved til hytte i 2016. Han fikk da innvilget inntil tre turer med inntil to snøskutere på hver tur. Grunnlaget for å øke antall innvilgede turer i 2020 er at Sørmo oppga behov om ti turer for frakt av utsyr, gass, proviant, ved, ny vedovn og piperør til denne. Den andre private hytta i Sør-dalen er eid av fire parter. Til denne hytta er etablert praksis at det er blitt innvilget 3 turer med en snøskuter per eier, til sammen 12 turer for alle eierne. Ved søknad om fornyet dispensasjon til både Staggønjunnihytta og hytta til Sørmo ved Kjelelva i 2020 har ny forvalter vurdert at det var et misforhold mellom antall innvilgede turer til de to hyttene. Det ble vurdert som rimelig at transportbehovet er noenlunde likt for de to hyttene, med den følge at Sørmo fikk innvilget et økt antall turer som omsøkt.

Vilkårene som er satt for ferdsele er saklige både etter verneforskriften og motorferdselloven med forskrift.

Etter ei samlet vurdering er forvaltningsmyndigheten kommet frem til at klager ikke fremsetter noen nye opplysninger som fører til at vedtaket kan omgjøres.

Vedtaket av 24.02.2020 opprettholdes og klagen avslås. Klagen med fullstendig saksgang oversendes til Miljødirektoratet for endelig behandling.

styret for Rohkunborri nasjonalpark
Statens hus
9815 VADSØ

Saksbehandler, innvalgstelefon
Heidi-Marie Gabler, 77642231

Klage på vedtak om dispensasjon til motorferdsel i Rohkunborri nasjonalpark

Vi viser til vedtak i utvalgssak 10/20 og 11/20 datert 02.04 2020. Sakene gjelder styret sin behandling av to klager på vedtak om innvilget dispensasjon fra verneforskriften, til bruk av snøskuter for transport av materialer og utstyr til naust og hytter i nasjonalparken. Vedtakene som ble påklaget, var hjemlet i verneforskriften § 3 6.3.d og var godt begrunnet og vurdert etter verneforskrift og naturmangfoldlovens prinsipper i §7(8-12). Forvalter har innstilt på å ikke ta klagen til følge, og oversende klagen til Miljødirektoratet for avgjørelse.

Styret valgte å ikke følge innstillingen til forvalter, og fattet selv nye vedtak der begge klagen ble tatt til følge. De nye vedtakene er ikke hjemlet, og det foreligger ingen begrunnelse eller vurdering etter aktuelt lovverk. Vi vurderer også at vedtaket i sak 11/20 ikke har hjemmel i forskriften for nasjonalparken.

Dette er feil og mangler som gjør at Fylkesmannen finner det nødvendig å klage på vedtakene.

Fylkesmannen klager på følgende vedtak

Sak 10/20: Svar på klage - innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter - Bardu jeger- og fiskerforening. Søker har fått innvilget 2 turer i tidsrommet 15. februar til og med 3. mai 2020, men klager fordi de ønsker 5 turer. Styret valgte å ta klagen til følge og innvilget inntil 5 turer hvert år til drift og vedlikehold av hytta ved Geavdnjajávri hvert år. Dispensasjonene gjelder for inntil to snøskutere per tur. Vurderingen er at vilkårene for at Bardu kommune foreslo betydelig utvidelse av nasjonalparken var at den tradisjonelle bruken ikke skulle begrenses av vernevedtaket.

Sak 11/20: Svar på klage - innvilget dispensasjon til Jan Sørmo fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter til hytte ved Kjelelva.

Søker hadde fått innvilget 10 turer til hytta i perioden 1.1 – 1.5 2020-2022 med vilkår. Søker klager fordi han ønsker et fritt antall turer. Styret valgte å ta klagen til følge og har fattet et nytt vedtak der det innvilges et fritt antall turer med snøskuter til hytta. Vurderingen er at søker skal likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen og at det ikke finnes ferdsel i Sør-dalen på vinteren.

Fylkesmannen klager på begge vedtakene fordi:

- Vedtakene er fattet uten å vise til hvilken hjemmel i verneforskriften eller naturmangfoldloven som er benyttet
- Vedtakene oppfyller ikke krav til begrunnelse etter forvaltningsloven eller verneforskriften. Det foreligger ingen vurdering om vilkår for å gi dispensasjon er oppfylt.
- Det kommer ikke frem at beslutningen bygger på en vurdering etter de miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §7(8-12).
- Vedtakene er ikke begrenset i tid, og gjelder derfor i uoverskuelig framtid.

For vedtak i sak 11/20 klager vi i tillegg fordi:

- Det ikke er hjemmel til å fatte vedtaket som gir dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter til hytta.
- Vedtaket ikke er begrenset i antall turer.

Forvalteren har vist til hjemmel og gjort grundige vurderinger etter verneforskrift og naturmangfoldloven i de opprinnelige vedtakene. Forvalter har gitt styret faglige råd om hvilken beslutning og vilkår som ivaretar verneverdier og verneformål i nasjonalparken. Når styret velger å ikke følge innstilling og faglige råd fra forvalteren, må de selv foreta saksforberedelsen og følge reglene for god forvaltningsskikk og oppfylle formelle krav i tråd med lover og forskrift.

Vedtakene er ikke hjemlet, men vi legger til grunn at vedtakene er fattet etter verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i nasjonalparken jf forskriften § 3 6.1.

Vedtaket i sak 11/20 gir dispensasjon til et fritt antall turer med kjøring med snøskuter til hytte i nasjonalparken uten vilkår eller begrensning i tid. Med dispensasjon til fritt antall turer uten vilkår eller begrensning i tid, settes i prinsippet forbudet mot motorferdsel i verneforskriften til side. Det har ikke styret anledning til.

Ifølge verneforskriften § 3 6.3.d kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til: «*Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter og*

*gammer». Ifølge forskriften § 3 6.3.e kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til *Bruk av beltekjøretøy på snødekt mark eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.**

Hjemmelen til å dispensere fra forbudet mot motorferdsel i nasjonalparken er knyttet til transport av materialer, varer og utstyr til hytter, bygninger, anlegg og innretninger. Det må klart fremgå av vedtaket at vilkårene for å gi dispensasjon etter verneforskriften er til stede. Det må fremgå at vedtaket gjelder for formålet i de spesifiserte vernebestemmelsene. Det er kun aktiviteten eller tiltaket som direkte følger av den aktuelle bestemmelsen det kan gis dispensasjon til. Det kan ikke gis tillatelse til persontransport alene.

Fylkesmannen klager på begge vedtakene fordi det ikke kommer frem at vilkårene for å gi dispensasjon etter verneforskriften er til stede. Etter vår vurdering er det heller ikke hjemmel i forskriften til å gi dispensasjon til et fritt antall turer med snøskuter frem til hytte, som er gjort i vedtak 11/20. Vi vurderer at vedtakene er ugyldig også på dette grunnlag.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i utmark, og i nasjonalparken. En nasjonalpark er gitt spesiell beskyttelse gjennom vernet og forskriften, som er vedtatt for å sikre nasjonalt viktig natur. Verneforskriftene har strengere bestemmelser om motorferdsel enn motorferdselloven med forskrifter. Styret må behandle søknader om motorferdsel innenfor rammen av verneforskriften, vurdere hvilke konsekvenser det kan få for verneverdiene og sette vilkår for å ivareta vernet. Det er ikke relevant begrunnelse å vise til at søker skal likebehandles med andre hyttedispensasjoner i kommunen utenfor nasjonalparken. Ivaretagelse av verneverdiene og verneformålet er hovedoppgaven til et verneområdestyre.

Fylkesmannen vurderer at et fritt et antall turer med snøskuter til hytte i Sør-dalen, uten vilkår eller begrensning i tid, medfører risiko for å skade verneverdier og forringe verneformålet med Rohkunborri nasjonalpark. Det kan også få konsekvenser for friluftslivet som er en del av formålet med nasjonalparken. Vi legger også til grunn at tillatelse til fri kjøring med snøskuter i en nasjonalpark skaper uheldige presedensvirkninger for behandling av lignende saker i andre verneområder. Vi anmoder at det settes vilkår som begrenser dispensasjonen i tid og antall turer og ivaretar verneverdiene. Vi anbefaler også at det settes vilkår som gjør at dispensasjoner er kontrollerbare.

Konklusjon

Fylkesmannen klager på vedtak i sak 10/20 og 11/20 og anmoder styret om å ta vår klage til følge og fatte nye vedtak innenfor hjemmelen til forskriften for Rohkunborri nasjonalpark, med vilkår som ivaretar vernet og oppfyller krav til vurdering etter naturmangfoldlovens rettsprinsipper §§ 8-12.

Med hilsen

Bente Christiansen (e.f.)
Miljødirektør

Heidi-Marie Gabler
fungerende seksjonsleder

Dokumentet er elektronisk godkjent

Arkivsaksnr: 2020/2449-7

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	20/20	11.06.2020

Eventuelt

Referat sak

RS 5/20 Kjørespor - tiltak i Reisa og Kvænangen

Arkivsaksnr: 2020/6121-1

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 04.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	5/20	11.06.2020

Vedlegg:

- 1 Kjørespor - tiltak i Reisa og Kvæningen

Saksopplysninger

I Reisa nasjonalpark og Kvæningsbotn landskapsvernområde har forvaltningsmyndigheten i samarbeid med reindriftna utbedret kjørespor innenfor verneområdene. Se vedlegg for beskrivelse.

Reisa nasjonalpark

Kjørespor og driftsveier

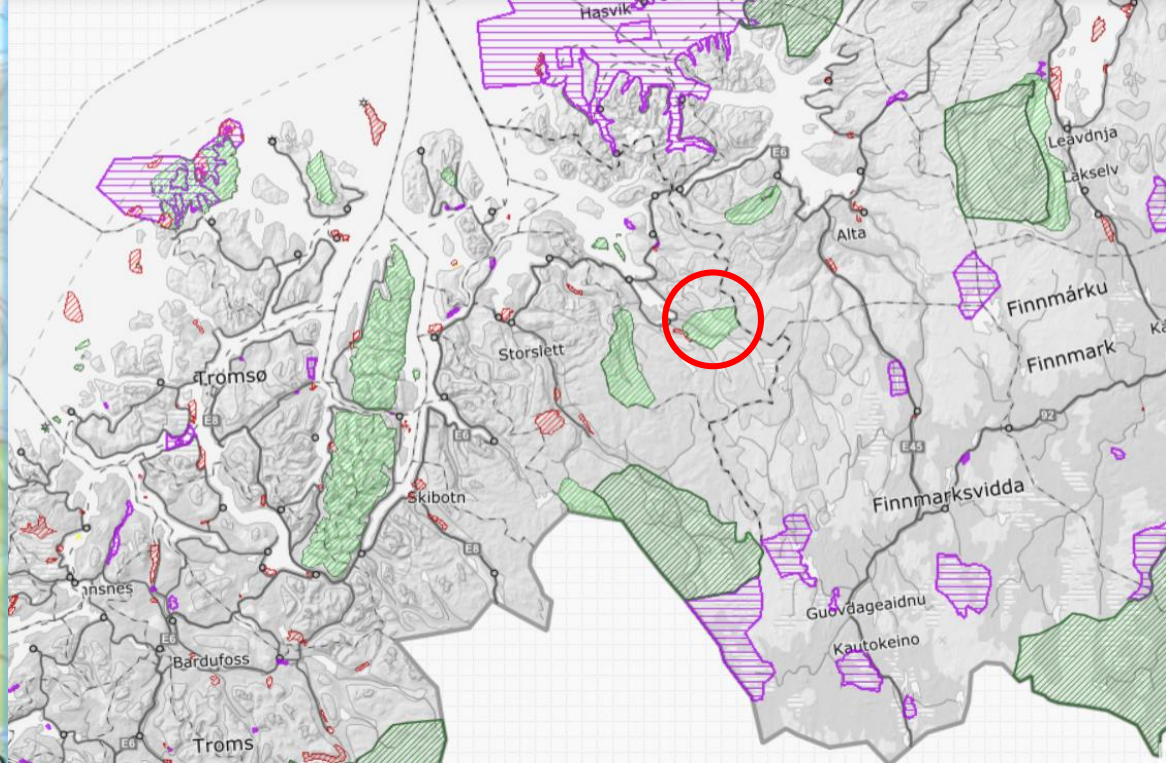
Reisa og Kvæningen

Kjørespor - driftsveier i reindrift - anleggsveier

- Spor som har oppstått som følge av kjøring med ATV og motorsykler siste 30 år (?). Knyttet til reindriften, og annen bruk (jakt, fiske, anlegg mv).
- Sporene følger samme trasé som «alltid», men er mer tydelig noen steder.
- Reindriften bruk inn i og utenfor henger sammen. Ulike regler. Først og fremst driftsmønster som avgjør. Hytter og anlegg fører med seg nye spor.
- Mange steder er sporene lite/ingen problem selv med høy bruksfrekvens.
- Spor oppstår på tross av restriktive regler i verneområder.
- Problemet
 - Vegetasjon slites vekk. Erosjon på jordsmonnet (helning, fuktighet, type substrat)
 - Anses som teknisk inngrep og sånn sett brudd på v.forskrift.

Tiltakene i Kvæningen

- Hjemlet i verneforskrift
 - Initiativ fra RBD 33 Spalca
 - Behov for kjøring langs gjerde. Ønske om tiltak
 - For å sikre framkommelighet / sikkerhet
 - For å forebygge slitasje
 - For å restaurere slitasje
 - Tiltaksplan utarbeidet 2015
 - Tiltak gjennomført 2016 og 2018
 - Materiell kjøpes inn over VO styrets budsjett
 - Arbeid (og drift) gjøres av distriktet.
 - Hovedregel 50/50 deling kostnader.
- j) utbedring av eksisterende kjørespor i samsvar med forvaltningsplan

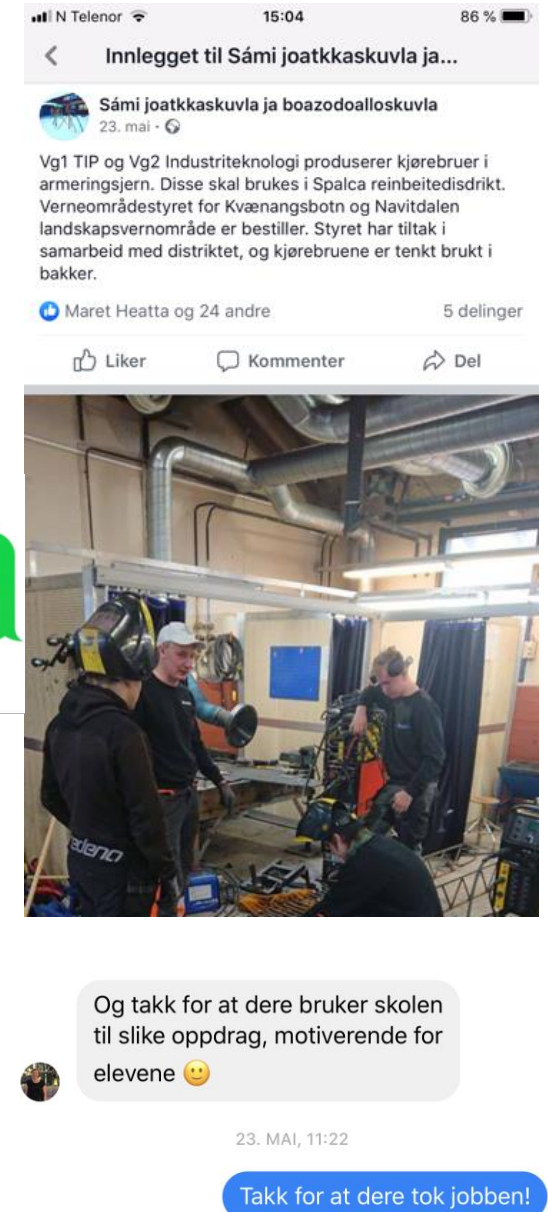

Om anskaffelsen

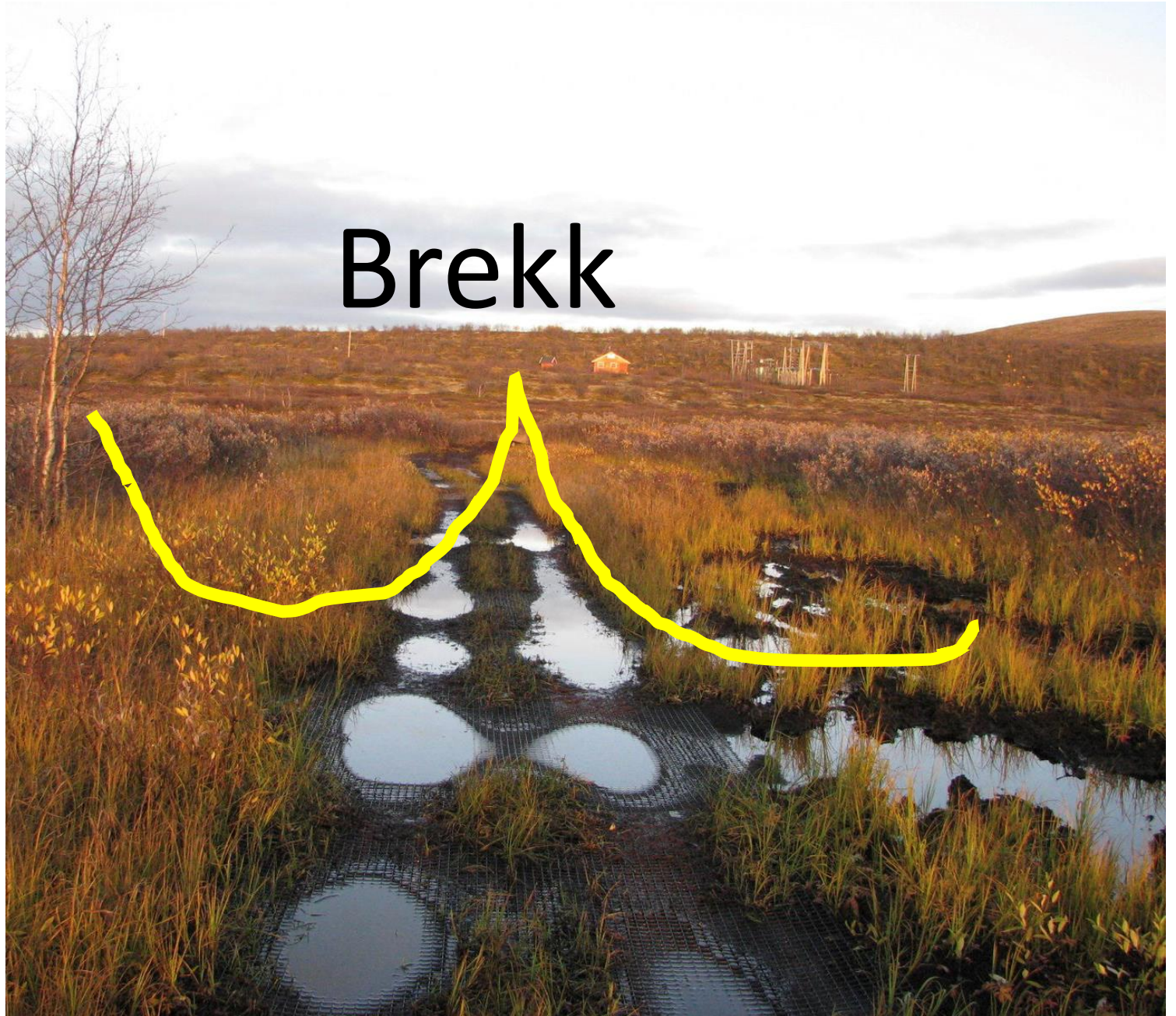
- Tidlig ute og ber om tilbud
- Totalt tre tilbud som spriker fra kr 22.000,- til kr 3.800,-pr stk.
- Skriver avtale med billigste alternativ og overfører midler
- Sykdom fører til utfordringer med levering
- Skolen tar over

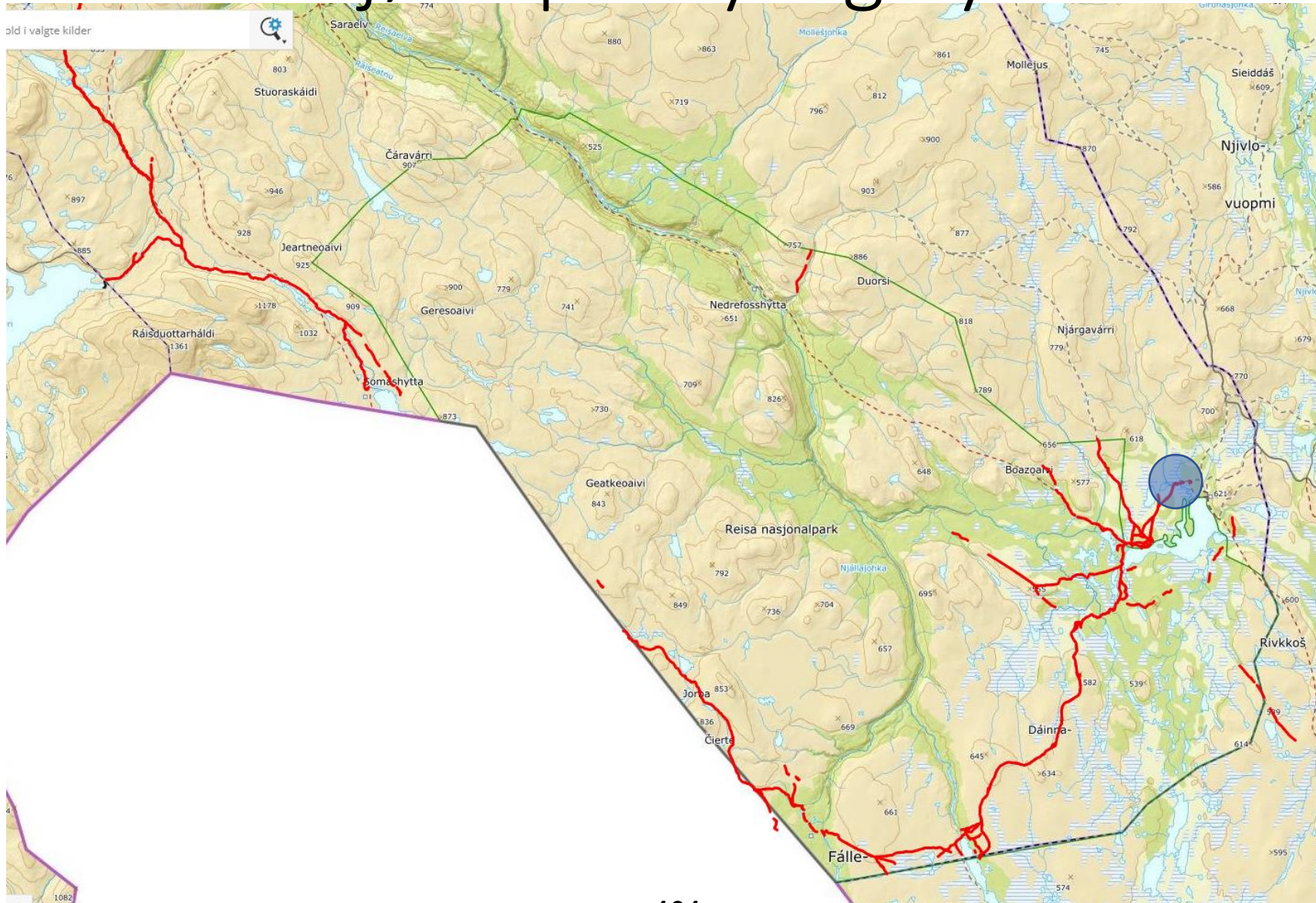

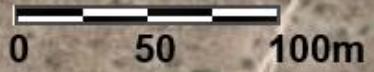
Tiltak i Reisa

- Kryssing av myr blitt et stort problem. Både adkomstvei til hytter, Saitejavri og del av Nordkalottruta.
- Tiltak planlagt og gjennomført 2007
- Initiert i samarbeid mellom FM (Knut N) og Fjelltjenesten (Tarjei G). Bistand fra reindriften.
- Geonett
- Fungert svært bra i noen år. Så slitasje og tilbake til start.
- Ekstrabevilgning i 2018 (Kr 300 000).
- Løsning nå - supplere geonett og tre-klopper.

Kjørespor synlig flybilder 2015

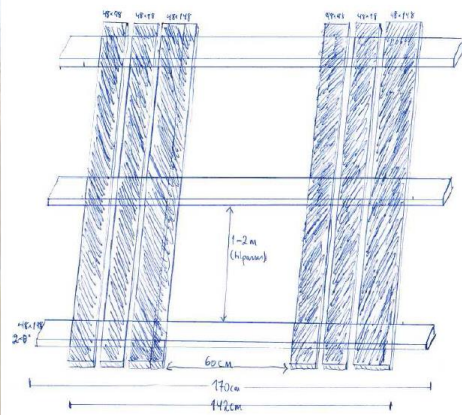
Kjørespor

- Tiltakspunkter
 1. Bru nærmest kraftlagshytta
 2. Geonett og 2`6`
 3. Brudekke på autovern
 4. Bløtt parti med geonett 4 meter og 2`6`
 5. Nytt geonett over.
 6. Opp- og nedkjøring ved Cieknaljohka
 7. Geonett 4 meter bredde nord for Cieknaljohka
 8. Merke ytterkant av geonett

- Utfordringer med kjørespor
 - Inn og ut av Cieknaljohka dype spor som eroderer videre

- Drift
 - Behov for årlig ettersyn med et dagsverk
 - Strips til evt lapping av hull og skøyting
 - Plugging med plasplugg
 - Plugging med armeringsjern i kjørebane
 - Bardunering

2. Geonett med 2`6`

3. Brodekke på bro av autovern i
2`6`

4. Geonett med 2`6`

00.43

107

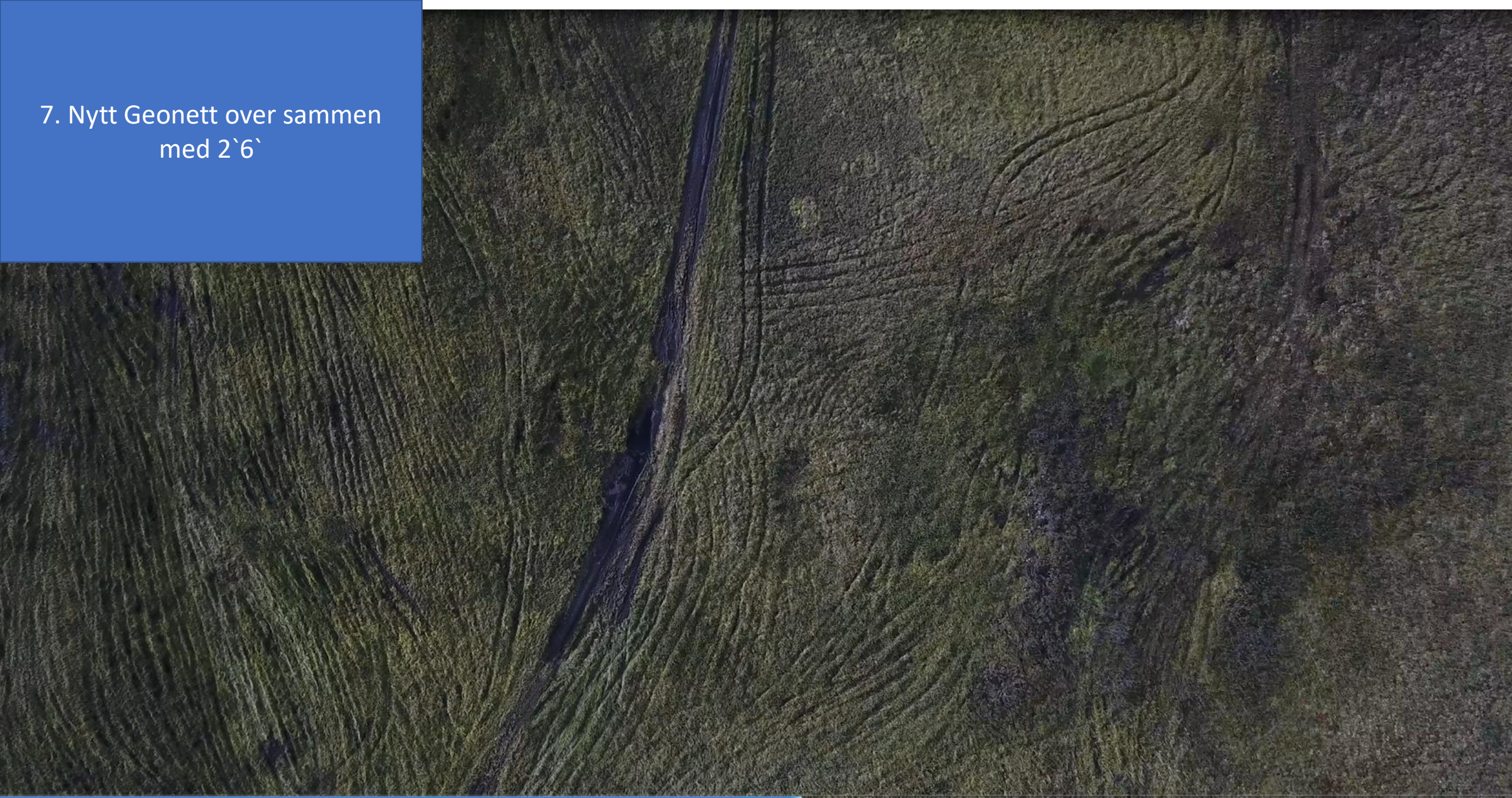
5. Nytt Geonett over

6. Opp og nedkjøring ved Cieknaljohka. Stables med stedegen stein i elva.

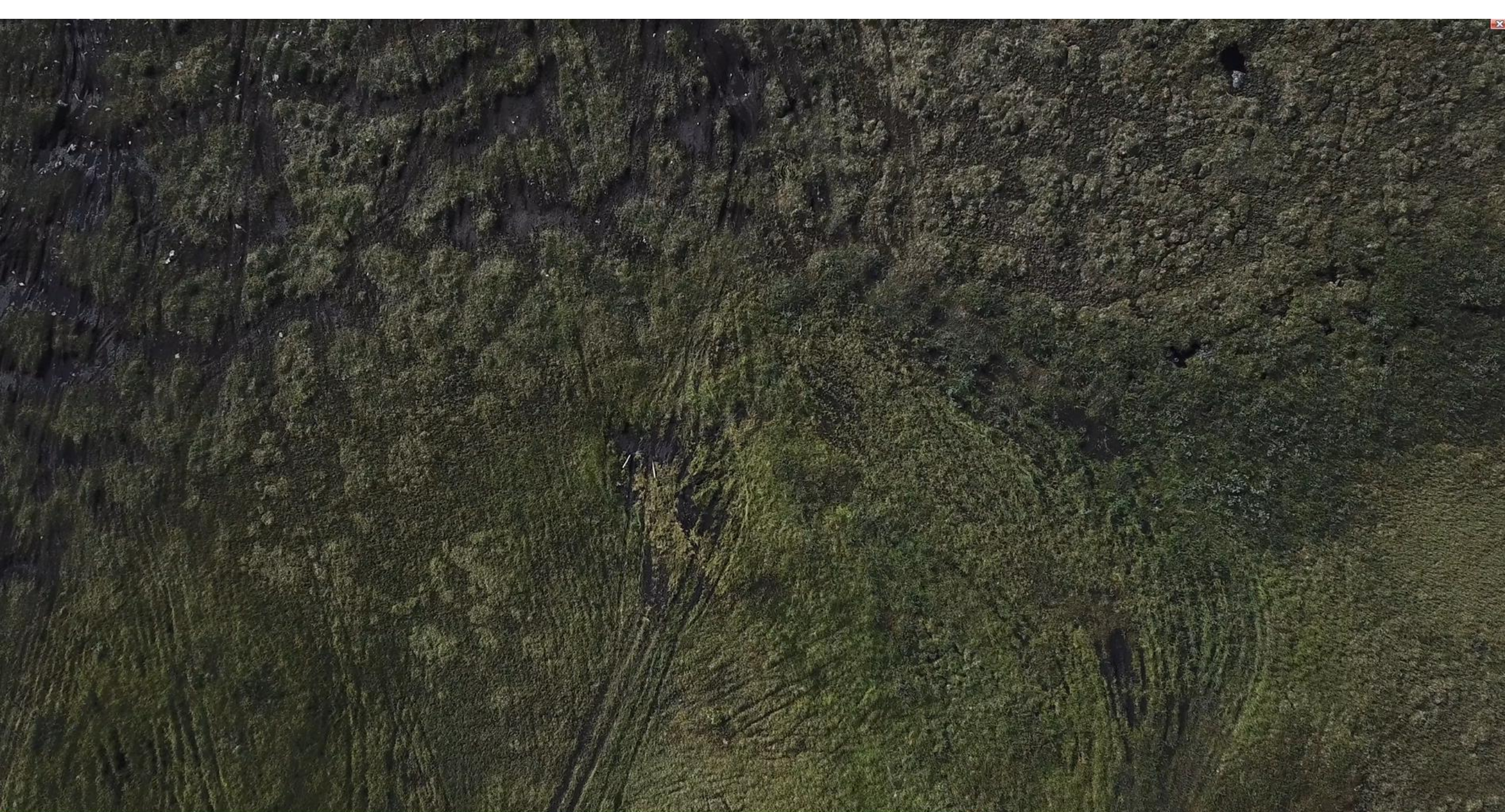
7. Nytt Geonett over sammen
med 2`6`

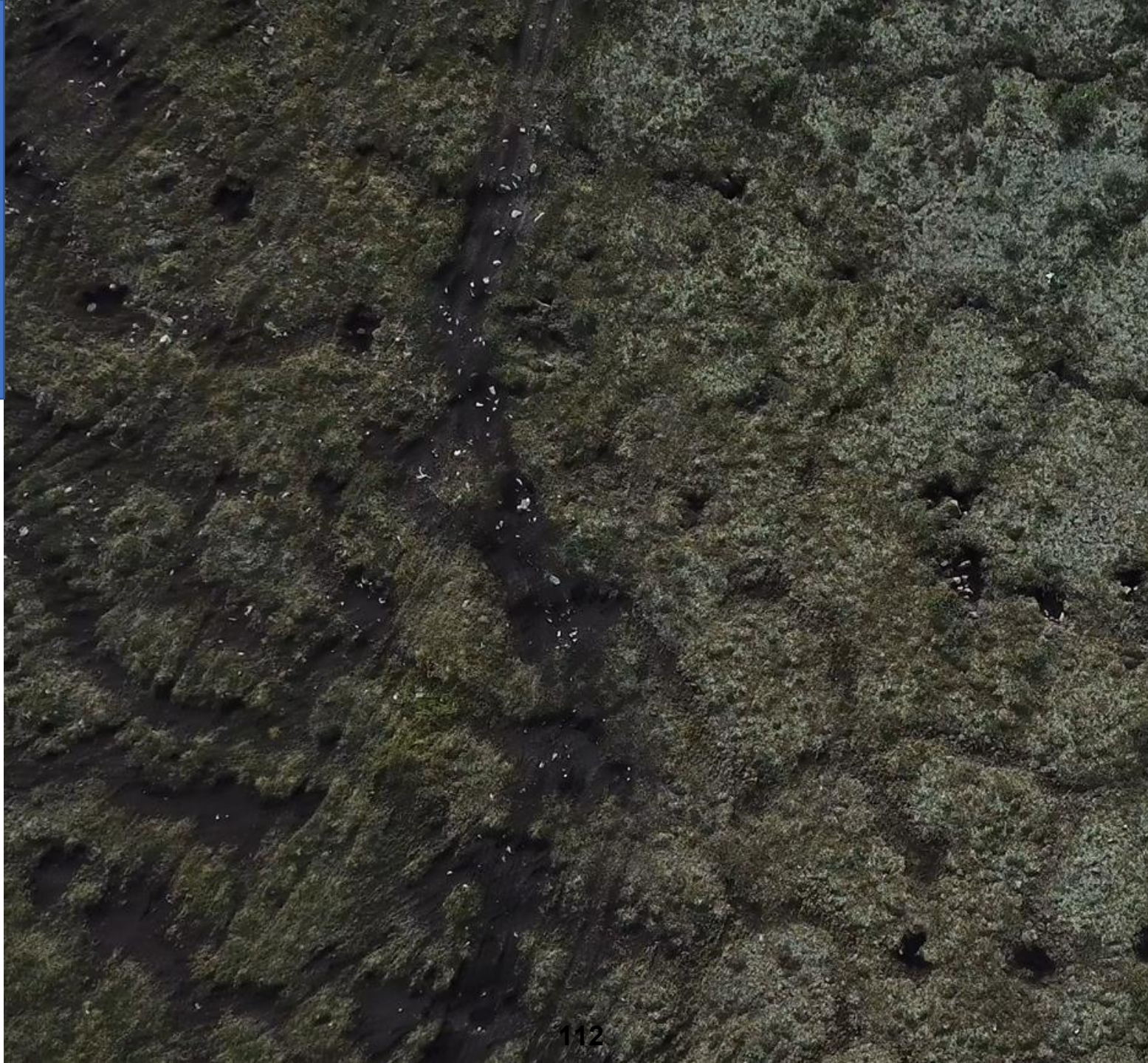
00.22

110

8. Bygge opp kjørebane
med 2`6`

Utførelsen

«en skrue havner alltid i hjulet»

- Bestilling av kramper i 12 mm armeringsjern (2000 kg)
- Metodikk anvendt av forsvaret
- Geonett på 4 meters bredde «rull han ut»

Anskaffelsen

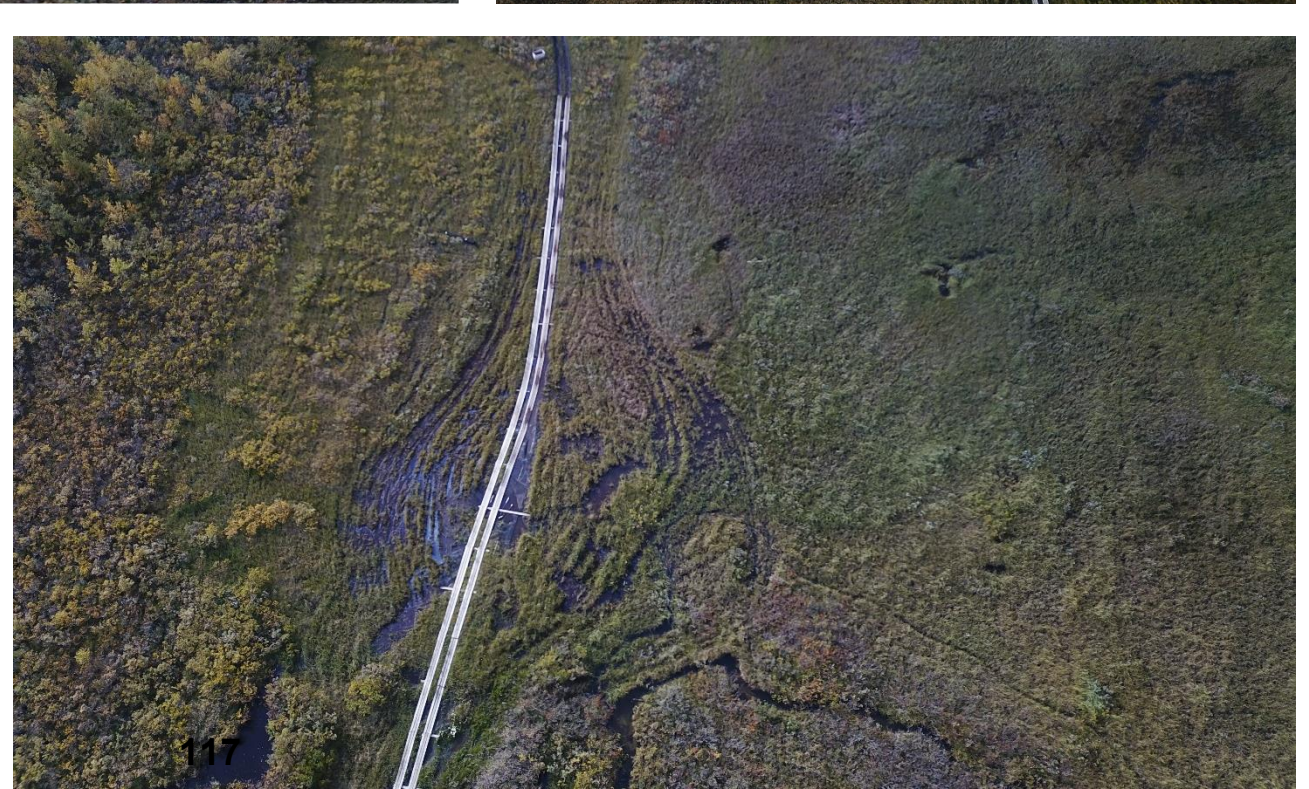
- Tilbud på materialer fra tre mulige leverandører
- Flyging av materialer med tilbud fra to helikopterfirma
- Arbeid sammen med reindriffta
- Supplering fra Eiby sag. 40 mm ukantet furuplank
- Transportert ut med snøskuter og lagt ut av reindriffta

16 hiv fra 650 til 1100 kg

Film

Hva bør / kan vi gjøre i årene femover?

Teknologi, økonomi og
våre egne holdninger?

Noen avsluttende betraktninger

- Hvor langt kommer vi faktisk når vi erstatter et inngrep med et annet inngrep?
 - Vi må skille mellom restaurering/skjøtsel, tilrettelegging og forsterkning/forebygging.
- Hvor sannsynlig er det at vi sier «nei her må du gå» til reindriften?
- Hvordan jobbe med holdninger til kjøring?
- Droner – redusert behov for kjøring til gjeting og tilsyn og driving?

Arkivsaksnr: 2020/2449-6

Saksbehandler: Ida Steien Bjerka

Dato: 03.06.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rohkunborri nasjonalparkstyre	6/20	11.06.2020

MØTEGODTGJØRELSE OG REISEREGNING

Styret setter av 10 minutter for å føre og sende inn elektronisk reiseregning og krav om møtegodtgjørelse.

Dokumentasjon attestert av forvalter legges ved elektronisk.

REISEREGNING

Reisen skal foretas på den for staten hurtigste og rimeligste måte når det samlet tas hensyn til alle utgifter, og til en effektiv og forsvarlig gjennomføring av reisen.

Her er en veiledning for registrering og dokumentasjon for de mest brukte reiseutgiftene:

- **Regulativ**
 - «Dagsreise» brukes på reiser uten overnatting.
 - «Tjenestereise på hotell» brukes på reiser med hotellovernatting.
 - «Tj.reise hybel/priv (m/kok) brukes på reiser med alle andre typer overnatting enn hotell.
- **Kollektiv transport**

Bruk utgiftstype «Kollektiv transport m/ 12 % mva». Kvittering er ikke nødvendig.
- **Taxi**

Bruk utgiftstype «Taxi m/ 12 % mva». Kvittering må lastes opp.
- **Hotell**

Navn og adresse på hotell skal alltid oppgis på reiseregningen uavhengig av hvem som betaler hotellet.

Hotell betalt av Fylkesmannen registreres med utgiftstype «Hotell betalt av virksomheten». Kvittering ikke nødvendig.

Hotell du har betalt for selv registreres med utgiftstype «Hotell m/ 12 % mva» for hotellrommet og «Måltider/frokost hotell» for frokost/annen bevertning. Kvittering må lastes opp.

Tips: Se på kvitteringen for oppdeling: Beløpet med 12 % mva er hotellrom og beløpet med 25 % mva er frokost/annen bevertning.
- **Fly**

Fly betalt av Fylkesmannen registreres med utgiftstype «Fly betalt av virksomheten». Boardingkort/flownkvittering må lastes opp.

Fly du har betalt for selv registreres med utgiftstype «Fly m/ 12 % mva». Kvittering og boardingkort/flownkvittering må lastes opp.

- **Bruk av egen bil**
Bruk av bil skal avtales med styreleder/forvalter. Kjørestrekning og antall km må spesifiseres.
- **Parkering**
Bruk utgiftstype «Parkering». Kvittering må lastes opp.
- **Kostgodtgjørelse**
Kostgodtgjørelse dekkes etter gjeldende regler for reise over 15 km og som varer utover 6 timer. Husk å registrere fradrag for de måltidene du ikke har dekket selv.

For mer informasjon om reiseavtalen vises det til kapittel 9.2 reiser innenlands eller 9.2 reiser utenlands i Statens Personallhåndbok,
https://lovdata.no/dokument/SPH/sph-2020/KAPITTEL_9#KAPITTEL_9

GODTGJØRELSE

Her er en veiledning for registrering og dokumentasjon av godtgjørelse:

Velg «Registrer oppdrag»

- Formål: må fylles ut – Rohkunborri nasjonalparkstyre

Velg «Legg til godtgjørelse»

- Beskrivelse: må fylles ut, f.eks. styremøte 6.11, forberedelse styremøte 6.11
- Dato (dagens dato), lønnart, antall timer og sats.

Aktuelle lønntyper:

- 5511 Møtegodtgjørelse timer
- 5533 Tap arbeidsfortjeneste

Satser for utvalgsgodtgjørelse per 01.01.2020

Arbeid i møte:

- Leder: kr 632 per time.
- Øvrige medlemmer: kr 478 per time.
- Selvstendig næringsdrivende (som i vesentlig utstrekning har utgifter til f.eks. eget kontor, behov for ekstrahjelp/avløser/vikar mv.) kan gis en høyere timesats for arbeid i møter: kr 1 315 per time.

Det gis utvalgsgodtgjøring for faktisk medgått tid for arbeid i møter inntil 6 timer per dag, og møteforberedelser. Fagdepartementet kan samtykke i at det gis utvalgsgodtgjøring for arbeid i møter utover 6 timer pr. dag dersom det kan oppnås vesentlige besparelser eller det av andre grunner anses nødvendig/særlig hensiktsmessig.

Møteforberedelse:

- Leder av utvalget, øvrige medlemmer og selvstendig næringsdrivende: kr 478 per time

Erstatning tapt arbeidsfortjeneste:

- Dokumentert tap i arbeidsinntekt inntil kr 2 097 per dag. Dokumentasjon må lastes opp.
- Ikke-dokumentert, men sannsynliggjort tap i arbeidsinntekt inntil kr 843 per dag.

For mer informasjon om styrer, råd og utvalg vises det til kapittel 10.14 i Statens Personallhåndbok, se

https://lovdata.no/dokument/SPH/sph-2020/KAPITTEL_10-14#KAPITTEL_10-14

Delegert sak

DS 17/20 Innvilget dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til transport av utstyr i forbindelse med isfiske på Geavdnjajávri

Espen Hamnvik

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/4506 -

Dato 27.04.2020

Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til uorganisert hundesledekjøring i verneområdet.

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jf. møteprotokoll av 31.3.2020 innvilges søknad om tillatelse til ferdsel med hundespenn i verneområdet. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 5.2.

Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Tillatelsen gjelder i perioden fra 30. april til og med 3. mai 2020 for inntil ett hundespenn (åtte hunder) i området Stordalen-Geavdnjajávri.
2. All ferdsel skal skje varsomt og ta tilstrekkelig hensyn til natur, vegetasjon, dyreliv, kulturminner og annet friluftsliv.
 - a. Treffer hundespennet på rein i Stordalen skal spannet umiddelbart snu og forlate nasjonalparken.
 - b. Treffer hundespennet på rein ved Geavdnjajávri skal spannet umiddelbart snu og trekke seg tilbake til Stordalen.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Viser til søknad mottatt 27. april 2019.

Søknaden

Det søkes om tillatelse til uorganisert ferdsel med hundespenn i området Stordalen-Geavdnjajávri i tidsrommet 30. april t.o.m. 3. mai 2020 med ett hundespenn med åtte hunder.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnet.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. forskriften § 3 pkt 5.2. Organisert turvirksomhet til fots er tillatt så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Nasjonalparkstyret vedtok 20.3.2019 at hundekjøring med slede er en ferdselsform som potensielt kan skade naturmiljøet og det samiske naturgrunnet, og at slik ferdsel er søknadspliktig når ett av to følgende vilkår er oppfylt: 1) ferdselen er organisert, eller 2) uorganisert ferdsel etter 1. mai.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnet (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til organisert ferdsel og ferdsel som kan skade naturmiljøet. Ferdsel med hundespenn regnes som ferdsel som kan skade naturmiljøet, herunder reinens kalving, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019. På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til bruk av ett hundespenn på strekninga Stordalen-Geavdnjajávri etter § 3 pkt 5.2 i forskriften.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnet (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12). Ved behandling av søknader

om hundekjøring skal forvaltningsmyndigheten legge vekt på det samiske naturgrunnlaget, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019.

Kunnskapen om dyre- og plantelivet i området er god, blant annet gjennom vernevedtak for Rohkunborri nasjonalpark med tilhørende naturfaglige registreringer, fagrapporter fra verneplanprosessen, generell kunnskap om sårbarhet for forstyrrelser i området og gjennom Naturbase og Artsdatabanken. Det finnes god kunnskap om skadevirkninger som kan oppstå i forbindelse med hundekjøring. Kunnskapen om verneverdiene er god, og det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9 i nml.

Virkningene på naturmiljøet er kjent, og det foreligger liten fare for irreversible skader på naturmangfoldet langs den aktuelle traseen i Stordalen før 1. mai. Rundt 1. mai trekker rein fra Sverige inn i nasjonalparken for å kalve. Reinen kan bli forstyrret av hundespenn. I verste fall kan simler abortere foster før kalving, eller forlate nyfødt kalv pga. forstyrrelse fra hunder. Talma sameby oppgir at reinen per 27. april befinner seg ved Eartebealjávri. Det er lite sannsynlig at et hundespenn vil forstyrre reinkalvingen i den omsøkte perioden på den omsøkte strekningen.

Hundekjøringen foregår primært i ei tid på året da det er mindre viktig å ta spesielle hensyn til fuglelivet. Når det søkes om ferdsel med hundespenn i april og mai er det likevel ei sårbar tid for fuglelivet. Antallet hundespenn er relevant for den samla belastninga, både på naturmiljø og annet friluftsliv. Det vurderes at et hundespenn vil ha liten eller ingen negativ effekt på annet friluftsliv. Eventuell forstyrrelse av annet friluftsliv vil være kortvarig og forbigående.

Ved å innrette seg etter gitte vilkår og benytte eksisterende traseer, er vurderingen slik at hundekjøring med slede ikke vil ha negative følger for naturverdiene i området i det aktuelle tidsrommet, jf. nml § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning. § 11, kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver, er lite aktuell i dette tilfellet, da ferdselen vurderes til å ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. § 12 om miljøforsvarlige teknikker er lite aktuelt da det er hundekjøringen i seg selv det her søkes om.

Det vurderes til at ferdselen ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier, inkludert formålet med bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden ikke påvirker verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden tilfredsstiller kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 5.2, og de kriteriene forvaltningsmyndigheten har lagt til grunn i vedtak av 20.3.2019 for å innvilge søknader etter denne paragrafen. Søknaden innvilges derfor med vilkår.

Med vennlig hilsen
*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og
sendes derfor uten underskrift.*

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi sendes på e-post til følgende mottakere:

Fylkesmannen i Troms og Finnmark

Bardu kommune

Talma sameby v/Lars Erik Svonni

SNO v/Torbjørn Berglund

SNO v/Emil Halvorsrud

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Fjelltjenesten v/Fredrik Jenssen

Fredrik Josefsen
Sørdalsveien 684
9360 Bardu

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/4664 -

Dato 28.04.2020

Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til uorganisert hundesledekjøring i verneområdet.

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 31.3.2020 innvilges søknad om tillatelse til ferdsel med hundespenn i verneområdet. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 5.2. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Tillatelsen gjelder i perioden fra 1. mai til og med 3. mai 2020 for inntil to hundespenn (totalt tolv hunder) i området Storbukta-Håvgajávri.
2. All ferdsel skal skje varsomt og ta tilstrekkelig hensyn til natur, vegetasjon, dyreliv, kulturminner og annet friluftsliv.
 - a. Treffer hundespennet på rein i Stordalen skal spannet umiddelbart snu og forlate nasjonalparken.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Viser til søknad mottatt 28. april 2020.

Søknaden

Det søkes om tillatelse til uorganisert ferdsel med hundespenn i området Storbukta-Håvgajávri i tidsrommet 1. mai t.o.m. 3. mai 2020 med to hundespenn med totalt tolv hunder.

Søker opplyser om at han har god dialog med reineier Per-Olof Svonni angående reinens forflytning. Søker opplyser videre om at skulle rein komme tidligere inn mot Haukvomma vil de trekke ut av dalen og ned på hytta ved nasjonalparkgrensen.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnet.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. forskriften § 3 pkt 5.2. Organisert turvirksomhet til fots er tillatt så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Nasjonalparkstyret vedtok 20.3.2019 at hundekjøring med slede er en ferdselsform som potensielt kan skade naturmiljøet og det samiske naturgrunnet, og at slik ferdsel er søknadspliktig når ett av to følgende vilkår er oppfylt: 1) ferdselen er organisert, eller 2) uorganisert ferdsel etter 1. mai.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnet (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til organisert ferdsel og ferdsel som kan skade naturmiljøet. Ferdsel med hundespenn regnes som ferdsel som kan skade naturmiljøet, herunder reinens kalving, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019. På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til bruk av ett hundespenn på strekninga Storbukta-Hávgajávri etter § 3 pkt 5.2 i forskriften.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnet (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12). Ved behandling av søknader

om hundekjøring skal forvaltningsmyndigheten legge vekt på det samiske naturgrunnlaget, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019.

Kunnskapen om dyre- og plantelivet i området er god, blant annet gjennom vernevedtak for Rohkunborri nasjonalpark med tilhørende naturfaglige registreringer, fagrapporter fra verneplanprosessen, generell kunnskap om sårbarhet for forstyrrelser i området og gjennom Naturbase og Artsdatabanken. Det finnes god kunnskap om skadevirkninger som kan oppstå i forbindelse med hundekjøring. Kunnskapen om verneverdiene er god, og det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9 i nml.

Virkningene på naturmiljøet er kjent, og det foreligger liten fare for irreversible skader på naturmangfoldet langs den aktuelle traseen i Stordalen før 1. mai. Rundt 1. mai trekker rein fra Sverige inn i nasjonalparken for å kalve. Reinen kan bli forstyrret av hundespenn. I verste fall kan simler abortere foster før kalving, eller forlate nyfødt kalv pga. forstyrrelse fra hunder. Talma sameby oppgir at reinen per 27. april befinner seg ved Eartebealjávri. Det er lite sannsynlig at disse to hundespennene vil forstyrre reinkalvingen i den omsøkte perioden på den omsøkte strekningen. Det er i år mye snø i Stordalen og sannsynlig at reinen holder seg lenger øst i området inntil det tiner mer.

Hundekjøringen foregår primært i ei tid på året da det er mindre viktig å ta spesielle hensyn til fuglelivet. Når det søkes om ferdsel med hundespenn i april og mai er det likevel ei sårbar tid for fuglelivet. Antallet hundespenn er relevant for den samla belastninga, både på naturmiljø og annet friluftsliv. Det vurderes at et hundespenn vil ha liten eller ingen negativ effekt på annet friluftsliv. Eventuell forstyrrelse av annet friluftsliv vil være kortvarig og forbigående.

Ved å innrette seg etter gitte vilkår og benytte eksisterende traseer, er vurderingen slik at hundekjøring med slede ikke vil ha negative følger for naturverdiene i området i det aktuelle tidsrommet, jf. nml § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning. § 11, kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver, er lite aktuell i dette tilfellet, da ferdselen vurderes til å ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. § 12 om miljøforsvarlige teknikker er lite aktuelt da det er hundekjøringen i seg selv det her søkes om.

Det vurderes til at ferdselen ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier, inkludert formålet med bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden ikke påvirker verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden tilfredsstiller kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 5.2, og de kriteriene forvaltningsmyndigheten har lagt til grunn i vedtak av 20.3.2019 for å innvilge søknader etter denne paragrafen. Søknaden innvilges derfor med vilkår.

Med vennlig hilsen
*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og
sendes derfor uten underskrift.*

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Bardu kommune Postboks 401 9360 BARDU

SNO v/Emil Halvorsrud

Fjelltjenesten v/Fredrik Jenssen

SNO v/Torbjørn Berglund

Bardu motorferdsel forening v/Inge Elverum

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/2352 - 432.3

Dato 13.05.2020

**Innvilget forlengelse av dispensasjon fra verneforskriften for
Rohkunborri nasjonalpark til motorferdsel med snøskuter til merking av
dispensasjonstrasé til Geavdnjajávri.**

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. vedtak av 1.3.2016 innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for nødvendig transport av utstyr og stikker for merking av dispensasjonstrasé fra grensen til Rohkunborri nasjonalpark (Bihppáš) fram til neset mellom Eartebealjávri og Geavdnjajávri. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 6.1 og naturmangfoldlovens § 48, jfr. § 77. Selve merkingen skjer i medhold av § 3 pkt. 1.2b.

Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet med kjøringen er innsamling av oppsatte stikker i dispensasjonstrasé fra Bihppáš fram til stoppskilt ved neset mellom Eartebealjávri og Geavdnjajávri.
2. Tillatelsen gjelder tur-retur en tur i perioden fra 13. mai 2020 til og med 20. mai 2020. Dato for kjøring skal påføres denne tillatelsen før kjøring, og skal bringes med under kjøring.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av inntil 2 snøskutere på snødekt mark fra nasjonalparkgrensen etter avtalt trasé til Bardu jeger- og fiskerforening sin hytte ved Geavdnjajávri.
4. Det skal meldes ifra til oppsynet senest dagen før turen tar til. Dette kan gjøres på e-post til torbjorn.berglund@miljodir.no eller per melding til: 91622022.

Tillatelsen gjelder ikke unødvendig kjøring, for eksempel kjøring rundt på isen for å fiske. Tillatelsen gjelder ikke kjøring på barmark.

Før kjøringen kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Søknaden

Viser til søknad mottatt 12.05.2020.

Bardu Motorferdsforening søker om forlenget tillatelse til å kjøre med to snøskutere etter godkjent løypetrase mellom Ousto og Eartebeal. Formålet med kjøringen er å ta ned merking/stikking og skilting av traseen etter oppdrag fra Bardu kommune. Grunnet store snømengder og kaldt vær var stikkene fortsatt frosset fast i isen da den opprinnelige dispensasjonen gikk ut 7. mai.

Saksopplysninger

Dispensasjonstraseen over Bihppáš fra nasjonalparkgrensen og fram til Eartebealjávri – Geavdnjajávri merkes årlig. Dette oppdraget har tidligere blitt gjennomført av Bardu motorferdsforening. Foreningen har søkt om og fått innvilget dispensasjon til gjennomføring av merkingen også i 2020.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et

særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Videre er verneområdet i følge § 3 pkt 1.1 "...vernet mot inngrep av enhver art...". Pkt 1.2 b sier allikevel at pkt 1.1 ikke er til hinder for: "Vedlikehold av eksisterende stier, skiløyper, skilt, bruer og liknende i samsvar med forvaltningsplan". Det tolkes dithen at merkingen av denne traseen kommer inn under dette punktet ettersom traseen var etablert lenge før vernet, og at bruken av denne tidligere ble avklart med Direktoratet for naturforvaltning.

Naturmangfoldlovens § 48 gir hjemmel for å gi dispensasjon fra et vernevedtak for tiltak som ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Søknaden er derfor vurdert i forhold til § 48 i naturmangfoldloven. Styret kan etter nye vedtekter gi forvalter myndighet til å treffe vedtak i saker av kurant karakter. Med kurant karakter menes blant annet saker der det dreier seg om fornying av dispensasjon gitt av styret eller arbeidsutvalget, og forutsetningene er tilnærmet uendret.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Før planarbeidet med Rohkunborri nasjonalpark startet opp var det etablert en praksis at det ble gitt dispensasjon fra motorferdselloven for å kjøre snøskuter for transport av utstyr for overnatting i forbindelse med fiske på isen på Eartebealjávri og Geavdnjajávri. Dispensasjonen ble gitt til personer med alder over 70 år eller med hjemmel i 5b i motorferdselloven som gjelder funksjonshemmede. Dispensasjonene ble gitt for kjøring etter en bestemt trase fra Altevatn over høydedraget Bihppáš og ned til kanten av

Eartebealjávri, et vatn som ligger i forlengelsen av Geavdnjávri i øst. Det ble gitt tillatelse til to turer hvert år pr søker.

Når Fylkesmannen meldte oppstart på planarbeidet med nasjonalparken var dette området opprinnelig ikke med i nasjonalparkplanen (St.melding 62 199192). Bardu kommune tok imidlertid initiativ til at planene ble utvidet slik at Geavdnjávri - Eartebealjávri også ble med i forslaget til nasjonalpark, og nå inngår i nasjonalparken som ble vedtatt i Kgl. res. 25.2.2011.

Under planarbeidet var skutertrafikken over Bihppáš et tema som ble diskutert. Folk i Bardu var skeptisk til å innlemme Geavdnjávri i nasjonalparkplanen fordi man var redd for å miste denne muligheten for transport til isfiske på Geavdnjávri- Eartebealjávri. I dialogen med brukere under planarbeidet ble det formidlet at dette skulle man finne en løsning på. Dette ble også avklart med Direktoratet for naturforvaltning under planarbeidet, og det ble opprettet et eget punkt i forskriften som gir hjemmel til å tillate bruk av beltekjøretøy på snødekket mark for nødvendig transport for fiske i Geavdnjávri-Eartebealjávri etter trase i henhold til forvaltningsplanen. Det ble også formidlet at det måtte legges opp til en restriktiv praksis når området ble vernet som nasjonalpark. Forvaltningsplan for nasjonalparken foreligger ennå ikke men arbeidet er i gang.

I høringsdokumentet for forslaget til nasjonalparken var det en skisse til forvaltningsplan med følgende tekst for dette temaet: «Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til bruk av snøskuter på vinterføre for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjávri. Antall dispensasjoner skal begrenses og transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplanen. Arbeidet med forvaltningsplan skal avklare nærmere hvordan denne aktiviteten skal reguleres. Det skal tas spesielt hensyn til formålet med nasjonalparken og å redusere konflikt med andre brukere». Før nasjonalparken ble opprettet var altså traseen i bruk for isfiske. Den ble også merket med stikker fra Altevatn til Eartebealjávri. Merkingen vil også nå kunne bidra til kanalisering av trafikken og bidrar til at folk kan ta seg over fjellet på en trygg måte, og samtidig følge samme trase og på den måten plasserer støyen i et begrenset område.

På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til bruk av snøskuter over Bihppáš for merking av dispensasjonstraseen til Eartebealjávri etter § 48 i Naturmangfoldloven.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter

om tillatelser etter verneforskrifter. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Siden det allerede er etablert en tradisjon med bruk av snøskuter i området er det ikke aktuelt å bruke føre-var prinsippet. Det legges opp til en mer restriktiv praksis enn det som har vært tilfelle frem til nasjonalparken ble vedtatt. Dette vil føre til en mindre samlet belastning på området. Det vil trolig på sikt føre til en utvikling som reduserer motorferdselen i området. Det vurderes slik at tiltaket ikke vil forringe miljøet jfr § 11 så lenge ferdselen skjer på snødekt mark. Bruk av snøskuter til tiltaket vil være den mest hensiktsmessige metoden. Søknaden er vurdert i forhold til påvirkninger på verneformål og verneverdier i nasjonalparken.

Bruk av snøskuter på snødekt mark vil ikke skade verneverdier knyttet til vegetasjon. Det er usikkert når snøen smelter i det området, og det kan oppstå førefall og bli barmark allerede i april. Det er derfor viktig at den merkede traseen følger lende med godt snødekke og at stikkene tas inn i tide. For å unngå at kjøringen medfører skade på vegetasjon må det settes vilkår om at tillatelsen kun gjelder kjøring på snødekket mark og ikke skader vegetasjonsdekket. Det foreligger ikke kunnskap om at det er hekke- eller yngleplasser for sjeldne arter langs den traseen det skal merkes. Det vurderes slik at merkingen ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier.

Det er også en del av formålet at allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Trafikk fra snøskuter kan forstyre friluftsliv. Skutertrafikken over Bihppáš har vært et hjelpemiddel for at folk med funksjonshemninger også kan få oppleve isfisket på Geavdnjajávri og nyte friluftslivet her. Den innfallsporten som brukes mye av turgåere i denne delen av nasjonalparken går via Stordalen. Merkingen vil imidlertid medvirke til at ferdselen kan gjøres på en trygg måte i område hvor det kan bli mye dårlig vær. Traseen brukes også noe av funksjonsfriske folk på ski der løypa bidrar til en lettere ankomst fra Altevåtn til Eartebealjávri.

Sesongen 2012 gjennomførte SNO merkingen av denne traseen for å se nærmere på praksisen. Det er imidlertid ingenting i veien for at motorferdselsforeningen fortsatt kan gjøre denne jobben. Rohkunborri nasjonalparkstyre har gjort vedtak om at stoppskiltet kan flyttes til området mellom Eartebealjávri og Geavdnjajávri. Når merkingen/stikkene skal samles inn i slutten av sesongen nærmer

det seg kalvingstid. Før turen bør det derfor tas kontakt med reindriftsutøverne i området.

Når det nå søkes om å få forlenget dispensasjonen for å ta inn stikkene kan det medføre utfordringer med tanke på reinkalving i området. Det vurderes imidlertid at det er viktig at stikkene blir hentet inn før snøen forsvinner for å unngå forsøpling i området. Ved hensynsfull adferd etter den fastsatte traseen vil to snøskutere i et relativt kort tidsrom neppe ha stor negativ innvirkning på reinkalvingen.

På grunnlag av denne drøftingen vurderes det til at søknaden ikke påvirker verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden innvilges derfor med vilkår.

Dato for kjøring:

Med vennlig hilsen
*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og
sendes derfor uten underskrift.*

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

SNO v/Torbjørn Berglund

Talma sameby v/Lars-Erik Svonni

Fjelltjenesten v/Fredrik Jenssen

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Bardu kommune Postboks 401 9360 BARDU

SNO v/Emil Halvorsrud

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

**Rohkunborri
nasjonalparkstyre**

Besøksadresse
Veksthuset Setermoen
Altevannsveien 7
9365 Bardu

Postadresse
Statens Hus
9815 Vadsø

Kontakt
Sentralbord +47 78 95 03 00
Direkte 77642209+47 91 57 64 45
isbje@fylkesmannen.no

Per Helge Bakkejord
Skogenveien 144
9300 FINNSNES

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/2674 - 432.3

Dato 13.03.2020

Avslag på søknad om tillatelse til motorferdsel ifm isfiske

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 1.2.2013 avslås søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for transport av utstyr ifm isfiske på Eartebealjåvri. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 6.3.j.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Søknaden

Viser til søknad oversendt fra Bardu kommune 13.03.2020.

Det søkes om dispensasjon for å kjøre utstyr i forbindelse med overnatting og isfiske på Eartebealjåvri grunnet særlig behov. Bardu kommune har etterspurt legeerklæring fra søker, noe han ikke har.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekket mark for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på

Geavdnjajávri jfr. forskriften § 3 pkt 6.3.j. Transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplan.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Før planarbeidet med Rohkunborri nasjonalpark startet opp var det etablert en praksis at det ble gitt dispensasjon fra motorferdselsloven for å kjøre snøskuter for transport av utstyr for overnatting i forbindelse med fiske på isen på Geavdnjajávri. Dispensasjonen ble gitt til personer med alder over 70 år eller med hjemmel i § 5 første ledd bokstav b i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag som gjelder funksjonshemmede. Dispensasjonene ble gitt for kjøring etter en bestemt trase fra Altevatn over høydedraget Bihppáš og ned til kanten av Eartebealjávri, et vatn som ligger i forlengelsen av Geavdnjajávri i øst. Det ble gitt tillatelse til to turer hvert år pr søker.

Når Fylkesmannen meldte oppstart på planarbeidet med nasjonalparken var dette området opprinnelig ikke med i nasjonalparkplanen (St.melding 62 199192). Bardu kommune tok imidlertid initiativ til at planene ble utvidet slik at Geavdnjajávri- Eartebealjávri også ble med i forslaget til nasjonalpark, og nå inngår i nasjonalparken som ble vedtatt i Kgl. res. 25.5.2011.

Under planarbeidet var scootertrafikken over Bihppáš et tema som ble diskutert. Folk i Bardu var skeptisk til å innlemme Geavdnjajávri i nasjonalparkplanen fordi man var redd for å miste denne muligheten for transport til isfiske på Geavdnjajávri- Eartebealjávri. I dialogen med brukere under planarbeidet ble det formidlet at dette skulle man finne en løsning på. Dette ble også avklart med Direktoratet for naturforvaltning under planarbeidet, og det ble opprettet et eget punkt i forskriften som gir hjemmel til å tillate bruk av beltekjøretøy på snødekket mark for nødvendig transport for fiske Geavdnjajávri etter trase i henhold til forvaltningsplanen. Det ble også formidlet at det måtte legges opp til en restriktiv praksis når området ble vernet som nasjonalpark, innenfor rammene til motorferdselloven.

Forvaltningsplan for nasjonalparken foreligger ennå ikke men vil bli utarbeidet så snart som mulig. I høringsdokumentet for forslaget til nasjonalparken var det en skisse til forvaltningsplan med følgende tekst for dette temaet:

Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til bruk av snøskuter på vinterføre for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjajávri.

Antall dispensasjoner skal begrenses og transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplanen. Arbeidet med forvaltningsplan skal avklare nærmere hvordan denne aktiviteten skal reguleres. Det skal tas spesielt hensyn til formålet med nasjonalparken og å redusere konflikt med andre brukere.

På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til bruk av snøskuter over Bihppáš for frakt av utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjávri etter § 3 pkt 6.3 j. i forskriften.

Fylkesmannen kom i samråd med Bardu kommune frem til kriterier som kunne legges til grunn inntil forvaltningsplanen foreligger for å gi tillatelse til bruk av snøskuter for transport av utstyr over Bihppáš med hjemmel i § 3 6.3 j. Disse er videreført i den nye forvaltningsordningen:

- 1) Det skal være reell transport av utstyr som er for tungt til å bære (overnatting)
- 2) Det kan gis tillatelse i perioden 15. mars til og med 1.mai-helga.
- 3) Tillatelsen skal kun gis til de som oppfyller vilkår etter § 5 første ledd bokstav b i forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.
- 4) Det kan gis tillatelse til 1 tur per søker per år.
- 5) Snøskuteren skal kjøres etter bestemt trase som merkes i terrenget frem til kanten av Eartebealjávri og markeres med et stoppskilt. Tillatelsen gjelder ikke for å kjøre ut på isen for å fiske. Medlemmer av Bardu jeger og fiskeforening som skal bo på foreningens hytte kan få tillatelse til å kjøre fra stoppskiltet frem til hytta.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fattar vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-varprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforingelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Siden det allerede er etablert en tradisjon med bruk av snøskuter i området er det ikke aktuelt å bruke føre-var prinsippet. Det legges opp til en mer restriktiv praksis enn det som har vært tilfelle frem til nasjonalparken ble vedtatt. Dette vil føre til en mindre samlet belastning på området. Dette vil trolig på sikt føre til en utvikling som reduserer motorferdselen i området. Det presiseres at alt avfall skal tas med ut av området igjen.

Søknaden er vurdert i forhold til påvirkninger på verneformål og verneverdier i nasjonalparken. Bruk av snøskuter på snødekt mark vil ikke skade verneverdier knyttet til vegetasjon. Det er usikkert når snøen smelter i det området, og det kan oppstå førefall og bli barmark allerede i april. For å unngå

at transporten medfører skade på vegetasjon må det settes vilkår om at tillatelsen kun gjelder kjøring på snødekket mark som ikke skader vegetasjonsdekket. Det er ikke registrert hekke- eller yngleplasser for sjeldne arter langs den traseen det skal kjøres. Det vurderes til at transporten ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier.

Det er også en del av formålet at allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Trafikk fra snøskuter kan forstyrre friluftsliv. Skutertrafikken over Bihppáš har vært et hjelpemiddel for at folk med funksjonshemminger også kan få oppleve isfisket på Geavdnjajávri og nyte friluftslivet her. Transporten kan i så henseende betraktes som en støtte for denne delen av verneformålet. Den innfallsporten som brukes mye av turgåere i denne delen av nasjonalparken går via Stordalen. Transporten vil ikke påvirke friluftslivet her.

Transporten vil i liten grad påvirke verneformålet knyttet til bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Den vil være avsluttet før kalvingstiden.

Søker har ikke lagt ved legeerklæring på varig fysisk funksjonshemming. Bardu kommune har etterspurt dokumentasjon og søker opplyser at han ikke innehar legeerklæring. Søker oppfylder dermed ikke kravene i § 5 første ledd bokstav b i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden ikke tilfredsstillt kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 6.3 j, og de kriteriene forvaltningsmyndigheten i samråd med Bardu kommune, har lagt til grunn for å innvilge søknader etter denne paragrafen. Søknaden avslås.

Med vennlig hilsen

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes derfor uten underskrift.

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

SNO v/Torbjørn Berglund

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

SNO v/Emil Halvorsrud

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Bardu kommune

Postboks 401 9360 BARDU

Bjørn Kjæreng
Sørdalsveien 43
9360 BARDU

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/2803 - 432.3

Dato 20.03.2020

Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til bruk av snøskuter for uttransport av båt og utstyrskasse fra Eartebealjávri.

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 1.2.2013 innvilges søknad om tillatelse til å bruke snøskuter for uttransport av båt og utstyrskasse fra Eartebealjávri. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 6.3.j. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Formålet med bruk av snøskuter er uttransport av utstyr og båt fra Eartebealjávri.
2. Tillatelsen gjelder bruk av to snøskutere en tur/retur i perioden fra 16. april t.o.m. 20. april 2020. Dato for kjøring skal påføres denne tillatelsen, før kjøring, og bringes med under transporten.
3. Tillatelsen gjelder for bruk av snøskuter på snødekt mark:
 - a. fra nasjonalparkgrensen etter dispensasjonstrasé ned til stoppskilt ved Eartebealjávri og derfra videre til hytta til BJFF,
 - b. fra dispensasjonstrasé og deretter langs iskanten til lokalitet for båt som skal transporteres ut av området, se vedlagt kart.
4. Det skal meldes ifra til oppsynet før turene tar til. Dette kan gjøres på e-post: torbjorn.berglund@miljodir.no eller per sms til tlf.: 91622022.

Tillatelsen gjelder ikke unødvendig kjøring, for eksempel kjøring rundt på isen for å fiske. Tillatelsen gjelder ikke kjøring på barmark. Før transporten kan gjennomføres må det også foreligge en dispensasjon fra motorferdselloven. Søknad om dette behandles av Bardu kommune.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Viser til søknad oversendt fra Bardu kommune 18.03.2020.

Søknaden

Det søkes om dispensasjon fra verneforskriften for bruk av snøskuter til uttransport av båt og utstyrskasse som ligger ved Eartebealjávri.

Regelverk

Rohkunborri nasjonalpark ble opprettet ved kongelig Resolusjon 25.2.2011. Formålet med vernet er å bevare store naturområder med et særegent

landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråorheggeskoger, urskogpreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Motorferdsel til lands, til vanns og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt jfr. forskriften § 3 pkt 6.1. Bruk av båt med motor t.o.m. 10 hk er tillatt i forbindelse med fiske jfr. 6.2.c. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på snødekket mark for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjajávri jfr. forskriften § 3 pkt 6.3 j. Transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplan.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak eller om det gis dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Det er attraktivt å drive fiske på Geavdnjajávri og det har således vært opplagsplasser for båter ved vannet også før arbeidet med verneområdet ble igangsatt. Ifølge forskriftene er det lov å drive fiske på vannet fra båt med motor. Under vernearbeidet ble behovet for transport av båt, motor og fiskeutstyr diskutert. For å tilfredsstille dette behovet ble det åpnet for at forvaltningsmyndigheten skulle kunne gi dispensasjon til bruk av snøskuter for dette formålet etter en bestemt trasé angitt i forvaltningsplanen. Det foreligger ikke noen forvaltningsplan enda men et utkast ble laget i forbindelse med vernearbeidet. Der står det bla.: «Forslaget til forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til bruk av snøskuter på vinterføre for nødvendig transport av båt og utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjajávri. Antall dispensasjoner skal begrenses og transporten skal skje etter bestemte traseer i henhold til forvaltningsplanen. Arbeidet med forvaltningsplan skal avklare nærmere hvordan denne aktiviteten skal reguleres. Det skal tas spesielt hensyn til formålet med nasjonalparken og å redusere konflikt med andre brukere.»

Søkeren ønsker å transportere ut en båt som har tilhørt hans onkel, som nå er avdød. Avdøde eier hadde kommet til enighet med grunneier Statskog om at båten skulle tas ut av området. Tiltaket har hjemmel i forskriften. På bakgrunn

av dette vurderes det at det kan gis en dispensasjon etter § 3 pkt 6.3 j. i forskriften, til bruk av snøskuter for transport av båt og utstyr fra båt plass.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser også til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Denne transporten må ses i sammenheng med at det allerede er etablert en tradisjon med bruk av snøskuter i området både for transport til båt wopplag og for transport av utstyr i forbindelse med fiske på Geavdnjávri og Eartebealjávri. Denne transporten foregår langs en merket trasé over høydetrageet Bihppáš og ned til kanten av Eartebealjávri som er en forlengelse av Geavdnjávri i øst. I tillegg er det behov for å bruke snøskuter litt lenger for transport av utstyr til opplagsplass ved Eartebealjávri. Det vurderes slik at det må aksepteres at den samlede belastningen av motorferdsel var ganske stor allerede før nasjonalparken ble opprettet. For dispensasjon til isfiske har praksisen vært at dispensasjoner har blitt gitt fra 15. mars. For transport til båt opplaget har det også blitt gitt noe tidligere. Dette dreier seg om 5-10 per år.

Etter at området ble vernet som nasjonalpark legges det opp til en mer restriktiv praksis enn det som har vært tilfelle frem til nasjonalparken ble vedtatt. Dette vil føre til en mindre samlet belastning på området. Det kan innvilges dispensasjon for bruk av to snøskutere for frakt av utstyr som er for stort for kun én snøskuter, eksempelvis båt.

På grunn av mer restriktiv praksis i antall innvilgede dispensasjoner etter vernevedtaket er det derfor ikke aktuelt å bruke føre var prinsippet i denne saken. Den aktuelle båten ligger utenfor området avsatt til båt opplag. Det er kun kjent én til båt i det samme området: Det er derfor ikke fare for at dispensasjonen vil kunne skape uheldig presedens for fremtidige søknader. Det vurderes slik at bruk av snøskuter er den mest miljøforsvarlige teknikken i denne sammenheng og at bruk av helikopter ville være uforholdsmessig kostbart for søker. Det vurderes videre slik at § 11 ikke er relevant i denne saken så lenge ferdsele foregår på snødekt mark og avfall blir tatt med tilbake.

Søknaden er vurdert i forhold til påvirkninger på verneformål og verneverdier i nasjonalparken. Bruk av snøskuter på snødekt mark og islagt vann vil ikke skade verneverdier knyttet til vegetasjon eller vannfugler. Det er usikkert når snøen smelter i det området, og det kan oppstå førefall og bli barmark allerede i april. For å unngå at transporten medfører skade på vegetasjon må det settes vilkår om at tillatelsen kun gjelder kjøring på snødekket mark og ikke skader vegetasjonsdekket. Det er ikke kjennskap til hekke- eller yngleplasser for sjeldne arter langs den traseen det skal kjøres. Det vurderes slik at transporten

ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier.

Det er også en del av formålet at allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Siden det er tillatt med bruk av motorbåter på vatnet er dette akseptert som en tilrettelegging for friluftslivet i nasjonalparken. Transporten med snøskuter kan forstyrre friluftsliv. Den innfallsporten som brukes mye av isfiskere her om vinteren går over Bihppáš. Ferdsel til Geavdnjajávri med snøskuter på vinterføre med hensikt om isfiske er begrenset etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 første ledd bokstav b til merket dispensasjonstrasé over Bihppáš i tidsrommet 15. mars til 1. mai. Skutertrafikken over Bihppáš har vært et hjelpemiddel for at folk med funksjonshemminger også kan få oppleve isfisket på Geavdnjajávri og nyte friluftslivet her. Medlemmer av Bardu jeger- og fiskeforening som skal overnatte på foreningas hytte kan også få dispensasjon for å kjøre fra slutten av merket løype opp til hytta. Folk som går til Geavdnjajávri på ski går ellers ofte via Stordalen og transporten vil ikke påvirke friluftslivet i det området.

Transporten vil i liten grad påvirke verneformålet knyttet til bevaring av det samiske naturgrunnet. Den vil foregå før kalvingstiden.

På grunnlag av denne vurderingen konkluderes det med at den omsøkte motorferdselen ikke vil påvirke verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden er vurdert i forhold til prinsippene i naturmangfoldloven § 8-12 og tilfredsstillende kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 6.3 j. som gjelder transport av båt og utstyr for fiske på Geavdnjajávri. Søknaden innvilges derfor med vilkår. Dato for kjøring skal påføres nedenfor.

Dato for kjøring.....

Med vennlig hilsen

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes derfor uten underskrift.

Ida Steien Bjerka
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Fylkesmannen i Troms og Finnmark Statens Hus 9800 VADSØ

Rohkunborri
nasjonalparkstyre

SNO v/Torbjørn Berglund

Fjelltjenesten v/Albert Fosli

SNO v/Emil Halvorsrud

Fjelltjenesten v/Kjetil Letto

Bardu kommune

Postboks 401 9360 BARDU

Espen Hamnvik
Nordhusveien 270
9360 Bardu

Saksbehandler Ida Steien Bjerka

Vår ref. 2020/4506 - 432.3

Dato 08.05.2020

Innvilget søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Rohkunborri nasjonalpark til uorganisert hundesledekjøring i verneområdet.

Vedtak

I medhold av Rohkunborri nasjonalparkstyre sitt vedtak om delegering, jfr. møteprotokoll av 31.3.2020 innvilges søknad om tillatelse til ferdsel med hundespenn i verneområdet. Vedtaket er fattet i medhold av forskrift for Rohkunborri nasjonalpark av 25. februar 2011 § 3 pkt 5.2. Vedtaket er fattet med følgende vilkår:

1. Tillatelsen gjelder i perioden lørdag 9. mai 2020 for inntil ett hundespenn (åtte hunder) i området Stordalen til vestenden av Geavdnjajávri.
2. All ferdsel skal skje varsomt og ta tilstrekkelig hensyn til natur, vegetasjon, dyreliv, kulturminner og annet friluftsliv.
 - a. Treffer hundespennet på rein i Stordalen skal spannet umiddelbart snu og forlate nasjonalparken.
 - b. Treffer hundespennet på rein ved Geavdnjajávri skal spannet umiddelbart snu og trekke seg tilbake til Stordalen.

Vedtaket kan påklages innen tre uker til nasjonalparkstyret. Miljødirektoratet er klageinstans dersom vedtaket opprettholdes.

Viser til søknad mottatt 7. mai 2020.

Søknaden

Det søkes om tillatelse til uorganisert ferdsel med ett hundespenn i området Storbukta- vestenden av Geavdnjajávri lørdag 9. mai 2020.

Regelverket for nasjonalparken

Rohkunborri nasjonalpark ble vernet ved kongelig resolusjon 25. februar 2011. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde med et særegent landskap for å sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og

bestander i et vidt spenn av naturtyper fra frodige gråor-heggeskoger, urskogspreget bjørkeskog og høgstaudeskoger, store våtmarksområder og ferskvannsmiljø med opprinnelig dyre- og plantesamfunn til alpine naturtyper med canyon i Sør-dalen. Fjellreven er en art det skal tas spesielt vare på.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Nasjonalparken har en egen forskrift. Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. forskriften § 3 pkt 5.2. Organisert turvirksomhet til fots er tillatt så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Nasjonalparkstyret vedtok 20.3.2019 at hundekjøring med slede er en ferdselsform som potensielt kan skade naturmiljøet og det samiske naturgrunnlaget, og at slik ferdsel er søknadspliktig når ett av to følgende vilkår er oppfylt: 1) ferdselen er organisert, eller 2) uorganisert ferdsel etter 1. mai.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Vurdering

Forskrift for nasjonalparken åpner for at det skal kunne gis dispensasjon fra verneforskriften til organisert ferdsel og ferdsel som kan skade naturmiljøet. Ferdsel med hundespenn regnes som ferdsel som kan skade naturmiljøet, herunder reinens kalving, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019. På bakgrunn av dette kan det vurderes å gi tillatelse til bruk av ett hundespenn på strekninga Storbukta-Geavdnjajávri etter § 3 pkt 5.2 i forskriften.

Naturmangfoldloven (§ 7) viser til at prinsippene i loven §§ 8 – 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, herunder når forvaltningsmyndigheten fatter vedtak etter om dispensasjon etter Naturmangfoldloven § 48. Dette gjelder kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-varprinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samla belastning (§ 10), kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12). Ved behandling av søknader om hundekjøring skal forvaltningsmyndigheten legge vekt på det samiske naturgrunnlaget, jf. vedtak i nasjonalparkstyret 20.3.2019.

Kunnskapen om dyre- og plantelivet i området er god, blant annet gjennom vernevedtak for Rohkunborri nasjonalpark med tilhørende naturfaglige registreringer, fagrapporter fra verneplanprosessen, generell kunnskap om

sårbarhet for forstyrrelser i området og gjennom Naturbase og Artsdatabanken. Det finnes god kunnskap om skadevirkninger som kan oppstå i forbindelse med hundekjøring. Kunnskapen om verneverdiene er god, og det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9 i nml.

Virkningene på naturmiljøet er kjent, og det foreligger liten fare for irreversible skader på naturmangfoldet langs den aktuelle traseen i Stordalen før 1. mai. Rundt 1. mai trekker rein fra Sverige inn i nasjonalparken for å kalve. Reinen kan bli forstyrret av hundespenn. I verste fall kan simler abortere foster før kalving, eller forlate nyfødt kalv pga. forstyrrelse fra hunder. Talma sameby oppgir at reinen per 7. mai befinner seg ved Geavdnjajávri. For å unngå at hundespennet forstyrrer reinen i denne sårbare tida kan det settes vilkår om at hundespennet skal snu og trekke seg ut av området om det treffer på rein.

Hundekjøringen foregår primært i ei tid på året da det er mindre viktig å ta spesielle hensyn til fuglelivet. Når det søkes om ferdsel med hundespenn i april og mai er det likevel ei sårbar tid for fuglelivet. Antallet hundespenn er relevant for den samla belastninga, både på naturmiljø og annet friluftsliv. Det vurderes at dette ene hundespennet vil ha liten eller ingen negativ effekt på annet friluftsliv. Eventuell forstyrrelse av annet friluftsliv vil være kortvarig og forbipasserende.

Ved å innrette seg etter gitte vilkår og benytte eksisterende traseer, er vurderingen slik at hundekjøring med slede ikke vil ha negative følger for naturverdiene i området i det aktuelle tidsrommet, jf. nml § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning. § 11, kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver, er lite aktuell i dette tilfellet, da ferdselen vurderes til å ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. § 12 om miljøforsvarlige teknikker er lite aktuelt da det er hundekjøringen i seg selv det her søkes om.

Det vurderes til at ferdselen ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot nasjonalparkens formål med å ta vare på naturverdier, inkludert formålet med bevaring av det samiske naturgrunnet.

På grunnlag av denne drøftingen konkluderes det med at søknaden ikke påvirker verneverdiene i nasjonalparken nevneverdig eller strider mot vernevedtakets formål. Søknaden tilfredsstiller kravet i forskriften for Rohkunborri nasjonalpark § 3 pkt 5.2, og de kriteriene forvaltningsmyndigheten har lagt til grunn i vedtak av 20.3.2019 for å innvilge søknader etter denne paragrafen. Søknaden innvilges derfor med vilkår.

Med vennlig hilsen

